

MAGYAR ÚRIASSZONYYOK LAPJA

Foto: Angolo (Budapest—Paris)

Mary Hay és Charles Sabin. London

TÁRSASÁG

IFJ. WALKAMPF HENRIK, a lezajlott atlétából elnöke
Angelo (IV. Váci-utca 24) felvétele

DR. GÖNCZY JENŐNÉ
Foto: R. Jeney Anka

CSENGEY MIKLÓSÉK LEÁNYKÁI
Foto: Kossak utóda Komáromi

FOTOGRAFIAI TANULMÁNY

ZSOLNAY ÉVA
Foto: R. Jeney Anka

MAGYAR URIASZÖNYÖK LAPJA

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS HÁZTARTÁSI FOLYÓIRAT

Főszerkesztő: KERTÉSZ BÉLA

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR: 1-ÉN, 10-ÉN ÉS 20-ÁN © SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHVIVATAL: BUDAPEST, VI. KER. JÓKAI-UTCA 37 (BERLINI-TÉR SAROK) TELEFON: AUTOMATA 107-23 © POSTATAKARÉKPÉNZTÁRI CEKKSZÁMLA: 41.490
ELŐFIZETÉSI ÁR MAGYARORSZÁGON ÉS AUSZTRIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 24 PENGÓ, FÉLÉVRE 12 PENGÓ, NEGYEDÉVRE 7 PENGÓ.
BELGIUMBAN, FRANCIAORSZÁGBAN, NÉMETORSZÁGBAN, SVÁJCBAN ÉS OLASZORSZÁGBAN: EGÉSZ ÉVRE 30 PENGÓ, FÉLÉVRE 15 PENGÓ, CSEHSZLOVÁKIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 180 CSEHKORONA, FÉLÉVRE 90 CSEHKORONA, NEGYEDÉVRE 50 CSEHKORONA.
ROMÁNIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 900 LEI, FÉLÉVRE 450 LEI, NEGYEDÉVRE 250 LEI, ANGLIÁBAN ÉS JUGOSZLÁVIÁBAN: EGÉSZ ÉVRE 40 PENGÓ, FÉLÉVRE 20 PENGÓ. AMERIKÁBAN EGÉSZ ÉVRE 8 DOLLÁR © EGYES SZÁM ÁRA 80 FILLÉR
ELŐFIZETÉSI ÁRA A MAGYAR GYERMEKEK LAPJA INGYEN MELLEKLETÉVEL EGYÜTT ÉVI 24 PENGÓ

PAPP JENŐ:

KONYHAPÉNZ

Csoda-e, ha a mai világban elveszti türelmét a férj, mikor az állandó fizetéscsökkenés idején a konyhapénz mindig ugyanannyi marad, mint volt évekkal ezelőtt? De csoda-e az, hogy sem a gyerekek, sem az asszony, sem az ő tisztelt gyomra nem lett kisebb? Enni kell. Sőt — a pénzügyminiszter rossznevén ne vegye: ruházkodni is. Akármilyen különös, a család nem akar leszkoni ezekről a kellemetlen igényekről. Sok egyéb más követeléssel együtt egyenesen a férj és az apa mellének szegik egészséges étvágyukat, elvárják, hogy olykor még hús is kerüljön a tányérukra és nem szegyellik bevallani ezek a megatalkodott lények, hogy néha még éhesek is. Szerencse, hogy a színház drága, mert még oda is elmennének. Szerencse, hogy a jó könyvek ára olyan magas, mert még azokat is megvennék. És általában: nagyon jó rendszer az, hogy a Margitszigetre nem lehet bemenni ingyen a rózsákat szagolni. A kitűnő belépődíj legalább elriasztja ezeket az élvezetekre utazó családokat attól, hogy természet és virágrajongás címén uzsonna-költségeket számítsanak föl. Szegény családfenntartó összeszerkeszkedne a rengeteg kulturális és fényűző kiadás alatt, ha nem volnának belépődíjak a világon. Nem elég gond a konyhapénz? Amelyikből viszont az asszonynak kell kipréselnie mindent, ami a familia keretében igény és szükség formájában jelentkezik!

Hogy a feleség ezt a művészetet miképpen csinálja, az aztán igazán csoda. Öltözteti a gyerekeket, tisztán tartja az urát, ragyog a kis lakás, mos, súrol, főz, vasal, társadalmi életét él, pótolja az összetört poharakat, fizeti a gázt, villanyt, vizet, cséledét, kéményseprőt. Ő maga mindig üde, kíváncsú és derűs, reggel csókkal búcsúzik az urától, dében mosolyal várja, megteríti, virágot varázsol az asztalra, a keze jószagú, a szava puha, tud érdeklődni az uránál, hogy mi volt délelőtt, ki bántotta meg, ki segítette, mivel tűzött össze, mi sikerült és mi nem. Mint egy családi nap, fénylik és melegít, biztatja az elfáult harcost, lelket önt bele, magasztalja a kis örömeiket, megvizsgálja a férfit a nagy álmok elvágatásáért, lecsillapítja a lázongó idegeket, s áthidalja azokat a morajlító szakadékokat, amelyek az elképzelés és a valóság, a terv és a keresztülvitel közt támadnak. Ha jókedve van és nem nagyon fáradt, csillogás és kacagás közt, az öröm és az örömfakasztás áradásával magával ragadja az urát a szerelem szigeteire is. S mindezen számtalan tevékenységet egyetlen anyagi támogatás, a konyhapénz fedezi. Mindez a százféle szín és hangulat, munka és kötelesség egyetlen forrásból táplálkozik. Erőt a szívéből, hitéből és a szerelméből meríti, de a költségeket mind a konyhapénzből fedezi. Hogy csinálja? ... Rejtély, amelyet a férfi nem mer megbolygatni. De talán jól is teszi. Mert ha mindent tudni akarna, akkor ennek a hősies asszonynak anyok ragyogó képe bontakozna ki előtte, amelyet csak térdénállva lehetne imádni és tisztelni. Elkáprázna, amikor látná, hogy a feleség milyen lemondás, mennyi önuralom és mekkora hivatottság szolgálója. Jobb, ha csak távolról és felületesen ismeri ennek az asszonyi kiüledelmek árnyoldalaait. S ha egyszer az asszonyok is beszélni kezdenének, hogy mi mindennel kell megbirkózniuk, amíg a terített asztal elkészül s amíg eljutunk odáig, hogy elfogadjuk mosolygó szájukat: megilletődnének és beszüntetnék még a napi cigaretta-adagunkat is.

Ellenben van ennek a konyhapénz hősieségnek még egy másik oldala is. Egy láthatatlan és eszmei oldala. Helyes, ne kutassuk és ne firtassuk, hogy az asszony miből és hogyan tartja fenn a háztartást. Azonban, ha már a közös életnek erről a reális oldaláról lemondunk és nem nagyon vállalunk felelősséget az asszonnyal az ő megszámlálhatatlan gondjaiból, akkor adjunk neki az állam helyett a miniatűr konyhapénz mellé még egy kis családi pótlékot is. Hagyjuk kívül a lakás ajtaján a világ, a hivatal és az élet száz rút támadását. Ne nyomjuk agyon az asszonyt a férfidolgok terheivel. Ha már nem tudunk neki naponta virágot hazavinni, kisimult ábrázattal lépjük át a küszöböt és segítsünk neki abban, hogy fönttarthassa az otthon egyensúlyát. Érezze ő is, hogy aki hozzá hazaérkezett, az valóban az erősebbik fél. A hálának a legfinomabb illatát is megérzi ő és duplán adja vissza. S mikor átnyújtjuk neki azt a nyomorult kis konyhapénzt, tegyük ezt úgy, hogy rajta csillogjon ezen a hitvány kis összegben az a harmat, amelyik a férfi szívében is megterem: a szeretet.

LEGYEN MAGYAR UNNEPI HÉT IS

IRTA: NÁDOR JENŐ

Minden ország egyre nagyobb súlyt fektet a láthatatlan exportra, az idegenforgalomra. Ebből minden termelési ágának megvan a maga haszna. Az utolsó tíz évben az elmúlt hosszú évszázadok semmivel nem törődésével szemben óriási lépések történtek, hogy az országok szépségeit, különösségeit, művészetét és kultúráját megismerni járó idegenek ne álljanak meg Bécsben, hanem folytassák útjukat Budapest felé. Tízerevel érkeznek esztendőnként s itt a meglepetés első örömen túl lekésedéssel igyekeznek elmélyülni a soha nem sejtett, nem tudott szépségekben és eredetiségekben. Budapest és a magyar vidék győztesként kerül ki a külföldiek vizsgálódása alól.

Eppen az elért sikerek miatt szem

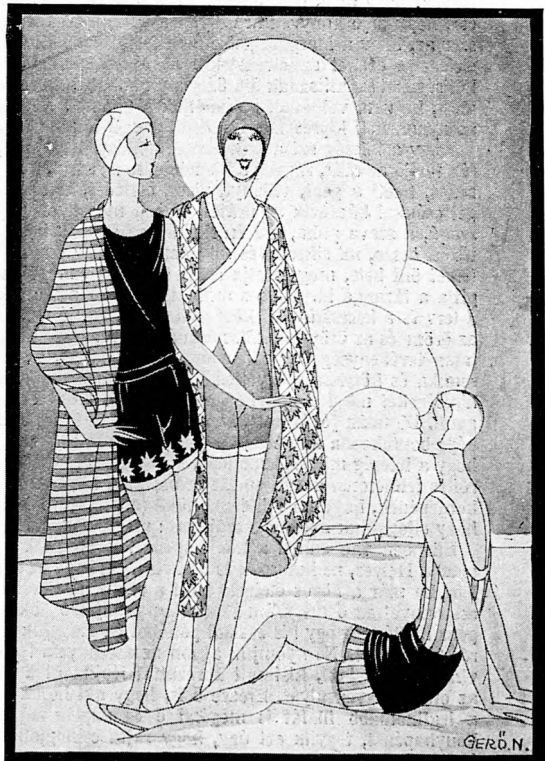
kötelesség, hogy fejlesszük idegenforgalmunkat és a külföldi érdeklődők elé tárjuk minden sajátosságunkat.

Bajorország az oberammergaui passiójátékokkal és a bayreuthi zenei ünnepségekkel csodáti össze a külföldi érdeklődők százezreit. Salzburgban a szabadtéri előadásoknak már törzsközönségük van és a nagy áramlás az ősi dóm előtt lejátszandó színhátékok megtekintésére nemcsak arra a néhány napra adja a vendégek tízezes tömegeit a városnak és vidékének, hanem egész nyárra megtölti az osztrák Alpések táját.

Ebben a nagy versenyben nem lehet lemaradni Budapestnek és a magyar vidéknek sem. Idegenforgalmi attrakciók tömegével szolgálhatunk mi is, ha egyszer észbe kapunk és megszervezzük minden földtárni valónkat. Alig van város a földtekén, amely olyan teatrálisan szép hatásokat tudna a természet és az emberi művészerzék jóvoltából szolgáltatni, mint a mi alig ismert fővárosunk. A Duna hatalmas jolyama négy karsu hídjával, a Halászbástya romantikusan szép tornyaival, a királyi Vár pompázatos képe, a Gellérthegy méltóságosan monstruózus tömege, a parlament görkös csodavára, a Dunakorzó megejtő szépsége bámulatos látványt nyújtanak. Régi szép templomaink, Budának századok ősi lehelletét kisu-gárzó bája, mind érdekes látínvalókkal szolgál.

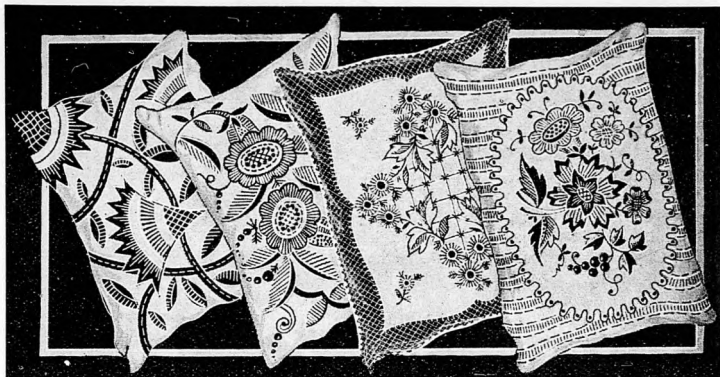
Ez azonban csak a keret, amelyet meg lehet tölteni egyedülálló tartalommal. Budapestnek a maga pittoreszk szépségében ki kell bővítenie magát az ország vidéki életének sajátos különösségeivel, ami az idegen számára új világ megnyilatkozásul számíthat. Szerettünk eldicselkedni erényinkkel, hogy lovas nemzet vagyunk és még kísérletet sem tettünk, hogy ezt idegenforgalmunk fejlesztésének szolgálatába állítsuk. Lángoló hevületünk erejével kellene hozzádátunk, hogy a mi ünnepi hetünket, a Szent István körüli napokat kiépítsük az idegenek idezőnlésének alkalmával. Az ősi Várban a szabadtéri előadások céljára szebbnél szebb terek ajánlkozhatnak. De ha el is vetjük magunktól a külföld jól bevált, sablonosan ható attrakcióit, nyújthatnánk eredeti látványosságokat, beleilleszthetnők a főváros életének kiegészítéséül a vidék érdekességét. A parlament előtt hatalmas szabad térség terül el. Gyönyörűséges épületkorszorú övezi, a parlamenti tépcsőjelárat önkéntelen tribúnnek szolgál. A terre betorkoló utcák jelöl fölvonultathatnók a

lovas menetek egész sorozatát. Ha egyszer egy koncepció idegenforgalmi elgondolás során megrendeznők a magyar história nagy történelmi felvonulását, ha egyszer lóra ültetnők az Alföld népét, hogy a honfoglaló ősök képzeletünkben és emlékeinkben élő módjára megérezkeltessék ezer esztendő előtt való idők hangulatát, ha az Európa belsejéig elnyargalászó magyar vitézek korhú menetét állítanók be, olyan látványossághoz jutnatnók a külföldit, amit hálás köszönettel venne. De ez csak a sor eleje volna. Ha Corvin Mátyás fekte huszárját, Nagy Lajos Itáliába elkalandozó vitézeit, a törökökkel szembeállított harcosok fölvonultásával, a kuruc kacagányos lovasok és a huszárnoknak évszázadokon keresztül változó, de mindig és érdekes unijormisait mutatnók be lovukhoz nőtt magyar juúk szoborszép alkatán, megnyernők tízezer érdeklődő tetszését. S ebben a sorban, mint néprajzi különösség,

Strandruhák

előbogarthatnának a hortobágyi ménes csikósai, bámulatot keltetnének a bábolnai lovaszenészgyerekek. Beleiktathatók a menétbe a mezőkövesdi lakodalmas népet, izlettöt adhatnánk Sárköz népének ősi viseletéből, fősorakoztathatók a hajdúk ivadékait, a jászkúnok büszke fiait. S milyen sikere volna, ha egyszer bemutatnók a szekértáborozást, amint azt már csak a történelmi énekekből ismerjük és megrendeznók a közlekedési eszközök forradalmi megváltozását, a deltszansz kezdeti példányától a repülőgép dübörgő gyorsaságáig, mindebben kihangsúlyozva a magyar élet századokon keresztül megmaradt sajátosságait.

Kerti párnák

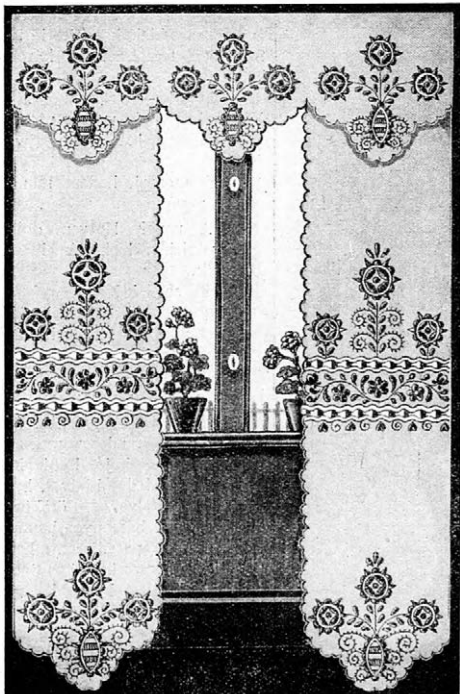
(Wieg Testvérek terve)

De ha még ennél is szebbet, értékesebbet és művészebbet akarunk, miért nem kísérjük meg például Kacsóh Pongrác halhatatlan daljátékának, a »János vitéz«-nek szabadtéri előadását, amelynek csodálatos keret adna ez a hatalmas és impozáns tér, ahol János vitéz harcossai olyan jelenvalóságot rendezhetnének, mint aminő a színpad korlátozottsága soha nem alkalmas. És Madách világirodalmi relációiban is klasszikus drámai költeménye, az »Ember tragédiája«,

nem kiált-e valósággal efféle ünnepi előadás után, ahol akkora tömegeket mozgathatna meg egy zsenidílis rendező, hogy minden idegen, az egész világ érdeklődését fordíthatnók magunk felé. De itt van a »Bánk bán«, Erkel Ferenc zenéjével is, itt van a »Hunyadi László«, vagy Gárdonyi és Szigligeti valamelyik örökéletű népies játéka, amiknek folklórisztikus jelentősége külön elbűvölné a nézőket és hallgatókat. Ha azonban még ez is kevés, tessék írni külön erre az ünnepi alkalomra szülő magyar zenei játékok! Iróink, zeneszerzőink, művészeink már eddig is márkát jelentettek az egész világon. Kérjük fel őket arra, hogy azt a felbecsülhetetlen propagandát, amelyet művészetük jelent a magyar zsenialitás számára, állítsák egyszer az idegenforgalom szolgálatába: amelynek impozáns keretétől ott van Budapest páratlan szépsége, amit egyetlen külföldi sem fog soha életében elfelejteni...

Egy szerény marékkal való gondolat mindez. Kiegészítéssel szolgálhat azonban ezernyi más ötlet, mert mindemellét még művészi haladottságunk sok szépségét is elébe tárhatnók az idezőnlő idegeneknek. S mi volna a hatása ezeknek a népies látmivalóknak? A külföldiek aligha elégednének meg az egy felvonulós keretében megmutatott sok látmivalóval. Elmennének a magyar vidék minden részébe, érdeklődésük főlebredésével nem nyugodnának bele, hogy beérjék az egyszeri látvánnyal, hanem keresnek az alkalmát, hogy megismerjék a pusztdát, ahol ez a lovasnemzedék az évszázadok folyamán változatlanul megőrizte ősi életének szépségeit, nyilván nagyobb tömegekben árasztanak el a Hortobágyot, vágyának rá, hogy gyönyörködhesse az Alföld vég nélküli síkjában, kiélvezzék a Balaton, a magyar tenger, Európa legnagyobb állóvizének szépségeit. Pezsdülő élet, büszke nemzeti öntudat, éltető forgalom fejlődnék ki s kedvet kapna vállalkozó, iparos, kereskedő, hogy dolgozzon, kibányássza a nép mélyén élő sajátos kezűgyességet. Téli nem pihennének el a kényszerű munkátlanlásban a falusi kezek. Foglalkoztathatók őket, mert vásárlókat kaphatnának, cifra szótéseink, gyöngyösi szőlőmunkásaink játékarúi, vevőkre akadnának a magyar kéz verte csipkék, magyar kéz szötte kendők, vásznak és szövetek. Elmult, végső agóniába jutott háziipari mesterségek elevenednének meg és talán, de hiszen túlmesszi szárnyal a képzelet, — elmaradna a csodavárás és a munkában való hit, az önbizalom fölkeltené a szomorúan szunnyadó magunkbátzás érzését.

Az idegenforgalom útja és központja Budapest, de az elosztó állomás is ez. Ide kell, hogy érkezzenek és innen kell őket irányítani a Bükk aljába, az Alföld rónáira, a Tisza mentére, a Mecsek felé, a Balaton partjaira, Közégsz vidékére, a Duna körüli falvakba. Mindenütt találnak látmivalót, tanulhatnak és megismerhetnének bennünket, hogy azután elvigyék a világ minden részébe egy élni akaró nép híret.

Magyar stíli függöny

(ERMA házimunkaház terve)

FARKAS ISTVÁN: MEHATIA

1.

Ez a »S/. Churensis« nevű rozoga tengertjáró teknő igazán csak bosszúságot okozott nekem annakidején. Kétszáztonnás, minden eresztékében csikorgó, elvéhédhét bárkánk az elevenek tehetőségét megcsúfolva, szinte ontotta magából az ürügyet, ami miatt a személyzete dühében akár a falnak mehetett volna. Hol itt, hol ott repedt, hasadt, tört, pattant el valami minden ok nélkül. S abban az órában, mikorról ez a leírás szól, a »Churensis« sehogysém akar elindulni Papete kikötőjéből. Olyan ez a bárka, teremtette, akár egy csökönyös számára! Ha nekilendül, szalad, mint egy átok, ha meg úgy tetszik neki, leáll, odaragad a talajhoz s hiába minden, nem mozdul.

A horgonyfelhúzó wincs kerekei közt turkálók, teljesen összekentem magam már, a veríték gőzölög rajtam, de a gőzhenger nem mozdul, nem mozdul, nem mozdul, hogy vinné el az ördög, nem mozdul, tehát a horgonyláncot sem húzza, ennél fogva maga a horgony sem akar kibontakozni a papete-i kikötőfenék korallós öleléséből. Pedig esküszöm, egy órával ezelőtt még forgott a húzó-dob, semmi baja nem volt! A kapitány, akit nagyon találóan mr. Wolkenkratz-nak hívnak, meszelőnyél-alakja nyomán — ordít; én visszaordítok, közben benyúlok a gőzcövekhez és megpörkölöm az ujjamat, most már én sokkal hangzatosabban ordítok, mint ő, én magyarul, ő béche-de-mer — angolul, s a tündérsziget — Tahiti Nui — Oror:cha-csúcsa vakmerőn kacag rajtunk. Izgalmamban bakkecske módjára táncolok s nincs maori a földön, aki túlszárnyalná hangomat — — — egyszerre bumm! reccs! magatól megindul a gép.

Senki hozzá nem nyult.

Már csak azért sem nyultam hozzá, mert levegőt reszkettedő óntonhangom egy nőt csalt elő valahonnan a fedélzetre. Igazi, eleven nőt! Fehérbőrű nőt! A mi bárkánkon! Az illető néhány lépést tett a folyosón, aztán valaki rászólt, mire a fehér tünemény felém nézett s eltűnt az egyetlen utas-kabinban.

Lehet, hogy az én wincsem ettől a pillantástól szelidült meg annyira, hogy meg

méltóztatott indulni. Azonban bennem is megindult valami. Két esztendeje, hogy sorsom a Csendes-óceán szigetvilágába vetett s összehozott Wolkenkratz úrral. Megvásároltuk ezt a csökönyös vas-szamarat s mivel egyikünk sem tud latinul, hát elkereszteltük »CHURENSIS«-nek. Majd egyszer megkértem valakitől, mit jelent ez a szó. Ketten alkotjuk a fedélzet tisztikarát és személyzetét. Ő hátul, én elől, vagy elől-hátul, vagy megfordítva. Kettőnk közt a különbség csupán az, hogy hol ő ordít rám, hol én őreá. Akárki ordít is, a forgalmat a Társaság-szigetek közt elég szép haszonnal bonyolítjuk le; józan, dolgos életet élünk, pedig a papete-i, meg arahuku-i bártulajdonosok me panaszkodnak ránk. Jut is, marad is. Hogy közben egy-két verekedést is meglábalunk, mellekes, itt a kutya sem látja, ritkán vetődik erre jólnevelt fehér ember, aki pedig Tahitín, vagy a szomszédos Maoreán él, az egy jóakarattól mosollyal siklik el egy-két ökölcsapás fölött. Tapasztalásból. Magát a francia governort is láttam én itt verekedni már s akkor én is csak mosolyogtam.

Felhúztam a horgonyt és utána a hidra mentem. Wolkenkratz éppen az ablakokat tisztította. S közben, természetesen káromkodott.

— Stop! — szóltam rá. — Ki az hölgy, aki velünk utazik?
— Mbrkdp!... Száznegyven dollár.

— Ne morogj, hanem mondd meg a nevét.

— A neve? Hetven dollár koponyánként. Mehatían kiszáll az egyik.

— Hol száll ki?

— Mosd ki a füledet. Mehatían.

— Melyik száll ki Mehatían?

— A fiatalabb.

¶ Egész testemen végigszaladt a fagyos borzongás. Mit keres na fiatalabb hölgy a leprások szigete? Mehatiat rendesen messzire elkerüli minden hajó. Pedig Mehatia dús, zöld dombjaival, kristályos csermelyeivel, örökösen derült égével, bársonyos homokjával maga a paradicsom. De a paradicsomhoz, az üdvöz mindig legközelebb áll a Nagy Kaszás. Mehatia nem egyéb, mint a Béke és Szenvedés paradicsoma. Messziről nem egyszer láttam ligetek tövébe épített szállás, kényelmes bungalowjait; az idegen azt hinné, pihenésre vágó milliomosok él-

nek az árnyas verandák alatt. S hiába magyaráznád neki, hogy a rózsaligetekben orvoslilag menthetlen szerencsétlenek várják a nagy szabadulást! Akit egyszer megfertőzött az elephantiasis, annak vége. Nem fáj semmi, a hőérzés elvész, a beteg nyugodtan szemléli saját felemésződését — — s azután — — elalszik, vége.

2.

Talán nagyon is belemélyedtem ezekben a szörnyű gondolatokba, mikor Wolkenkratz barátom ünnepi selyemingét beáztattam. Multkor ő mosta ki a blúzomat, most viszonzom a szíveségét. Ez már csak így megy a Déltengeren, ahol legfeljebb Apiában találni mosdát. A vödör vízbe lúgkővet tettem s tüzet gyújtottam alája, mert kávéat is kellett főznom. Közben a lúgkőves doboz leesett, egy kevés anyag még be is pottyant a vödörbe. Nem baj, annál tisztább lesz.

Amíg az ing kifő, körülnézek kissé. A kabin körül, természetesen. A kabinból üde, lágy leányének csilingel. Máris megmozdult a szívem. Komolyan mondom, a leányok nem is a személyükkel, hanem a hangjukkal és batiszt ruhájukkal hódítanak. Istenem, mióta nem voltak már gyengéd érzelmeim! Igaz, őszinte, testetlen szerelm! Odaadás. Tisztelet. Valami magasabbrendű kiválasztódás. Ami a bárányfelhők közé emelné az embert! Anyám reszkető ölelése volt az utolsó tiszta dolog, aminek egész szívemből örvendezhstem. Az tiszta volt és őszinte. Ami utána jött, tizenkilenc év óta, mialatt a nekem még mindig idegen világot járom, nem egyéb, mint festett, hamis, talmi fél-boldogság. És munka, veritékes munka. Néhány szép óra s utána néhány rettetés év. Egy boldog perc, utána ezer bomba, ördög és pokol.

hat zsák Lucifer és tucatszámra vihar és mennydörgös mennykő. Fénybenszikkázó, csatorna-utcák a kikötőben. Fényben úszó kínok utcája ez az egész tengerész-élet.

Énekel valaki a kabinban. Ha a hangtulajdonosa egyszer, egyteleneget egyszer megcsókolna! Az a csók egyenlő értékű lenne anyám ölelésével! Mit keres ennek a hangnak tulajdonosa Mehátán?

Nekem már nem jár igaz, tiszta csók. El innen! Mi tengerészek, valahol mélyen alatt járunk az emberi társadalomban, durvák, szögletesek vagyunk s hiába kapkodunk utána, nem érhetjük el a fehér galambokat.

Na, hát mit tegyek? Ugorjam a cápák közé? Nézzük azt az inget, Wolkenkratz holnap magára akarja venni. Leveszem a vödört, kicipelem a konyha elé, megkavargatom egy óriási főzőkanállal, aztán az inget ki akarom emelni a vízből. De a kanál lapjával valami idegenszínű rongy-csík kerül a szemeimmel egyirányba. Ejnye. Hogyan került ez a rongy a vödörbe? Ki vele a vízbe. Kavargatok, emléke — —

— Gotteverementskulade, mi ez?

Megint egy rongy. Jobban megnézem: egy ingujj. Ezer bomba! A gallér. Ördög és pokol! A mell-rész. Külön-külön!

Mi történt az inggel, teremtette!? A rongyok rácsavarodtak a főzőkanálra, az ing csupa darabokból álló gombóc, oda az ing! Összerágtá a lúgkő!

No, ezt aztán alaposan kímosta! — szóval meg mögöttem egy üde leányhang. Elém libben a fehér tünemény. Sután meghajlok előtte, nem tudom, mit mondjak, jön Wolkenkratz.

— Itt az inged, — mondom neki, — varrd össze és pucolj.

Kezébe nyomom a gombócot, ő nézi, majd a vízbe hajtja, kiált egyet és tenyereit dörzsölgetve elrohan.

Istenem, de szép ez a leány. Formás lábak, karcsú termet, apró kezecskék, tiszta arc — — közben a kávé kifutott a findzsából — — jaj, de piszkos vagyok — — ha most hozzányúlnék ehhez a hóhéser batizstruhához, odaragadnék! A munka! A leány fölnéz rám, mintha templomtorony volnék. Egész lényét egyik tenyereire állíthatnám. És ebben a pillanatban előnt a belső tűz, szívemre könnyek hullanak — — Anyám — — miért nem maradtam úriember, hivatalnok, vagy efféle — — Anyám, mind enyém lehetne, ami ezen a világon fehér és gyönyörű!

3.

Holnap délben elérjük a Mehatia-sziget magasságát, dacára annak, hogy egész éjszaka én kormányoztam és körbe vittem a hajót. Elsie ott ült mellett a hídon és mesélt. Kislányos vágyait, mint valami úde rózsát, kitegette előttem. A rózsában reszkető harmat Elsie sűrűn hulló könnye volt. Otthagytam a kormánykereket, hadd haladjon a hajó, amerre akar, a korall-szirtek között — — s most már az én szavam is megeredt. Érdekes, egész tisztességesen beszéltem. Az ember lelke minden piszkon túl is életre tisztáztatja önmagát, ha akad, aki tántorgó lépteit szabályozza és vezeti.

Nem mertem neki bevallani szerelmemet, már csak azért sem, mert szégyeltem magam, hogy oly óriásnak nőttem. Nem mertem megölelni, hiszen semmivé roppantottam volna. Elsie szemei csillogtak, arcán végigpergették a könnyei. A hajó rohant, körbe-körbe. Egyízben súrolt valamit, egymásnak estünk, a kezembem égő cigaretta volt — — valami sercent s nemsokára rá égett szagot éreztem. Később ajkamhoz emeltem Elsie kezét s a csuklója fölött kerek, fekete foltot pillantottam meg.

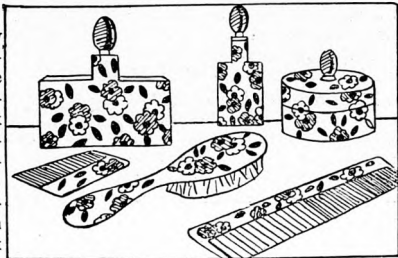
Magasságos Uristen! Itt érte a fehér bőrt a cigaretta-tüze!

A leány szemembe néztem, aztán vadul magamhoz rántottam a reszkető teremést és karjaimba zártam. Elsie minden erejével védekezett. — Ne csókolj meg! Ne csókolj meg! — kiáltotta. — Istenem, segíts! Eressz el, Steven, eressz el!

A leprások bőrfelülete teljesen érzéketlen minden fájdalom iránt. Elsie nem érezte a cigarettám tüzeit. Irtózatos! Lepra ide, lepra oda, én bizony, mordhatnám a mellényzeembe öleltem a reszkető, fehér apróságot, pedig úgy harcolt, mint féltucat sátn. Értem harcolt. — Értsd meg, Elsie, nem törődöm semmivel — — erősebb vagyok Wolkenkratznál, erősebb, mint a lepra! Velem maradsz, vagy együtt szállunk ki Mehátián! — Hogy félek-e? — Beleharaptam ajkába. És az enyémbe is. Aztán összeforttam vele egy végtelen csókban. Aztán elengedtem. Aztán akkorát kacagtam, hogy megrendült bele a híd minden eresztéke. Ez a kacaj a halálnak szólt. A halál csontarcába rohögtem!

Másnap délben, mikor fel akartam emelkedni szűk fekvőhelyemről, nem bírtam mozogni. Mialatt a boldogok álmaim álmodtam, szíjjakkal, bilincsekkel cda-erősítettek az ágyhoz. Percek múlva romhalmazzá változott a kabin, pattogtak a szíjak, véresre törtem magam, egyik lábamat kiszabadítottam s hátamon az ágygal, kigurultam a fedélzetre. Akkor rárohant két fűtő és végérvényesen lefogott.

A másik oldalról Elsie közeledett. Mögötte egy idősebb néni. A hajó állt s Wolken-

kratiz már vízreeresztett egy csonakot. Alig száz lépésnyire verőfényben úszott Mehatia. Zöld volt, mint egy óriási smaragd, homokján emberi alakok futkároztak.

Elsie lehajolt hozzám és ronggyá tépett blúzomat elredezgette a mellemem. — Isten veled, — susogta, — az én időm lejárt, szegény barátom. — S zokogva borult rám. — Ha majd érzed a leprát, jöjj el Mehátiára... a kunyhóm ajtajában várlak mirtuszkoszorúval a hajamban — — várlak — — mert én tiszta vagyok — — s ha megmenekülnél — — úgy ne jöjj, jaj, ne jöjj, egyetlenem, — de én akkor is várlak — — mert nagyon szeretlek, Steven.

Megsimogatta homlokom, megcsókolt s csonakba szállt. S félóra múlva indultunk. A sárga partról fehér kendő lengett felém. Aztán a sziget kisebbedett s két óra múlva seholsem volt. Életem legőszintébb szerelmét elnyelte a korallszirtes tenger.

*

Lehet, hogy a halál nem is olyan erős, mint hinnők. Rajtam nem fogott a lepra. Azt mondják az orvosok, millió eset közül az enyém az egyetlen. Most tízezer mérföld és két esztendő választ el Mehátiától, itthon vagyok, de azt hiszem, rövidesen útra kelek megint, hogy elmenjek Hozzá, aki beteg, tiszta szívvel oly nagylelkűen megajándékozott...

SZERETNI... VÁRNI...

Írta: HENRI DUVERNOIS

Az álmos délutáni csöndbe beléberregt a felkapta. Xavier Breuil össze-rezent, felkapta a kagylót:

— Halló... halló... maga az, Xavier? Jöjjön, az Istenre kérem, azonnal jöjjön, rettenetes dolog történt...

Itt elakadt Juliette hangja, felcsukló zokogás foszlánya ütötte meg Xavier fülét, aztán csönd lett. Xavier kérdéseire tompa búgás felelt.

— Rettenetes dolog történt... rettenetes dolog történt, — zúgott egyre Xavier fülében Juliette rémült hangja.

Vajjon mi történhetett? Biztosan Louis-val van baj... Talán beteg, nagy beteg... talán-talán meghalt... találgatta Xavier és képzeletben már látta Juliette finom kis alakját talpig gyászban. Látta önmagát mellette, hallotta saját vígasztaló szavait... és... és a nagy távolban, színes ködön keresztül egy otthont látott... benne fehér ruhás asszony tett-vett, mosolygott, odajött hozzá, kebléhez simult... Ez az asszony Juliette volt.

A gondolatok szépek voltak, Xavier mégis összeborzongott tőlük, szerette volna hirtelen tudulattal kitépni őket az agyából azzal a forró, tiszta szerelemmel együtt, amellyel csordulig megtelt a szíve, valahányszor Juliette-re gondolt... Juliette-re, a legelérhetlenebb asszonyra, legjobb barátja feleségére...

* * *

Végre megállt az autó Louis Linoos villája előtt. Xavier izgatottan futott keresztül a kerten, kopogás nélkül nyitott be a hallba, ment végig a szobákra.

Nagy, ijedt csönd fogadta, csak az utolsó szobából hallatszott ki elfojtott zokogás hangja.

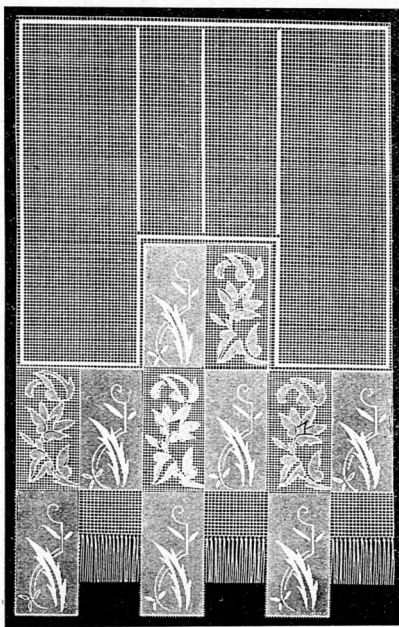
Xavier gondolkodás nélkül rántotta fel Juliette szobájának ajtaját.

Az alacsony sárga keretűn összekuporodva sirt az asszony. Amikor belépett, felemelte elkínzott fejét, nagy, vérrel átfutott kék szemét rámeresztette, egy percig szinte észelösen nézett a jövővényre, fel-felnyílt az ajka, beszélni próbált, de hangok nem jöttek ki a száján.

Xavier csak most vette észre, hogy egy kibontott levél fekszik a földön mellette.

Lehajolt, felemelte a levelet, rögtön megismerte Louis sorait, nem kérdezte, szabad-e, olvasni kezdte a levelet:

»Kedves Juliette! Tudom, hogy fájdalmat okozok neked, de be kell látnod, nem tehettem másként. Próbáltam uralkodni magamon, próbáltam legyőzni önmagamat... nem sikerült. Ne utass utánam, semmi értelme sem volna, a mi útjaink örökre szétjélválnak. Anyagiakban nem lesz hiányod, a mellékelt takarékkönyvből láthatod, gondoskodtam rólad...«

Aplikációs stőr

(Wieg Testvérek terve)

A levél kihullott Xavier kezéből s percekig csak nézte szótlánul a megfőtört asszonyt. Hirtelen egyetlen vígasztaló szó sem jutott eszébe. Legszívesebben odaült volna melléje, megsimogatta volna szép, fénylő haját és a fülébe sutogta volna: Látod-látod, kicsi asszony, a sors is azt akarja, hogy én mellettem légy boldog, mert hidd el, ez az ember meg sem érdem: It téged... én vagyok a te párod... én vagyok az, akit nekded rendelt a sors... ne sírj, ne búslj... no jó, sírd ki magad... hiszen fájhat, nagyon fájhat, de meglásd, én mindenért kárpótlak!

Ezek a szavak azonban nem hagyták el az ajkát, ott maradtak a lelke mélyén, betöltötték, feszítették, szinte fájdalmat okoztak...

Olyan jó volt, hogy megszólt az asszony, a nagy belső feszülés mindjárt felengedett. Már tudott udvarias lenni, szokásos, banális vígasz-szókat találni.

— Nézze, Juliette, sírja jól ki magát és próbáljon napirendre térni fölötte. Maga olyan fenkölt, nagy lélek, biztosan tud majd megnyugvást találni. Majd kigondolunk valamit, dolgozni fog... higgye el, a munka olyan jó orvosság!

— Ne mondja, hogy fenkölt vagyok, hogy nagy lélek vagyok... csak addig voltam az, amíg az ő szerelme vett körül. Nézze, én azok közé tartozom, akiket a szerelem tesz erőssé, bátorrá, naggyá. Az én egész életem úgy volt berendezve, hogy ő a központja. Azért tanultam, hogy elég műveltnek találjon, azért szépittem magamat, hogy én legyenek előtte a legszebb. A lakást azért csinostítottam, hogy jól érezze magát itthon, a kertbe azért ültettem virágokat, hogy alkonyatkor leülhessek vele a padra és együtt szívhatssuk az illatot. Higgye el, én nem is haragszom rá, olvastam, hogy vannak szenvedélyek, amelyek úgy jönnek, mint a nagy, szörnyű betegségek, nem lehet ellentállni nekik, nem azért, mert rosszak, de azért, mert gyöngék vagyunk... Ő sem volt rossz, csak gyöngő volt... és... és én csak sajnálni tudom szégyent Louist...

Xavier szinte dühösen pattant föl:

— De Juliette, az Istenért, ahogy... ahogy maga gondolkozik, úgy csak az anygialok gondolkoznak... Elhagyta, megcsalta magát, egy takarékkönyvet, néhány rongyos bankót vetett oda koncul... mintha... mintha a maga fájdalmát ezzel megfizetné... Hát nem találja maga ezt sértőnek, megalázónak, felháborítóknak?... És maga még meg tud bocsátani, maga még sajnálja

Antik kirmán-szőnyeg

(ERMA)

öt? Kedves Juliette, ébredjen föl, az ura aljas gazember volt, aki azt sem érdemli meg, hogy egy könnyet hullasson érte...

— Megtiltom ... megtiltom, Xavier ... Maga ... maga nem tudja, mennyire szerettem őt ... ezt férfi meg sem érti, talán nem is őt szerettem, hanem mindazt, amit hozzáfüztem. Talán nem is őt sajnálom, hanem az érzéseimet, melyeket rápazaroltam ... És én nem tartozom azok közé, akik egy vállvonással elintéznék egy hasonló tragédiát. Nem bánom, ha kinevet, ha nem ért meg ... én még most is, még ezek után is szeretem őt ... és visszavárom ... Megtiltom magának, hogy rosszat beszéljen róla ... ha azt akarja, hogy máskor is szívesen lássam, úgy kell beszélnie róla, mint valakiről, aki elment, de egyszer ... nem tudjuk, mikor ... vissza fog biztosan térni ...

* * *

— Nem megyek el többet ... nem megyek el többet, — határozta el magában Xavier minden áldott nap, amikor becsukta maga után Juliette házának fehér kapuját.

— Semmi értéline sincsen, hogy hosszú órákon keresztül folyton arról a gazember Louis-ról beszéljünk. Most már elég volt belőle, vagy eléje állok férfiasan és megmondom, hogy szeretem, vagy nem megyek el hozzá többet ...

Egész hosszú éjszakán keresztül azon töprengett, hogyan fog eléje állni, hogyan fogja megmondani neki és a vége mégis csak az lett, hogy másnap délután is elment Juliette-hez és hosszú órákon keresztül megint csak Louisról beszélgettek.

Már hónapok teltek el azóta. Juliette szép szemében egyre ritkábban jelentek meg könnyek. Arca visszanyerte régi szépségét. Lényéből megint derű és verőfény áradt ... de még mindig Louisról beszélt, még mindig őt várta vissza szerelmes szívvel.

Xavier napról-napra szerelmesebb lett, sokszor alig tudta megállni, hogy magához ne ölelje a sugárzóan szép fiatal asszonyt. De valami mindannyiszor visszatartotta.

— Még ne ... még várj, még nem érkezett el a te idő ... a felejtés, a hosszú hónapok mind-mind segítségre lesznek ... Vigyázz, ne hamarkodj el ... Hiszen várhatsz, szeretted annyira, hogy örömöt okoz maga az is, mellette lenni, együtt tanulni az olasz nyelvtankönyvből. Sétálni együtt szép alkonyatokon, virágot szedni a réten ..

Elmúlt a nyár, ősz, tél jött és megint tavasz. Már annyit tanultak együtt az olasz könyvből, hogy beszélgetni is tudtak, már olaszul is el tudta volna mondani neki, hogy szereti, nagyon szereti, meg tudta volna kérni Dante dallamos nyelvén is, hogy legyen a felesége. Már Juliette sem beszélt olyan sokat Louisról, már-már úgy látszott, el is felelte. Néha a szeme olyan melegen fénylett, ami-

kor Xavierra nézett és szép, hosszúujjú fehér kezét bennefelejtette néha a forró, erős férfikézben.

— Holnap ... holnap, — lelkendezett Xavier, gigondolta újra, már ki tudja hányadszor, hogy mit is fog mondani, pedig tudta, hogy elakad majd a szava, csak magához vonja majd a szép szőke fejet és az ki fog találni mindent ...

*

Holnap ... holnap ... holnap ... csak már holnap lenne ...

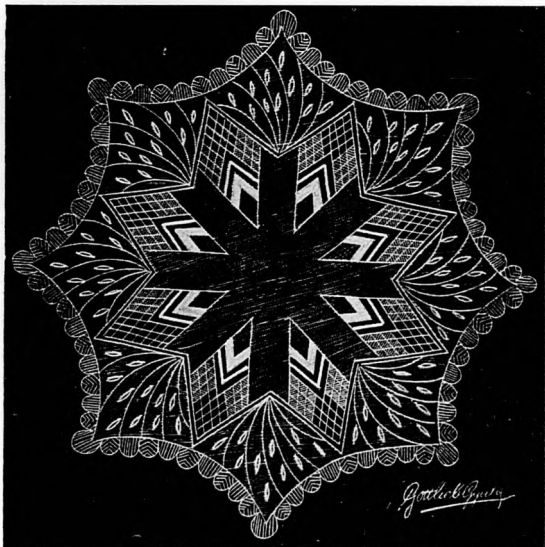
Ott ült Xavier az öblös karosszékben és olvasni próbált, de a betűk táncoltak előtte. Minden egyes fekete betűnek aranyos feje volt, valamennyi Juliette szemével mosolygott rá. Behunyta a szemét és úgy érezte, hogy ott van az asszony mellette. Szerelmes kábulatában egy pillanatra azt hitte: az asszony selymes haját simogatja a keze ...

Holnap ... holnap ... holnap ... Csordultale volt a szíve.

A telefon berregett bele a kábult csöndbe.

Xavier összerázkódott, felkapta a kagylót:

— Halló ... hallo, te vagy az, Xavier? — kérdezte egy rekedtes, ismerős férfihang. Kedves Xavier, engedd meg, hogy felmenjek hozzád ... Visszajöttem ... Kérlek, segíts rajtam, engedd meg ... Úgy-e, nem utasítasz vissza ... hiszen te férfi vagy, megérthetsz ... egy negyedóra múlva ott leszek nálad ...

Tüllerítő

(Gottlieb rajza)

Jól hallotta, nem tévedett, nem az idegük üztek vele gonosz tréfát, a rekedtes hang Louis Linois hangja volt. Megjött, visszajött... és éppen ma... éppen most... amikor...

Már szólt is az előszobacsengő.

— Mi lenne, ha nem engedném be, ha azt mondanám, nem ismerem, elvégre jogom van hozzá... elvégre ma már több jogom van Juliettehez, mint neki, hiszen melléje álltam, amikor ő cserbenhagyta...

Újabb csöngetés... megint újabb... Xavier mégis ajtót nyitott.

Alig ismert rá Louisa, megtört, szenvedő arcú férfi borult a nyakába. Nem kellett beszélnie, panaszokdönia, az arca, rogyogva testtartása mindent elárult. Az imént még haragudott rá Xavier, most már mélyesen sajnálta.

— Elvégre nem baj, hogy visszajött, — gondolta magában, — majd elmondok neki mindent, elmondom neki, hogy szeretem Juliettet, hogy... hogy ő is engem szeret, — nem tudta befejezni a gondolatot, mert az a megtört férfi zokogni kezdett.

Megrázó, szinte félelmes volt a zokogása, szívettpó a könyörgése:

— Segíts Xavier... segíts, ha Istent ismersz, menj el Juliette-hez, kérd meg, hogy bocsásson meg nekem... hiszen szeretett valamikor és ő nagyon jó, tud megbocsátani, talán felejteti is tud... Tedd meg a kedvemért, tedd meg, mert ha nem... én... én holnap már nem élek...

Holnap... holnap. Xavier rózsás, reménnyel teli holnapja hirtelen távolodni kezdett a szeme elől és egy másik holnap jelent meg előtte, az a holnap, amelyen ez a szomorú ember piszkos, éhes hullámok közé merül...

— Nem tagadhatom meg, nem lennék boldog, ha tudnám, hogy valaki miattam hal meg, az én részvétlenségem miatt... Elmegyek Juliettehez, meg fogom mondani, hogy itt van, legalább kiderül, legalább meg tudom... melyikünket szereti vajjon?!

*

— Nem... nem igaz... maga tréfál, Xavier... ne tréfáljon... mondja, igaz? Csakugyan visszajött?... Úgy-e mondtam... Úgy-e, mindig mondtam, nem ment el örökre. Hol van?.. vezesse ide... Mondja meg neki, hogy nem haragszom rá, megbocsátok neki, újra kezdjük az életet, minden-mindent újra kezdünk...

Juliette lelkendezett, Xavier letört, megcsukló térdekkel botorkált ki a házból.

Az a másik férfi pedig felvillanyozva, kiegyenesedett derékkal sietett befelé, oda, ahol Juliette ölelő karja várta.

Hosszú hetekig volt távol Juliette visszatért férjével. Amikor visszaérkezett, egy levél várt rá. Maga sem tudta miért, megdobbant a szíve, amikor az írást meglátta... pedig csak egy jóbarát... Xavier Breuil írása volt. Idegesen tépte fel a borítékot:

»Kedves Juliette! Búcsúozom magától. El kell búcsúoznom, mert szeretem, mélységes, igaz szerelemmel, úgy ahogy csak egyszer szerethet egy férfi az életben. Egyik gyarmaton vállaltam állást, hogy ne kelljen többé az életben találkoznom magával, mert szeretem, szeretem és amíg élek, szeretni fogom...»

A levél kihullott Juliette kezéből. Valami hevesen összeszorította a szívet, zokogás fojtogatta a torkát, nagy, üres, kietlen világ támadt hirtelen körülötte, benne ő és egy másik ember, akit szerelemmel várt vissza és nem tud újra szeretni...

Megrendülve, lesujtva, ebben a pillanatban döbrent tudatára, hogy nem is Louis, hanem Xavier szerette.

Már nem a levélből olvasta... mint a saját szavait, valami nagy fogadást ismételtette magában:

— Szeretem, szeretem és amíg élek, visszavárom...

Franciából fordította: K. LÁNYI PIROSKA

Mama, te nem vagy modern...

Melyik édesanya, ha egészen fiatal is még, nem hallotta leánykájától azt a megállapítást?... A leánya ujján rendkívüli szeretetreméltó hangsúlyozással mondja, bár az ő szemében nem más ez, mint a legelsőszóbb ítélet.

De hát miért «nem modern» az az édesanya, aki még abban a korban van, hogy — a ma annyira divatos fiatalító metódus nélkül — sem nevezhető éltelennek? Ennek dacára a leányok legnagyobb része a mama megállapításait «nem modern»-nek minősíti, csupán azért, mert a saját véleményét hangoztatja és nem hajlandó mindenre és megfontolásra nélkül: «igen»-t vagy «pláne»-t megtagadni.

Elvakultság volna azt állítani, hogy az édesanyák «kicsinyeskedőek», vagy «okvetetlenkedőek». Ellenkezőleg: nekik módjuk és joguk van arra, hogy minden adott esetet megváltoztott, új körülményeknek megfelelően mérlegeljenek és átértékeljenek. Nekik már át kellett esniük az élet egy olyan keserves és kényszerű periódusán, amikor — legjobb meggyőződésük és kedvük ellenére — kénytelenek voltak az ár-ral úszni, vagy legalább is alkalmazkodni az új adottságokhoz. Arra azonban a

legbékétlenebb és legengedékenyebb édesanya sem képes, hogy mindent helyeseljen. Sokszor kell nagyon is élesen állást foglalniuk, mert anyai szívük megérzi, hogy a túlengedékenység minő veszedelmeket rejt, vagy legalább is rejthet magában.

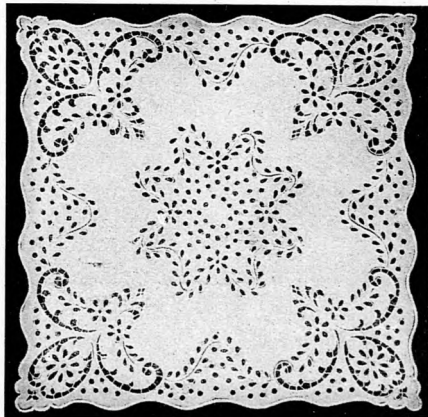
Arról már régen le kellett szokniuk a szegény édesanyáknak, hogy a miért-ről és a körülményekről teljesen pontos információt kapjanak. Cserébe ezért azonban

a leányoknak is kötelességük, hogy őszinték és bizalmasak legyenek édesanyjukhoz, különösen azokban az esetekben, amikor nekik sorsdöntő jelentőségük lehet.

— Mama, te nem vagy modern...!
— sok leány állandó szavajárása, amit lépten-nyomon lehet hallani.

Az anyáknak azonban kötelességük, hogy leányaiknak, akik még nagyon kevéssé ismerik az életet, kinyissák a szemét és megmagyarázzák nekik, hogy mindaz, amit a divatos «modern» jelzővel illetünk, nem okvetlenül szép és jó is, sőt egyenesen visszataszító és káros lehet.

Talán nem lesz nehéz megtalálni azt a formát, ahol mindkét fél: a jelen és a jövő, a leány és az édesanya megértően kezethet egymással. A mai leány pedig «modern» lehet anélkül is, hogy érte agógó édesanyját állandóan «nem modern»-nek nevezze és fölényes próbál lenni akkor, amikor — legyünk csinték — csupán neveléses a berzenkedése.

Huszár Pufi

Egy kövér ember őszinte vallomásai

3

Örök napfény — örök láz

bélül harminc percnyre fekszik. Nyüzsgő élete alaposan rácsófol lágy, simogató éghajlatára. Eszeveszetten szaladgálnak a dollárt üldöző üzletvadászok, autók villogó serege rohan fel és alá s a tolakodó külsejű üzletek tömege leselkedik a vevőre, a dollárra. Mennyire nem illik ez a kíméletlen zordságú üzleti küzdelem az éghajlat csodálatos enyhességéhez: Hollywood olyan, mint egy valóvá meredt Fata Morgana a sivatag közepén.

Az idő megbízhatósága és a napfény tündöklő ereje hozta ide a filmgyártást. A környék szépsége és változatossága csak másodsorban. Hollywoodban hét-nyolc hónapig tart a nyár, amikor egy csepp eső sem esik és mindennap ragyogóan szép idő van. A hátralévő négy-öt hónap az úgynevezett tél, amikor körülbelül negyven-ötven esős nap van. Különbözik akkor is enyhe, kellemes az időjárás. Kontinentális értelemben vett évszakok nincsenek. Tavasz, nyár, ősz, tél úgyzólván egyforma. Lényegtelen apróságokban különböznek csak egymástól.

Mikor januárban boldog fürdőzőket láttam lubikolni az óceánban, bizony valami nagyon furcsa, csodálkozó érzés lett erőt rajtam.

A meleg különben sohasem tűrhetetlen, mert estére mindig lehül a levegő és ritka az olyan nap, amikor akár augusztusban is, este kellemetlen volna a sweater vagy a felöltő.

Sokan kérdezték már, sokan kíváncsiak arra, miért van még ma is a filmgyártás zöme éppen Hollywoodban? A filmpar tulajdonképpen csak ittragadt. Itt felejtődött abból az időből, amikor még a napsütésnek lényeges szerepe volt a filmgyártásban. Amikor még üvegműtermekben dolgoztak és a világítás nyolcvan százalékát a napfény szolgáltatta.

Ma, amikor a film már majdnem kizárólag csak mesterséges fényvel dolgozik, ma, amikor a film is, a lencse is hasonlíthatatlanul fényérzékenyebb, — zárt falakkal körülpített stúdiókban dolgoznak, ahová a nap véletlenül sem hatolhat be sugarival. Ma már a nap zavarja a felvételt és az emberi agy szülötte, a technika, kiszorította sugarait a stúdióból.

Az ember függetlenítette magát ezen a téren a természettől. Sokszor a szabadban készülő felvételeknél is hatalmas reflektorokkal támasztják alá a nap

Megérkeztem a pálmák, narancsok, grape fruitk csodálatos városába.

Az első percben az volt az érzésem, mintha a mennyországba, vagy az ígért földjére léptem volna. Az egyetlen, ami Hollywood isteni, enyhe éghajlatához sehogyan sem illik: a túlfűtött, lázas munka, a rohanó élet. Ilyen tündéri pálmák, virágok és gyümölcsök közt fehér könnyű burnusokba öltözött gondtalan, semmittevő araboknak kellene élniök, akiket nem érdekel a munka és a jövedelem, hiszen a természet ingyen kegyelméből delektálhatják magukat a leggyönyörűbb, legizletesebb gyümölcsökkel.

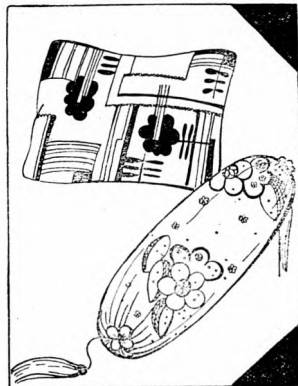
Hollywood Los Angeles egyik városrésze s a város szívtől autón körül-

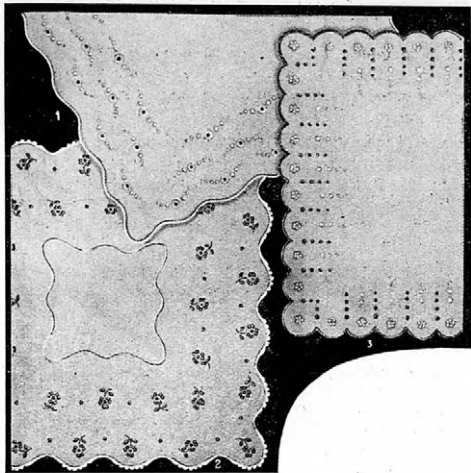
világító fényét. Ma már a szabadban készült felvételeknél a tükröknek, ezüstreflektoroknak és egyéb világító műszereknek legalább akkora szerepe van, mint magának a napnak.

Miért marad mégis Hollywood a filmgyártás központja, ha nincs is nagy szükség csodálatos éghajlatára? A filmgyártást ma már inkább a hatalmas építkezésekbe fektetett tőke és az áttelepedés költségessége tartja Hollywoodban, mint a nyolchónapos napsütés. Pedig a filmtársaságoknak uzsorakamatot kell fizetniök azért, hogy Hollywoodban dolgozzanak. Az ezernyi levél, sürgöny, telefon, a rengeteg film ide-oda küldözgetése, inspiáció és tanácskozó utazások a Los Angeles és New-York közt lévő 3200 mérföldnyi (5100 kilométernyi) távolságon — lényeges részeit teszik a gyártási költségeknek.

Egészen biztos, hogy a vasutak, a posta, a sürgönyvállalatok érzékeny kárt szenvednének, ha a filmgyártás Hollywoodból New-Yorkba telepedne. Pedig az áttelepítés gondolata állandóan felvetődik és a szakemberek sokat beszélnek és tárgyalnak erről.

Hollywood! Mit is jelent a város neve? Olvastam egyszer, valamelyik magyar lapban, azt jelenti: szent város. Tényleg, holy = szent. Holly azonban, ahogyan Hollywoodot írják, két l-lel: túskepalmát jelent. Hollywood = túskepálmaerdő. Milyen igaz, mennyire találó a város neve! A gyönyörű pálmák, amelyek körülveszik, beárnyékozzák a csodálatos

Zsúrterítők

várost: túskepálmák. Nagyon tús kések, mint az élet maga. Túskek fogadják lépten-nyomon az idegent, aki azért jött ide, hogy dolgozzék, hogy Hollywoodon keresztül meghódítsa a világot.

Kaliforniának ez a tündéri része, ahol most nagyszerűen felszerelt stúdiókban folyik a munka, nem is olyan régen még pusztá, elhagyott sivatag volt. Az emberi agy, szorgalom és energia e mai mesterművének kultját még ma is az onnan száz kilométerre fekvő ötvenkét ös-túskepálma jelzi a nagy sivatagban, amely ma Palms Springs néven gyönyörű oázis a végtelen kaliforniai pusztaságban.

Hollywood ámulatba ejtő természeti szépsége, alkotásnak hatása alól szinte lehetetlen szabadulni, — emberi kéz munkája, alkotása. Minden pálmát, minden gyümölcsfát, minden fűszálat mesterségesen ültettek el, tenyésztettek, neveltek, becéztek. Ez a paradicsom ugyanúgy született, mint a tizennégytizenötemeletes felhőkarcolók, Los Angeles utcáinak. A természetet éppen úgy ide telepítette az imáandó, akadályt nem ismerő amerikai energia, mint a technikat magát.

Már az első hetekben megállapítottam: milyen rengeteg itt az iskola.

Egyik barátommal Los Angelest, Hollywoodot és környékét jártuk egyszer s nem győztem csodálni, mennyi iskolát láttunk útközben.

— Milyen iskola-csőd lesz itt egyszer! — mondtam. — Ha így épülnek tovább, hol lesz annyi gyerek, hogy minden iskolába jusson!

Hollywoodban a természetnél, az éghajlatnál, mindennél szebb — a munka.

Mindenki dolgozik. Mindenki csinál valamit. Mindenki alkot, teremt, szegény és gazdag egyaránt. A munka életszükséglet és életfeltétel. Egészen bizonyos: a hollywoodi élet agyórló egyformaságát csak munkával bírhatja ki az ember, de ha van munkája, akkor gyönyörű. Éppen ez a legnehezebb része a hollywoodi filmvándor életének: munkát kapni.

Beállni a sorba és végigvárni, amíg valakinek a szeme a sok között megakad az emberen — ez semmivel sem jobb, mint sorsjegyet venni s várni, hogy kihúzzák a főnyereményt. Feltűnni! — ez az első lépés. A feltűnés művészetének az alapja az élelmesség (s nem a tehetség). Ezért pusztul és vetélődik el a filmzsongelben annyi értékes tehetség, anélkül, hogy valaha is hozzájutna az érvényesülés lehetőségéhez. Szerencse, feltűnés: régi és általános dolgok ezek, nem hollywoodi specialitások, tudom, de nekem új igazságok voltak, mert számomra mindez csak itt lett igaz.

A munkátlan munkája: a munka keresése. Az önmagával való házalás.

Az ember hóna alá fogja képeit és megy stúdióról stúdióra. Vár, előszobázik, mutogatja a képeit és ajánlja egyetlen portékáját: sajátmagát.

(ERMA leve)

A casting director, a színészárú bevásárlója unottan nézi a ki tudja hányadik fotográfiát aznap s végül nagy kegyesen elvesz belőlük néhányat, feliratja a nevet, a lakást, telefont s aztán útnak eresztí az ügynököt, aki önmagával hazatér, a szokványos kijelentéssel:

— Y let you know. (Majd értesítem.)

Ez polgári nyelvre lefordítva körülbelül azt jelenti: menjen uram a pokolba, ön nem érdekel.

Napokig, hónapokig megy ez így, a különben talán bármilyen tehetséges színész életében, amíg végre — ha megéri — hozzájut valami kis szerephez.

Ez az általános és keserű legál s út a munkához.

A többi — szerencse, összeköttetések, barátságok, véletlenek láncolata, amelyre építeni bizony nehéz. Vagy aminek kiépítéséhez és felhasználásához egész külön tehetség kell.

Az emberek mindig mosolyogva üdvözlék egymást. A stúdiókban csupa mosolygó arcú nőt és férfit látni s ha felküzög az obligát kérdés:

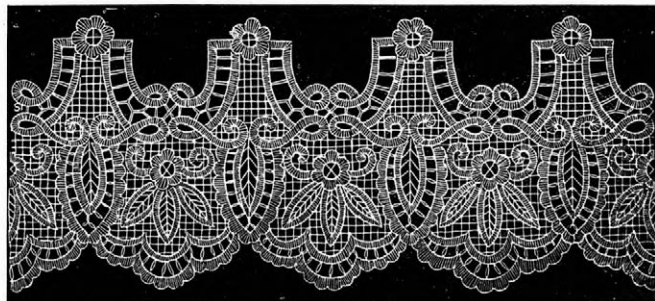
— Hogy van? Hogy vagy? — a világ legédesebb, legnyugodtabb, legmegelégedettebb mosolyával felel vissza mindenki:

— Ó, köszönöm, kitűnően, ragyogóan, pompásan érzem magam...

S így, ezzel a mosollyal, ezzel a megelégedettséggel, végtelen nyugalommal válaszol az is, aki otthon elkecseregetten szorítja össze a fogát, unja az életét s pár óra múlva talán revolvert vesz a kezébe, hogy föbelője magát.

Ezen a kellemes mosolyon, lebilincselő egyéniségen múlik majdnem minden. Az amerikai nem viszi a nyilvánosság elé a baját sohasem, nem jajgat s rossz helyzetével soha sincsen másnak a terhére. De meg nem is fél az élettől, mint az európai.

A kellemes mosoly, az egyéniség — minden. Nem a tehetség, hanem az egyéniség dönti el a színész sikerét akkor, amikor szerződést kap s akkor,

Erma varrott klüni-csipke

(ERMA leve)

Dívtós hajviselet

Chaplinben azonban »it« van. Az »it« valami titokzatos fluidum, senki sem tudja pontosan, micsoda, de van. Lehet, hogy láthatatlan hullámai valamikor fel fogják fedezni, mint ahogy felfedezték és felfogták a levegő hanghullámainak. Chaplin »it«-je megbabonázta az egész világot s levegőjuteményében rengeteg olyan levél van, amelyekben a világ legkitűnőbb emberei, Anatol Francetól Romain Rollandon, Maeterlincken át Reinhardtig mindenki az áradó elismerés hangján csodálja nagy művészetét: *varázslatos egyéni-ségét.*

Az amerikai azt mondja :

— A good smie is worth a mill'on dollar. (Egy kedves mosoly megér egy-millió dollárt.)

A sikerhez elsősorban szerencse kell, hogy észrevegyenek, felfedezzenek valakit, azután kell az a »bizonyos valami«, amellyel a felfedezett meg is tudja hódítani azokat, akikre a sikerhez szükség van.

A siker, a nagyközönség elható, az egész világra kiterjedő siker a legtöbbször mindenki mástól inkább függ, mint magától a színésztől. A jó szerep, a jó mese, az ügyes rendezői beállítás, a jó reklám: ezeken múlik elsősorban a karriér. Ezt talán semmi sem igazolja jobban, mint Bánky Vilma és Greta Garbo esete. Bánky Vilma — ugyanúgy, mint Greta Garbo — sok filmet játszott már Európában is, mindketten dolgoztak éveken át s aztán mégis csak odaát, Amerikában, jó gyár, jó menedzser, jó rendező kezébe kerülve lettek világhírű sztárok. Tehetségük, képességük nem volt kisebb Európában sem, csak a lehetőségük volt nagyobb — odaát.

Clara Bow kis színésznő volt évekig, senkinek sem kellett, míg aztán jó menedzser kezébe kerülve kiugrott, híres lett, sikere volt. Janet Gaynor jelentékeny kis kóristalány volt, akit tegnap még heti száz dollárért sem akartak foglalkoztatni s aki pár hónapon belül, jó rendező irányítása mellett, befutott és már heti háromezer dollárt kapott. Wallace Beery (aki munkásból lett színész, véletlenül), Ernst Torrence (akinek, mert komikusan hosszú, sovány ember, mindig azt mondták: játszó burleszkekben, de ő mégis kitarított amellett, hogy komoly, nagy színész lesz), Gloria Swanson (aki évekig burleszkekben játszott kis szerepeket és elhocsátották, mint tehetségtelent), Bebe Daniels (Harold Lloyd partnere volt egyfelvonásos komédiákban, minden siker nélkül) — egyiknek a karriéréje sem ment simán, végig kellett járniuk azt a kemény utat, amelyről hány-szor szeretne sirva, elcsüggedve visszafordulni az ember... és hányan, de hányan fordultak is vissza, vagy esnek el!

Örök napsugár — örök láz: ki venné észre ebben a fenségesen ragyogó időben, ebben a szédítő munkában a más baját, a reménykedők kinszenvedését, elcsüggedését? Ki hallaná meg a sóhajokat? Ki törőlné le az izzadó homlokokat, ki nedvesítené meg a kiszáradt torkokat? Nem törődnek mással, nem érnek rá. Nem sietnek segíteni másokon: légy a magad embere, segíts magadon, ahogyan tudsz. Rajtam sem segített senki.

amikor a közönség előtt megjele-nk a mozivásznon. Ez az a »bizonyos it«, a »je ne sais pas quoi«, a »das gewisse Etwas«, az a »bizonyos valami«, ami az egyik mérnököt kapcsolóba teszi, mint a másikat, ami miatt az egyik eladótól megveszik ugyanazt az árut, amivel a másikat kidobják, ami miatt Tom Mixért milliók és milliók rajonganak, holott egészen biztos, hogy vannak cowboyok, akik szebbek, ügyesebbek, erősebbek, hősiesebbek, mint ő s nálánál is jobban vetik a lasszót. Ez az »it« az, amelynek segítségével a szélhámós még akkor is el tudja magáról hitetni, hogy tisztességes úriember, amikor már száz és száz gazemberséget követett el. Ez a bizonyos »it« a titka annak, hogy Chaplinért megőrül az egész világ, míg legragyogóbb utazónói is csak jelentéktelen sikert aratnak. Utánzó legfeljebb csak többé-kevésbé tehetségesek, —

Ez a »rajtam sem segített senki«, ez az »én is úgy kezdtem« különben megrontója az embereknek. Komisz, gaz elvek ezek és rettenetes kínokat okoznak másoknak.

Egy mindenható general manager szobájában ültem egyszer, kedélyesen diskurálgatva. Bejön a titkár, aláírat pár levelet és végül azt mondja :

— Kérem, az a Mr. X. van kinn, beszélni szeretne önnel.

G. M. : — Várjon !

Titkár : — Kérem, már délután kettő óta vár. Most félhét van.

G. M. : — Akkor jöjjön holnap. Várt? Hiába várt? Hát aztán! Én is vártam eleget !

Én egészen szeliden közbevá-gatam :

— És jól esett magának, amikor várnia kellett?

A general manager felkapta a fejét, rámnézett. Pillanatnyi csend. Aztán odafordult titkárjához :

— Nem bánom, eressze be azt az embert.

Szegény várakozó legalább kapott egy »chance«-ot.

Az embereknek van egy jobb érzésük, amelynél, kellő időben, kellő szóval mindig meg lehet őket fogni a »jobb« számára.

Hej, de sokat vártam én így előszóbaiban, reménykedve, sóvá-rogva, vágyakozóan belesse a nyi-tott ajtón, — hiába. Nem szabad embereket vártni, mert vár úgyszólván mindenki eleget. Ne vársd fele-barátodat, hogy nyugodt álmod legyen a földön. Ezt írnam minden vezető embernek az asztalára, mottónak. Mert igazán csak a sors kiszámíthatatlan véletlene, hogy ki vár és ki várakoztat. (Folytatjuk)

A HÁROM HAZUG

IRTA: LÓRINCZ MIKLÓS

Húsz évvel ezelőtt a robogó bécsi gyors egyik másodosztályú szakaszában három kitűnő úriember ülés és unatkozott.

A tovasuhanó tájak egykedvű szemlélése közben az egyik úrnak végre mentőölete támadt:

— Játsszunk valamit, uraim!

A másik két úr helyeselt. Most már csak azt kellett eldönteniök, hogy mit játsszanak. Első gondolata mind a háromnak a kártya volt, de rögtön kiderült, hogy kártyát egyik úr sem hozott magával.

Valamit ki kellett tehát találni, amit minden játékeszköz nélkül játszani lehet.

Hosszú tanácskozás után egy rendkívül érdekes ötlet mellett döntöttek.

Ki tud nagyobbat hazudni?!

Ez volt a játék és nyertese az lesz, aki a legelképesztőbbet tudja hazudni.

Rövid gondolkodás után az első úr megnyitotta a nemes versenyt.

Hazugsága a következő volt:

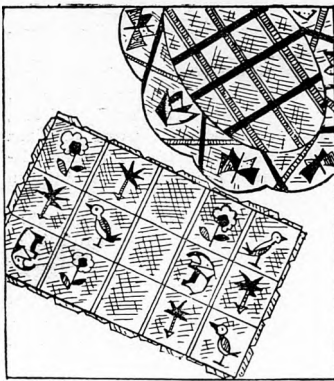
— Én egy nagyvállalat főkönyvelője vagyok. A hatalmas vállalatnak természetesen hatalmas főkönyve van. Uraim, a mi főkönyvünk akkora, hogy amikor a vállalat alkalmazott, kivieit a lovardába és a szerződésém aláírása előtt be kellett bizonyítanom, hogy kitűnően lovagolok.

— Miért? — kérdezte egyszerre a másik két úr.

— Mert a főkönyvünk olyan nagy, hogy a »startozik« oldalról a »követel« oldalra lóháton kell átjárni...

— Nem rossz, — mondta a második úr, — de hogy jön ez az én hazugságomhoz? Tehát idefigyeljenek, uraim. Nekem Budapesten egy nadrágtartógyáram van. A múlt héten ugyanúgy, mint most, üzleti ügyben Bécsbe utaztam. Leszálok a vonatról. Abban a pillanatban azt éreztem, egy ellenállhatatlan, hatalmas valami visszaránt. A levegő zágott körülöttem. A talajt elvesztettem a lábam alól. Éreztem, hogy irlázatos sebességgel repülek. Mire észrevettem magam, azt láttam, hogy Budapesten vagyok a pályaudvaron. Mit gondolnak, uraim, mi történt? Egyszerűen csak az, hogy mikor Budapestről elindultam, a saját gyártmányú kiváló minőségű guminadrágtartóm a felszállás nagy sietésében beleakadt az egyik vasoszlop kampós szegébe, meltközben elnyúlt egészen Bécsig és amikor a vonatról leszálltam, visszarántott...

A hazugság nagyon tetszetős volt, de a harmadik úr rögtön kijelen-

tette, hogy az ő hazugsága messze fölülmúlja ezt az egyébként igazán nagyon szép és tehetséges hazugságot.

— Az én hazugságom, uraim, a következő: Én nőember vagyok. A feleségem nagyon szép, mondhatnám feltűnően szép asszony, aki rajongásig szeret engem...

— Nem rossz kis hazugság, — szölt közbe az egyik úr.

— Pardon, amit eddig mondtam, az még igaz. A hazugság most következik. Ez a csodálatosan szép asszony, uraim, a napokban azzal élt elbém, hogy ő új divatot fog kreálni. Rosszat sejtettem, mert nem akarta megmondani, hogy mi lesz az az új divat. A valóság azonban másnap minden balsejtélelmet felültűlt. Képzeljék, uraim, a feleségem a fodrásznőjével, az ő büszkeségét, a pompázóan szép hajkoronáját levágatta és rövidre vágott hajjal mérsékeltet elem lépni.

A két úr egyszerre kiáltott fel:

— Nyert! Uram, gratulálunk önnek! Ön megnyerte a versenyt. Annál nagyobb hazugságot, hogy egy nő saját

elhatározásából megfossa magát legszébb és legnőiesebb ékességétől, a hajkoronájától, igazán nem lehet elképzelni...

Igen! Húsz évvel ezelőtt ez volt az elképzelhető legnagyobb hazugság, amelyet versenyt lehetett nyerni. Ma az ellenkezőjével, azaz, hogy egy csodálatosan szép asszony nem akarja a haját rövidre vágatni, — lehetne komoly sikerrel a hazugság nagy díjára pályázni.

*

Húsz év telt el!

Húsz nagyon hosszú, világtörténelmi jelentőségű év.

A mi három kitűnő barátunk, a bécsi gyors másodosztályának három utasa, most ismét összekerül a bécsi személyvonat harmadosztályán.

Csakhamar felismerik és örömmel üdvözlék egymást.

— Hol is hagyuk abba, uraim? — kérdezte az első úr. — Persze... persze... a hazugsági versenyenél.

— Ki is nyert akkor? — kérdezte a második úr.

— Én, — válaszolta a harmadik.

— Persze... persze... azzal a hajlevágási historióval. Mi szólnak, uraim, hogy megváltozott azóta a világ...

— Mi lesz, uraim, játszunk, vagy beszélgetünk? — szölt közbe a második úr. — Folytassuk ott, ahol elhagytuk. Ön nyerte akkor a versenyt, most ön az első. Tessék elkezdeni...

A harmadik úr egy kicsit megilletődve vette tudomásul, hogy most ugyanott fogják folytatni, ahol húsz hosszú esztendővel ezelőtt abbahagyták. Hosszú ideig gondolkodott, hogy régi győzelméhez méltó hazugsággal induljon a versenyen...

— Megvan, uraim, idefigyeljenek! Én most egy pesti vállalat trodjában dolgozom. A múlt szüörtökön egyszerűen csak befőt a főnök, mosolyogva odalépett hozzám és így szölt: »Varga úr, én a maga fizetését elsejtől száz pengővel felemelem.« Erre én azt mondom...

— Elég! — vágott közbe egyszerre a másik két úr, — ön már meg is nyerte a versenyt.

— Hogy-hogy, uraim, hiszen még be sem fejeztem?... Most akárok csak hazudni!

— Kár tovább folytatni.

Annál nagyobb hazudni, hogy valaki 1933-ban fizetésjavítást kap, — mák ügysem lehet. Uram, ön nyert!

KÖNYÖRGÉS

Forró szerelmeddel ringasd el a lelkem,
Hogy boldogtalanságom elfelejtsem.

Szorítsd le két szemem gyengéd kezeiddel,
Hogy vakon bízni tudjak akarással, hittel.

Erős tenyereden hadd pihenjen arcom,
Tán így könnyebb lesz az életet a harcmon.

Epedő száddal némitsd el az ajkam,
Hogy sikoltó fajom én magam se halljam.

Vagy érezem halálos vad ölelésed,
Hogy többé ne tudjon fájni az élet...

E. Zsolnay Boriska

AKIT HÍVOTT A VÖLGY

IRTA: VÁNDOR KÁLMÁN

»Vala pedig azon időben, mikoron magyaroknak első királyuk Sztjfanus Sanctus trónola, az Urnak ezer és tizenegyedik esztendőjében. Történt vala pedig úgy, amint megíratt az emberek okulására. Vala ezen időben a sebesen szüzdülő vizű Vág oldalán a jámbor, istenfélő Wolfgang lovagnak e helyen kicsi castruma és itt lakék ő ledányával, Catharinával, ki nem tudta vala mi beszédünket és szent fogadalomból istenfélő szüzek életét élte.»

Kálmán deák

A tél fehér takarója felengedett. A nap kisütött és rügyezni kezdtek a fák, amikor Wolfgang lovag leányával eljött magyar földre, ott hagyván a germán mezők halk beszédű népét. Leánya, Catharina, fehér köntösben járta a pásztornép kunyhóit és átlátszó kezeit áldólag terjesztette ki fejük felett.

Sanyargatta testét, a tökéletlen porhüvelyt, mert gerjedelmei voltak, bűnösök, nagyok... Lesütötte szemét, ne lássa, hogy tavasz van, ragyogó, szerelmi hívó. Eltömté föléit, ne hallja a pásztorlínkó hangjait, amelyen a szerelmes, forró és fájdalmasan szomorú magyar dalok ontótták a szerelem melegét, a vágy sóvárgását, a fiatsálg tüzet.

És gondolkodik. Honnan van ez? A germán mezőkön lelke az ég felé szállt, nem tudta, hogy a porhüvely él és követelni tud.

Most sanyargatta testét, mert vágyai voltak, amelyek kéjesek és édesek, de a Sátán országába vezetnek, kárhözba döntök az örök lelket, melynek fehérnek kell lenni, mint a hó, tisztának, mint a tengerszem vize és ártatlannak, mint a feskemadár, amely magasan szárnyal az egék felé...

Catharina fiatal volt és szép. Az arca halavány s a szeme fekete. Ha felemelte a földről, égettét, mint a lángoló tűz. Ajka morzsolta a könyörgést, de megvonaglott, mikor hallgatta a línkó édes hangjait, mely sírva, könyörögve szállt fel a völgyekből a castrum ablakaihoz. Pergette az olvasót, de karja ölelésre tárukt, mikor vasba öltözött, harcos ifjakat látott száguldani habzó ménének.

Ostorozta testét, elzokogta panaszát az éjnek, hogy élni akar és szeretni szeretne, csattogott a szöges szíj és véres árkokat szántott a háta főhéher mezejére. Ököllél verte szeméit, hogy kialudjék a tűz, az átkozott, ami benne ég. Belevájta körmeit karja fehér húsbába, gömbölyű vállába, hogy ne legyen vágya az ölelésre. Felsebezte a melle telt, fehér halmait, hogy ne zokogjanak a férfi szorító ölése után... Felharapta piros ajkát, hogy sajtó sebe legyen, hogy rút legyen, hogy

vágyai ne lehessenek a csókra, ajkrapadásra...

És ezután egyszer csak nem bírta tovább. Már akkor nyár volt és illatos, piros pipacsok ringottak a fű zöldjében, rózsák illatoztak a castrum kertjében és a madarak buzgón és fáradhatatlanul szerelmesen daloltak a fák sűrű lombjai között.

Catharina lenn járt a völgyekben beteget gyógyítani, szomorú szívűket vigasztalni és vadlelkűeket szelídíteni. Lassan, imába mélyedve haladt a mezőn, halkán simogatta az arcát a langyos nyáresti szellő és Catharina megszomjuhozott. Útját a tiszta, kristályos vízzel csörgedező patakocská felé vette, hogy fehér kezével vizet merítve, oltsa ajka szomjúságát.

És amint a patakhoz ért, látja, hogy egy férfi van ott, börserleggel vizet merít és mohón önti magába az üdítő, hideg vizet.

Catharina megállott. A férfi ifjú volt s az izmai acélosak. Hosszú haja hullámosan omlott hátra, az arca, a karjai barnák voltak és ragyogtak a lenyugvó nap sugarában.

És Catharina ajka megvonaglott, a szemében fellobbant az elfojtott láng és a karja ölelni akart.

Csend volt, csupán a patak siető vize súrolta a kavicsokat. És ekkor messziről megkondult a kolostor harangja.

Catharina lába megingott, karja lehullott, lehajította fejét, a szemén kibuggyant két könnyesebb és csendesen megfordult. Elfordult az élettől... Éppen lebukott a nap a hegyek mögött, mikor az ajtónyitó becsapta mögötte a nehéz kaput.

Ezen az éjszakán különösen nehéz volt a tusája. Égette testét az ágy, törte a deszkapárna és mázsásan fekiúdt a mellére a füledt nyáreji levegő... Szemét a forró és sötét semmisségbe meresztette, keze imára kulcsolva fekiúdt keblein, amikor az éjszakában messziről, a völgyek felől a pásztorlíp hívogató hangjai sírtak bele az éjszaka csendjébe.

Az imára kulcsolt kezek görcsösen vajták egymásba. A fekete szemek előtt tűzkarikák jártak csabító táncot. Ajkai nedvesen nyilottak szét és a keble viharosan emelkedett.

A pásztorlíp pedig panaszkodott, könyörgött, sirt, ingerülten felcsattant a hangja és megint panaszosan hullott le szárnyszegetten. Egyszerre mámorosan édes hullámok buggyantak ki rajta és hörögve félbeszakadt a melódiája...

Catharina nem bírta tovább. Kilépett a hideg márványkockákra, neki-támaszkodott az ablakkeretnek, reszkető ajakkal szívta a mámorító varázsszal telt nyári éjszaka bódítóan édes levegőjét. Az ablak előtt cikázva röpdögöttek a denevérek. Az ég millió csillaggal fekiúdt rá a hegyek csúcsaira, a levegő kéjesen ringott és az ablak alatt susogtak a fák levelei, csendesen, sejtetően...

Catharina szegény, elsanyargott, sebes, gyönyörű teste nem bírta tovább. Kitérte ajtaját, végigrohant a nyirkos, hideg folyosón a kápolnába és hosszan elnyúlva lerogyott. A szája hangtalanul mozdolt, azután kitört a visszafojtott fájdalom.

— Uram, nézz rám, könyörülj rajtam... Adj engem a földnek, az életnek, a boldogságnak... Forró a vérem, az arcom tüzel, az ajkam csókra, a karom ölelésre és a szívem és mindenem, mindenem a szerelemre vágyik, nézd, fiatal vagyok, élni akarok, szeretni akarok... Az egész világ a szerelemről, a boldogságról mesél. A fák azt susogják, a csillagok azt ragyogják, a virágok azt illatozzák, a madarak arról dalolnak... Uram, hallgass meg, én boldog akarok lenni, én boldog akarok lenni...

Catharina megörnyedt háttal támolgyva ment vissza kis cellájába. Csend volt, sokáig csend... A castrum meredek sziklafala alatt zuhogott a Vág. Messziről, nagyon messziről alig hallhatóan újra megszólalt egy szomorú síp.

Catharina szeme kitégült, az ifjúra gondolt, aki a patak partján börtömlőből sürcsölte a vizet...

Felült, kiegyenesítette fíradt testét, az ablakhoz ment, felkapaszkodott, fehér karjait kitérte és csendesen hullott le a mélybe... A Vág hullámái lassan ringatták, simogatták délfelé szegény, szerelemrevágyó, boldogságra-váró testét... Viték magukkal a völgybe, ahol élet volt, ahol szerelem volt, boldogság volt...

»És ahogy a hajnal felmúlt vala, kivétet testét partjára a Vág. Jötték vala pásztorlíp emberek s felvették az ő testét. Erős válaikra véve elvették őt magukkal s letették a föld följére. Gyülekezvén a nép, eljövénk a síposok és szomorú temetési dalokat játszóttak vala... Annak utána földből dobant emeltek följéje s mikor estve vala és ragyogott a hold, ismét összejövének és jelt tettek a sírra.

Igy történt ez az Urnak ezer és tizenegyedik esztendőjében, amiként általam megíratt az utódok okulására.»

Kálmán deák

Az udvariasság magas iskolája

Még mindig nincs eldöntve az a kérdés, hogy melyik nép a világ legudvariásabb nácója. Egyideig a francia nemzet viselte az elismerés ba érkoszorúját, de aztán kiderült, hogy az angol sokkal figyelmesebb, a japán pedig sokkal udvariásabb. Az udvariasság ugyanis a világszemlélet következménye és éppen azért lehetetlen megjelölni a határait. A barátságból és a kedveskedésből sokszor válik szolgalelkűséggé. Az arany középutat csak az egyén helyes érzéke mutatja meg. A lélek-jelenlét, a hirtelen határozottság,

A továbbiak azonban kissé — meglepőek lettek. Felkapott ugyanis egy nagy, lapos követ és agyonsújtotta azt a molett szépséggel. Aztán a legnagyobb lelki nyugalommal és önelégülten folytatta az útját.

A borneoi udvariasság etikája szerint ugyanis a legkisebb helytelenséget sem követte el. Nem csinált egyebet, mint megoldotta önmagában azt a szörnyű dilemmát, ami nagyon sok más embernek súlyos fejtörést okozott volna.

Az »udvariasság« ugyanis nem vitte rá, hogy közölje a kiáltozó hölgygel, hogy túlságosan súlyos testalkata és az ő ereje nem áll összhangban egymással, miért is képtelen arra, hogy kimentse őt a hőmpölygő hullámok sodrából. Ugyanolyan udvariatlanság lett volna, ha egy hölgy kérését nem teljesíti.

Ezért választotta ezt a »kompromisszumos« megoldást. Megszüntette az okot, — agyonsújtotta a hölgyet, — nem hallotta tovább a jajeszkelését, nem volt köteles tehát udvariánisan viselkedni, — és nyugodtan folytathatta útját.

(Az udvarias londoni rendőr)

Úgy látszik, a londoni rendőrök nem rendelkeznek születésüknél fogva ekkora »udvariassággal«, mint Borneo és Szumatra emberevői, éppen azért néhány hétig tartó udvariassági kurzust kell hallgatniok, amelynek végzetével perfect gentleman válik belőlük. A hölgyekkel való bánásmóddhoz is értenie kell a londoni rendőrnek, a gáláns bókók virágoskertjében is otthonosan kell mozognia és feltétlenül szükséges, hogy elegáns mozdulatokkal rendelkezék.

Például abban az esetben, ha utcaeresztözés forgatagán kell átvezetnie egy hölgyet. Ilyenkor a rendőr elveszi a hölgy csomagjait, gáláns gavallériával felajánlja a karját és kellemes bókokkal szórakoztatva, vezeti át a túlsó oldalra. Ha pedig azt veszi észre, hogy valami aszfaltbetűr molesztálni akar egy magányos hölgyet, utánaszalad, finom »pardon«-t mondva fölveszi a férfi nacionáléját, mialatt a hölgy egérutat vehet. Aztán a férfitol is bocsánatot kér, hogy kellemetlenkedni volt kénytelen, végül pedig — elhajítja azt a cédulát, amelyre az aszfaltbetűr nacionáléját feljegyezte.

Mert csak nem fog kellemetlenséget okozni polgártársának olyan csekélységért, amit már úgysis sike-

rült teljesen jóvátenni és amit már a molesztált hölgy is bizonyára egészen elfelejtett.

(Az udvariasság, mint — gazdasági tényező)

Statistikusok foglalkoztak az udvariasság gazdasági jelentőségével és csodálatos, de teljesen érthető következtetést vontak le.

Abban az esetben, ha valamelyik közlekedési rendőr, forgalmas útke-resztözésnél, hosszabb időre leállítja a forgalmat, mint amennyire okvetlen szükséges (mert valamelyik hölgyet személyesen vezetett át a

Jenés Sanyika, Berettyószentmárton

de még a hízelkedés sem fedi az udvariasság fogalmát.

A legjobban nyilvánvaló lesz ez abban az esetben, ha egy Borneo-szigetén lejátszó történetet, ahol pedig a bennszülöttek, a saját megítélésük szerint, feltétlenül udvariánisan és tapintatosan viselkednek — a mi európai értelemben vett udvariasságunk szemüvegén keresztül vizsgálunk meg és bírálunk el.

(Agyonütés — udvariasságból)

Úgy történt a dolog, hogy egy típikus borneoi gentleman ballagott egyedül az úton. Egyszerre csak kétségbeesztő kiáltozást hall a folyó felől, ahol egy túlmolett hölgy lubickolt kapálódzva a hullámok között és várta, hogy valaki segítségére jöjön.

A borneoi gentleman szolgálatkészen a hölgy rendelkezésére állt.

Molnár József vajai főjegyző kislfia: Géza

túlsó oldalra): a feltartóztatott autók, amelyek erre a rövid időre nem állítják le a motort, olyan jelentékeny mennyiségű benzint fogyasztanak el, amely ugyan egy-egy kocsnál számításba nem jön, végeredményben azonban elképzelhetlenül nagy összegre rúg.

Egyetlen egy londoni közlekedési rendőr, aki túlságos fanatikus volt az udvariasságnak és aki a hölgyeknek a legnagyobb készséggel áll rendelkezésükre: egyetlen év alatt — a statisztikusok szerint — több mint száz angol font értékű ilyen »benzinpcsékolás« produkált.

Ami végeredményben az angol állam haszna és az autók olyan önkéntes adója, amit nem vesznek észre, nem éreznek meg és amit szívesen meg is fizetnek. Az angol rendőr így lesz az udvariasság mintaképe, egyúttal azonban fontos — közgazdasági tényező.

Ez is van már!

»Levegő-butor

Gyermekkorunkban sokszor állapítottuk meg fajdalmasan a butorok hibáit. Különösen azt, hogy nagyon kemények, hogy sokkal keményebbek, mint például a mi fejünk. Éppen ezért különösen a gyermekek fogják örömmel köszönteni, hogy a technika fejlődése most már lehetővé teszi az úgynevezett puha butorok készítését. Igaz, hogy nem általános használatra készültek, hanem csupán a weekend kényelmének biztosítása céljából, de nem lehetetlen, hogy rövidesen a rendes életben és az állandó lakásokban is polgárjogot fognak nyerni. Ezek a butorok ugyanis, amiknek a formája teljesen hasonlatos a fabutorokhoz: — felfújhatóak. Könnyen lemosható burkolatuk lószőrrel kevert viaszos-vászonserű anyagból készül. Székek, asztalok, ágyak elférnek egy kis kiztatáskában és a szükséges helyen pumpával felfújhatók és felállíthatók. Különös előnyük még az, hogy mindenféle rovarral szemben teljes védelmet nyújtanak.

Lemosható könyvek

Hosszú esztendőök költséges és fáradságos tudományos kísérletezéseinek eredményeként van már teljesen vízálló papíros is, amely nem tévesztendő össze a játékkártyák és a lemosható gallérok anyagával. Ez a mindenféle szímben és erősségben készülő papíros szappannal és vízzel lemosható anélkül, hogy tartóságából valamit is veszítene. Különösen alkalmas könyvek gyártására, amelyek a gyakori használat folytán könnyen piszkolódnak, sőt veszedelmes bacillus-terjesztők is lehetnek. Egy amerikai feltaláló ráadásul már egy villanyerőre berendezett könyvmosógépet is konstruált, amely óránként 100 könyvet mos és szárít. Természetesen, csak a mosható »orbito« papírosból készülő könyvek jöhetnek számításba.

Éjszakai masszáz

Még mindig a karcsúság divatját éljük. Minthogy azonban a kémiai fogyasztókúra kivétel nélkül veszélyesek, előtérbe került a testgyakorlás segítségével történő fogyás. A legújabb módszer, amit dr. Crassus a saját speciális szanatóriumában gyakorol, az éjszakai masszázra helyezi a fókuszot. Ebből a célból olyan ágyakat konstruált, amelyeknek matracai — minden párnázás nélkül — öt centiméter

széles lécekből állanak és minden két léce között öt centiméter széles hézag van. Minthogy tapasztalat szerint majdnem minden ember hánykolódik alvás közben, ezek a kemény lécek a legintenzívebb masszázst hajtják végre, amelynek hatása egyrészt a zsírszövetek csökkenésében, másrészt a bőr tónusának erősödésében

nyilvánul meg. Annak dacára, hogy a fogyasztókúra tartama alatt a páciens táplálkozása majdnem teljesen zsírmentes, bizonyos nehezen emészthető anyagok hozzáadásával elérik, hogy a páciens álma a tehetősegghez képest nyugtalan lesz, aminek következtében az éjszakai automatikus r:asszáz hatása növekedik. Ilyen soványítóágyat mindenki készíthet magának otthon is, ha tulságosan elkenyézett teste nem tiltakozik a kemény fekhely ellen.

TUDOMÁNYSZOMJ!

(EGY ANYA EMLÉKEIBŐL)

Kisfiam autót kapott. Természetesen olyat, ami kékre van festve és a kirakatívég mögött sok ilyen autót csillog egymás mellett. Apukája vette neki és a kicsi egy-kettőre letépte a papírt, amibe csomagolva volt.

Az autó most ott hever, a szoba padlóján. Négy kék kereke van, a küllői pedig ezüstszínek. Az autó belsejében sojfor ül a kormány mellett és szigorú tekintettel néz előre. Kisfiam ott térdel mellette és minden oldalról alaposan megvizsgálja, hogy rendben van-e és hogy nem hiányzik valamilyen nagyon fontos — szerinte fontos — alkatrésze. Úgy látszik, meg van elégedve: épp olyan, mint egy igazi autó.

Azután a hátra fekszik a kisfiam, jelemeli az autót és megnézi az alsó

részt. Nem szól egyetlen szót sem. Sokáig, nagyon sokáig nézi, aztán újra visszatessi az autót a padlóra.

Felhúzza a rugót és az autó gurulni kezd a szobában ide-oda. Újra és újra felhúzza, az autó néha nekiszalad az asztal, vagy a szék lábának és felborul.

Este, amikor lefekszik, a kék autót magához az ágyába is magával viszi. Magához öleli és csak akkor lehet elvenni tőle, amikor már elaludt.

Reggel, mosdás és felöltözés után, az autónak tovább kell száguldania, egyre tovább, állandóan. Elgéri a benzinszükségletet kielégítse, elkéri tőlem a — varrógép olajozóját...

Egy szép napon aztán a kék autó nem akar tovább gurulni. A rugója ugyan forog, de a kocsit állva marad. Kisfiam azonban nem veszi fel tragikusan, hogy az autója elromlott. Megpróbálja, hátha sikerül rendbehozni.

De nem sikerül...

Kis ideig nem törődött vele, ott hagyta a szoba sarkában. Mással játszott.

Mikor újra bementem, kisfiam a szoba közepén térdelt, körülötte pedig — pléhdarabok, rugók, szögek: a szétszedett autó.

Csillogó szemmel nézett rám.

— Tudni akarom, hogy tulajdonképpen mi van az autó belsejében?

Buzgón továbbfolytatta a szétszedés munkáját és az alapos vizsgálódást. Velem nem is törődött.

Ki akarta elégíteni a tudomány-szomját!

Nem zavartam ebben.

Tudom, hogy ez a tudomány-szomj, ez a tudásvágy az emberiség leg hatalmasabb motorikus ereje, amely elvezetett a XX. század kulturális fejlettségéhez.

És ami alól a — kisfiam se lehet kivétel!

Ádám imája

Ádám nagy kővel vesződött. Nehéz volt a kő s Ádám rémülten látta, hogy aligha fog megbirkózni vele. Önkéntelenül körülnézett, nincsen ott a közelben valahol egyik fia... aztán észbe jutott, hogy fiai és leányai már régen elszéledtek. Van, akinek már az arcára sem igen emlékszik. De ott van Éva...

Kiált egy nagyot.

Éva összerезzen, körülnéz... nehezen feltáppszkodik és jön feléje.

Ádám kárja elernyed, már a térdével is segít magának. Kiált egyet... háromszorosan verik vissza hangját a sziklák. Éva megremeg... siet... meg-megáll, a levegő sípolva hagyja el a száját.

Ádám int a fejével, hogy segítsen. Éva kinyújtja két karját. A kő ránehezedik. Megindulnak, viszik a követ a barlang felé... Éva a sóhajtást visszafojtja... Minden lépésnél éles fájás szakít bele a testébe... szeretné, ha itt lennének a fiai és segítenének neki... de nincsenek sehol, ki tudja, merre járnak, mennek legelőről-legelőre, mennek hegyen-völgyön keresztül, kísérik a tarka nyáját... Csak legalább a legkisebb, a legkedvesebb Ábel volna itt... de Ábel nincs, nincs, nincs... Éva most egy vértócsát lát maga előtt... látja a rémülten szétfutott bárányokat és Kain furcsa, ijesztő arcát, amikor került a ő pillantását...

A kő nagyon nehéz... a barlang nagyon messze van még... Éva cse'lik-botlik és hangtalanul terül el a földön. Ádám szívet rémület járja át és pár lépésről nézi a földön fekvő aszszonyt.

Nézi-nézi és Éva nem mozdul. Nézi nézi és nem mer közelebb menni... Sok-sok fehér

bárány és egyéb állat jut észbe, amelyeket hiába keltegetett... és Ábel jut észbe, aki volt és már nincsen többé... és Kain a véres kezével és egy másik, akinek a keze hiányzik és a harmadik, aki húzza a lábát, mert egyszerű vadállat harapott bele... Ki tudja, mi van vele? Ki tudja, tud-e még menni a nyáj után?...

Éva még mindig mozdulatlanul fekszik. Tiszta hőszinű haja betakarja az arcát...

Nagy-nagy csönd van... a madarak is ijedten hallgatnak... csak messziről, nagyon messziről hallatszik valami vonítás...

Ádám szíve megdermed, mint akkor, amikor utoljára hallotta szólni az Urat. Akkor is csend volt. Megnémult minden élő lény a Paradicsomban és csak az Ó szava hallatszott.

Aztán elhangzott az Úr szava és ők futottak, ahogy csak a lábuk bírta... Futottak és az angyalok serege üzte őket és egy helyen megálltak... visszánéztek... és lángokban állt a paradicsomi kapu és tisztán látták előtte a bosszualló angyal alakját...

Igen, futni-futni... el, el innen... itt dermegt csönd van... Éva nem mozdul... megnémult az élet... a kő, a kő, amellyel napokig vesződött, legurult a mélységbe... Hiábavaló volt minden... menni, menni innen...

Ott... ott messze... nagyon messze csillog valami... oda... odáig kell eljutni...

Futott-futott, ahogy csak megvénhedt lábától kitelt... futott... a mozdulatlan testtől... a néma erdőtől, a nagy kő helyétől, amelyet hiába mozdított el... Futott-futott, vert a szíve... kihagyott a lelékete, megbotlott, elesett... vérezett a térdé...

Úgy érezte, hogy úzik... Éva mozdulatlan teste... Ábel szelid tekintete, Kain véres keze... a megölt állatok húsa... minden-minden jött

utána, vele, előtte... kísértc... üldözte ezer kép, hang, mozdulat... A gyermekei jutottak észbe, akik viaskodtak egymással, nyomorult kis bárány miatt harcra keltek... egymásnak mentek, úgy ahogy az állat sohase megy neki a fajtájának... pedig valamennyit Éva hozta a világra... egyformán szenvedett értük és valamennyi a Parancs szerint az Úr hasonmása...

Már kifáradt, már alig bírta, de nem, nem szabad megállni... valami mintha osonna utána... jaj, nem szabad visszaneézni... a kigyó... a

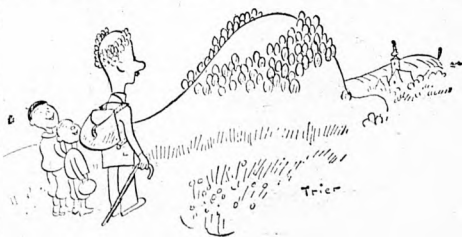

kigyó... a kigyó mindenben... a saját gyermekei lelkében... önön-magában...

Jaj... jaj, szabadulni tőle...

Egész éjszaka futott. Oszladozni kezdett a sötétség, mire elért oda.

Csillogott a nagy víz és szürke volt, mint maga a barlang. Ádámot már elhagyta az ereje. Mégsem mert megállni... félt attól, ami üzte-hajtott, félt, ha megáll, utóleri minden... Éva mozdulatlan teste, Ábel szelid, fájó tekintete... Kain véres keze... leölt ártatlan bárányok húsa... az Úr szava, amelyet azóta se hallott. Az Úr szava, melynek hallatára megnémult a föld... megszűnt a Paradicsom, munka, gond, fájdalom, bűn jött helyébe... bűn... bűn... Ádám szíve összeresorult... vágyott az Úr szava után, vágyott korholás, korhás után a lelke... lerogyott a sziklára... az éles kőbe beleütődött fáradt feje. Egy percre alétlan fekdűt ott... Amikor újra kinyitotta a szemét, már aranyosan csillogott a víz... Ádám felemelte fáradt, szenvedő fejét... mohó, esengő vággyal tárta ki karját feléje... a lelke kinyílt, várta az Urat... akit egyszerű elhagyott...

A TÁRSASÁGBÓL

Nagyságos Asszonyom, örömmel és felkesztéssel szamolok be Pünkösöd legfontosabb magyar eseményéről.

Pécs szab. kir. város Ünnepei Hete a legnagyobb siker jegyében, nagyszámú idegen és külföldi részvételével kezdődött. Gabriel Pierné: »A gyermekek kereszt-hadjáratának« című, négy részből álló zenei legendájának előadása olyan élmény volt, amely úgyszólván az egész Ünnepei Hét sikerét biztosította. A Munkásdalárdák díszhangversenye, a Pécsi Zenekezdvelők magyar estje, a Brahmcs- emlékest, a Janus Pannonius Társaság jelölvasbülése, a képzóművészeti és népművészeti kiállít-sok stb. az egybegyűlt ünnepi vendégsereg olyan kellemes és magas nivójú szórakozásáról és művelvezetéről gondoskodtak, hogy a legnagyobb elismerésünket fejtezzük ki Pécs szab. kir. város idegenforgalmi irodájának, mint az Ünnepei Hét rendezőjének.

Örömmel jelentem, hogy régi, kedves kunszentmártoni előfizetők: Takáts Cickó örök hűségét esküdött a Ludovika Akadémia egyik nevelőjének: Kováts László hadnagynak. A fiatalok frigyét püspöki nagymise keretében Zadravetz István püspök dította meg. A násznagy tisztet a menyasszony részéről Mátray Gyula, nyireghezházi bankigazgató, a vőlegény részéről pedig vitéz Jány Gusztáv uszkt. ezredes, a Ludovika Akadémia I. tñcs. parancsnoka látta el. Míse alatt a vőlegény ludovikai bajtársából alakult énekkar adott elő szébbnél-szebb Mária-énekeket. Az esketés alatti hegedűszólót Békássy aks. játszotta, magas zenei tudásról téve tanúságot. — Gulyás Erzsébet, hőmdező-vásárhelyi kedves előfizetőnket eljegyzte Nagy Dezső, községi tanító, Füzesgyarmat. — Öszinte jókívánságainkat küldjük.

Dr. Földes Miklósné, a Juno kozmetikai szalon és lapunk kozmetikai rovatának vezetője férjével, dr. Földes Miklós orvossal rövid tanulmányúton volt Párizsban. — A Nőegyletek Magyar Munkát Védő Szövetsége megtartotta évi tisztújító közgyűlést, amelyen az új tisztikart választották meg. — Megalakult a MANSz pestújhelyi csoportja, csiksomlyói Csiky Jánosné dr.-né, országos elnök és Szüts Istvánné dr.-né díszelnöklote alatt. A helyicsoport elnökévé körtvélyesi Sávély Dezsőné, alelnökökké pedig Aczél Aurélné, Bunda Rezsőné és Tarnay Istvánné választották meg. — A keszthelyi m. kir. Gazdasági Akadémia dal- és zene-egylete kitűnően sikerült, hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendezett. Az orkesztert Szőke Sándor 111. é. hallgató bravúrosan vezényelte.

Felhívom Nagyságos Asszonyom figyelmét Fränkel György építésznek »A mai otthon írásban és képbcs« című könyvére, amely a Magyar Műhelyszövet-

ség reprezentáns kiadása. A szövetség ezzel a könyvvel pedig a nagyközönséget kívánja megismertetni az ipari és művészi munka értékes alkotásaival.

Leitnerné, szigetcsépi kedves előfizetők, Rómából küldött szíves üdvözlötet, Borbély Sándorné kedves előfizetők és dr. Földes Miklósek Párizsból, Boros Dudi kedves előfizetők pedig Balaton-Keneséről, amit hálásan köszönünk és szívből jövő üdvözlötlettel viszonozunk. — A Keresztény-szocialista Magántisztviselők Orsz. Szövetségé munkanélküli tagjainak segélyezésére és részben székházának alapja jávára a budapesti Polgári Lövészegyesület összes helyiségeiben kitűnően sikerült zártkörű junidist rendezett. — Előkelő közönség, a társadalmi és közéleti kiadóságok jelenlétében zajlottak le a Ludovikások Sportversenyei, vitéz jákfai Gömbös Gyula miniszterelnök díszelnöklote alatt.

Tessely Károly: »Rohanó ember szomorúsága...« című verseskönyve, amely a MOVE budapesti fősztályta kiadásában jelent meg, rendkívül értékes, kiforrott tehetségű és művészi erejű költővel ismeretet meg bennünket, akinek alkotásai megérdemlik az egész magyar olvasóközönség érdeklődését és figyelmét.

Kedves előfizetők közül Dr. Kolbinger Jánosné Gödöllőn, báró Rosenzweig Tivadarné Balatonjűredén, Lantos Józsefné Széphalmon, Szabó Sándorné mérnök neje Viriusz-telepen, Takáts Istvánné Szatymazon, Csukay Dezsőné Mátrajűredén, vitéz Falusy Jenőné ezredes neje Hajduszoboszlón, dr. László Gézáné Siófokon, Pejtsik Károlyné pedig Balatonvilágoson élvezi az előnyaralás örömeit.

Befejezésül közlöm Nagyságos Asszonyommal, hogy a legjobb feleség versenyét rendezik meg Belgiumban. Ebben a versenyen csak azok az asszonyok vehetnek részt, akiket a férjük ajánl. Végre egy komoly és igazán asszonyokhoz méltó verseny, amely nem a női hűságot, hanem az igazi női értéket szolgálja. Csak úgy

mellesleg jegyezzük meg, hogy szívesen vennők, ha Magyarországban is rendeznék ilyen versenyt. Azt hisszük, hogy vidéki városainknak kellene kezükbe venni a kezdeményezést és lýmlyódon kényiszerteni vá Budapestet, amely csak szépségversenyeket hajlandó rendezni.

SZÍNHÁZ

»Ez a kislány nem eladó!«

(A Vigszínház operettbemutatója)

A Vigszínház, ügylátszik, »irodalmi és művészi kötelességének« érezte, hogy Armont és Gerbidon urak darabját megismertesse a magyar közönséggel. A darabot Harsányi Zsolt fordította »Ez a kislány nem eladó!« címmel. De ha ez a kislány nem »eladó«, miért vette meg mégis a Vigszínház? Miért kellett ilyen, teljesen egyértelmű, erkölcsstelen tárgyú francia színpadi tákolmányt bemutatni, amikor a közönség józólése már régen visszautasította az efféle fércmunkákat? A Vigszínháznak két igazgatója, több dramaturgia és a rendezők egész légiója áll rendelkezésre a darabok kiválasztásánál. Hát nem volt egyetlen ember sem, aki észrevette és ki is mondta volna, hogy ilyen, nem is kétséges értékű színpadi semmivel mégsem lehet szolgálni a komoly és igaz művészet után áhítózo közönségnek. Az ég szerelmére kérjük az urakat, hagyjanak fel az efféle, rózsaszínű lazacra kent és nagy adag kaviárjal behintett ízléstelenséggel! Gondoljanak arra, hogy a puha, foszlós, illatos kenyértől soha nem csömörlik meg a közönség és soha nem lesz hűtlén hozzá. Mi szűkség van arra, hogy komoly családok arcpírulva hallgassák a házasságon kívüli szerelem dicsőfítését?! A darab előadása alkalmával ugyanis nemcsak nőket láttunk pirulni, hanem a férfi közönség nagyrésze is megvetően és undorral utasította vissza ezt a malacszagot. Igazán kár volt bennünket megismertetni Armont és Gerbidon urak műalkotásával. Vagy talán azt gondolta a Vigszínház vezetősége, hogy mert legutóbb egy-két kedves, szellemes, épkezláb magyar operett szép sikert aratott, ezért most már neki is az a kötelessége, hogy a szezonját operettel zárja? Nem, kedves Vigszínház, ez helytelen taktika, ósdi diplomácia, ez — kérem — egy csunya, szörnyű bukas!

És még egyet! Annyi a fiatal, tehetséges, széphanú és az igazi művészet után áhítózo színészünk, hogy a külföldet is el tudjuk árasztani velük. Mégis, bárhol mutatnak be új darabot, mindenhol ugyanaz a színészgarnitúra, ugyanaz a sztár csoport, aminek következtében az előadások egynesen kliszszerűen hatnak.

»Szabolcs«

G. HEATH:

SORSOK SZIMEFÓNIAJA

5.

A menedékház tágas éttermét e'lepték a kirándulók. A hóvihár egyre hevesebben dühöngött, már nem volt kellemes a szabadban tartózkodni.

Jung, a menedékhely felügyelője aggódva csóválta a fejét:

— Alighanem itt kell tölteniök az éjszakát is. Istenkísértés lenne ilyen ite'etidőben visszamenni. A lovak elakadnak a hóban, vagy befordítják a szánokat valamelyik szakadékba.

A társaság jókedvét egyáltalában nem rontotta el ez a kijelentés. Ellenkezőleg! Roden Guidó, a bécsi Volkstheater hőszerelemese, harsogva kiáltotta:

— Az expedíció megrekedt a hóban. Rendezkedjünk be téli szállásra és értesítsük rádió szomorú sorsunkról a világot.

Halló, Jung mester, hány napra való élelmünk van?

— Hát bizony tizennygy személyt nem igen tudok négy napnál tovább kosztoltatni.

— Nem baj. Mi is hoztunk egy napra való élelmet. Az öt nap. És ne felejtse, hogy a hölgyek fogyókúrárt tartanak, az is egynapi élelem-megtakarítás. Hat napig tehát bírjuk.

— Táncoljunk! — indítványozta Janowszki Jadviga.

Jung úr meglehetősen kopott lemezeket helyezett a gramofonra és a gép sem volt egészen kifogástalan. Ez azonban senkit sem zavart. Az otromba, nehéz, vastag sí-cipők vidáman csoszogtak a padlón és a norvégnadragos hölgyek és urak igyekeztek minél kecsesebben mozogni.

— Végre mi is éppen olyan estélyi ruhában vagyunk, mint a hölgyek! — jegyezte meg általános derültség között Roden. Steinbach grófnak már megfájdult a nyaka, annyit forgatta a fejét.

— Nem láttad, kérlek, a fiatalabb Kaiser kisasszonyt? — kérdezte a hercegtől.

— En is éppen a Kaiser-lányokat keresem! — válaszolta a herceg. — Különös, hová tűnhettek el! Mondja, Jung úr, nem látott egy magas fekete és egy valamivel alacsonyabb szőke hölgyet? Az egyikon piros, a másikon fehér mellény volt...

— A hölgyek talán még nem jöttek vissza? — kérdezte riadtan Jung. — Akkor azonnal a keresésükre kell indulnunk. Ilyen időben könnyen eltévedhetnek és baj történhetik!

— De nem, — válaszolta a herceg, — az egyik hölgyet én kísértem ideig, a másikat pedig Steinbach gróf...

— Akkor talán bementek pihenni kicsit az egyik vendégszobába. Vagy fészülködnek, rendbehozzák a ruhájukat... A hölgyek mindig ta'álnak ilyenféle dolgok.

A két férfi megnyugodott. A magyarázat nagyon valószínűnek látszott.

— Szép lányok! — mondta később Steinbach gróf, miközben lassan kortyogtatta a forralt bort. — Nekem különösen az amerikai tetszik. És neked? Úgy látom, nagyon csapod a szelet Olgának.

— Érdekes, nagyon intelligens lány!

— De olyan halvérűnek látszik.

A herceg nevetett.

— Ehhez te még nem értesz, fiacskám. Hány éves vagy? Huszont? Akkor várnod kell még néhány esztendőcskét, amíg nemcsak azt látod meg, hogy milyen a nő termete és arccskája, hanem a lelkét is megérted. Biztosítalak, hogy Olga sokkal személyesebb, mint az itt lévő hölgyek bármelyike.

— Bettike mégis csak különb. Angyal, barátom, direkt angyal. Mondd, mit szólnál ahhoz, ha feleségül kérném? Apám ugyan azt akarja, hogy Stubenthal báró leányát vegyem el, de nekem nem tetszik. Képzeld, egy évvel idősebb, mint én és erősebb bajusza van, mint nekem!

— Hát ez öreg hiba! — mondotta a herceg. — Szóval, meg akard kérni Betti kezét?

— Nagyon szeretném. Mondd, mit gondolsz, van a kicsikének pénze is?

— Nem hiszem, — válaszolta hidegvérűen a herceg. — Olga beszélgetés közben megjegyezte, hogy Betti szülei teljesen tönkrementek Amerikában és Bettit is azért küldték a gazdag nagybácsihoz, mert ők már nem tudnak róla gondoskodni. Tudod, afféle Hamupipóke a családban.

— Ah! — mondta teljesen lesujtva és kiábrándultan a fiatal gróf, — ez nagy baj. Köszönöm, hogy felvilágosítottál. Képzelheted, micsoda blamázs lett volna, ha megkérem a kezét és kiderül, hogy még sze-gényebb, mint én! Irigyellek,

herceg! Te gazdag vagy és kedved szerint nősiülhetsz.

A herceg nyugtalanul nézett körül.

— Már itt lehetnének! — mondotta.

A gróf a vállát vonogatta.

— Ha így áll a dolog, akkor nincs értelme, hogy megeröltessen magamat. Felkérem Dupont kisasszonyt táncra. Nem az esetem ugyan, de legalább gyakorlom magamat a francia társalgásban.

Jung felügyelő lépett a herceg asztalához.

— Kérem, — mondotta izgatottan, — az a két hölgy, akiről az imént szólni méltóztatott, nincsen a házban. Tüvé tettem utánuk az egész menedékhelyet, benéztem minden szobába, de nincsenek itt.

A herceg idegesen állt fel.

— Mit csináljunk? — kérdezte.

— Feltétlenül át kell kutatnunk a környéket.

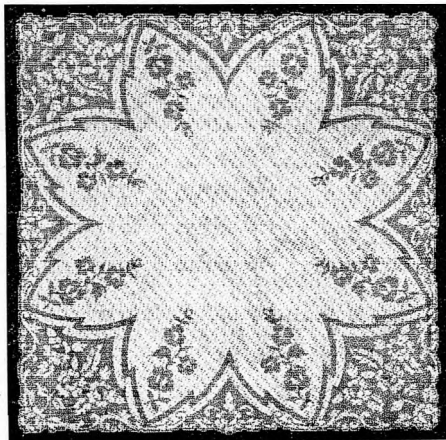
A herceg homlokát ráncolta.

— Az ördögbe is, kellemetlen dolog. Vannak emberei?

— Két vezetőm van és egy bernáthezgyi kutyám.

— Induljanak azonnal és vigyenek jeladó kürtöket is magukkal. Egyébként azt hiszem, hogy mégis csak itt lesznek a közelben...

Jung megfordult és kifelé indult.

Toledó-millió

(Wieg Testvérek terve)

— Mondja csak, — kérdezte tőle az ajtóban Rudolf, aki éppen a bárítalok keverésével volt elfoglalva, — nem látta még azt a két hölgyet, akit az előbb kerestem?

— Eppen most indulunk a felkutatásukra! — válaszolta Jung. — Alighanem visszamentek még kicsit sielni és a hóviharban eltévedtek.

Rudolf elsápadt.

— Én is magukkal megyek! — mondotta.

— Ön? — kérdezte meglepetten Jung.

— Igen. Kitűnő sielő vagyok, valamikor díjat is nyertem. És egyébként is szükség lehet rám.

— Az igaz, — válaszolta Jung, — a kutatáshoz sohasem lehet elég embert magunkkal vinni. Majd szólok Józsefnek, hogy ő szolgáljon ki maga helyett...

— Van mentőszekrénykéjük? — kérdezte Rudolf. — Azt okvetlenül vigyük magunkkal. És kölcsönözhetne nekem egy nadrágot meg zekét?

— Az van elég! — mondotta Jung. — Hát csak gyorsan, fiatalember, nem jó ilyenkor késlekedni.

*

Betti gyanútlan jókedvével siklott szántálpán Olga mellett.

— Imádom a havazást! — mondotta. — Mi amerikaiak jobban hozzáadództunk a hóviharokhoz, mint ti...

Olga nem válaszolt. Összeszorított szájjal hallgatott. A szíve vadul dobogott. Nem akart gondolkozni, makacsul küzdött esze és lelkiismerete ellen. Tudta, hogy szörnyűség, amire készül. De mintha nemcsak körülötte, hanem benne is vihar tombolt volna. Fekete, gyilkos orkán, kegyetlen és bosszút szomjazó, amely vakon hajtotta előre.

Milyen vidáman nevetgél mellette Betti! Nem sejtí, hogy ők most a halál felé menetelnek...

Valami vad, tébolyult kacagás fojtogatta.

Kettőjük között ingadozott a herceg? Hát most majd elveszti mind a kettőjüket. Életében egyszer lángolt fel, egyszer lett szerelmes és egy ilyen alattomos kölyöklány mert közéjük állni? Ohó, vele nem lehet tréfálni, rajta nem fognak nevetni. Betti és a herceg komédiának szánták flörtjüket, de majd ajkukra fagyasztja a mosolyt.

Már túlhaladtak az árbocon. A lavina peremétől alig lehetnek kétszáz méternyire.

Betti megfordult és meglepetten kiáltott fel:

— Te sírsz? — kérdezte Olgától, akinek arcán végigcsordultak a könnyek.

— Nem! — tiltakozott Olga, — ez csak a szélről van...

— De nem! — kiáltotta Betti, — te sírsz! Miért nem vagy őszinte, Olga? Mi bánt? Miért nem beszélsz?

Olga dacosan kitepte magát Betti kezéből és előre rohant. Betti követte. Már csak néhány lépés választotta el őket a végzetes ponttól... Akkor Betti elérte Olgát és karjába kapaszkodott.

— Őt szereted? Miatta búsulsz?

— Hagyj! — kiáltotta kétségbeesetten Olga. — Óh, milyen szerencsétlen vagyok!

— Ideges vagy! — csóválta fejét Betti. — Gyere, szaladjunk még egy kicsit, attól talán lecsillapsz!

Es előre rohant.

Ebben a pillanatban felrázódtott dermedtségéből Olga. Egyszerre megértette, milyen végzetes, jóvá nem tehető szörnyűség, amire elhatározta magát. Életőszöne irtózatossal erővel rázta le magáról a halálos fásultságot és felsikoltott:

— Betti! Állj! Egy lépést sem tovább!...

De már későn volt. A hőtömeg megmozdult, velőtrázó sikoly hallatszott!

Olga kezébe tetemetet arccal őrjöngve kiáltott:

— Segíts! Segíts!

A vihar elnyelte szavát. A mélységből feldübörgött a rohanó hólavina tompa mennydörgésszerű robaja. Mintha az egész hegyoldal megindult volna. A pokol minden rémsége, ezer halál ordított a mélységből. Nincs emberi hatalom, amely ezt a hógörgeteget megállíthatná és nincsen csoda, amely megmenhethetné azt, aki halálos sodrába került. Vastag fenyők törnek gyenge pálcaként derékba, mázsás sziklák röpködnek, mint kis kavicsok.

— Uram irtalmazz! Istenem segíts!

Olga szemei örülként merednek ki, az arca eltorzult, halálsápadt.

— Megöltem! — kiáltja vad kétségbeeséssel.

Most már nincsen választása. Utána kell mennie.

Es elindult a szakadék felé.

De ekkor hirtelen megragadja valaki a karját:

— Megőrült? Hiszen a biztos halálba rohan!

Jung, a felügyelő állt mellette, fehéren az ijedtségtől.

Olgát az ájulás környékezte. Az ajka vértelen, alig lehetett érteni, amint a meredek felé mutatott:

— Ott!... Ott!... Az unokahúgom!...

Rudolf egy ugrással mellette tement.

— Mi történt? — kérdezte felindultan. — Bezuhanat?

Olga csak bólintani tudott.

— Irgalmass! Ég! Akkor vége van! — kiáltotta Jung. — De hát hogy merészelte ezt, — kérdezte ingerülten Olga felé fordulva, — hiszen megmondtam, hogy ez a hegylavina-

veszélyes! Legénykedni akartak, megmutatni, hogy különbek a férfiaknál, nem férnek a bőrükben! — ordított a dühtől tajtékozva.

Olga mozdulni sem tudott. Inkább halott volt, mint élő. Az emberek köteleket szedtek elő, egymás mögé fejlődtek és Rudolf a meredek szélére lépett. Lehasalt és sokáig figyelt.

— Semmi! — mormogta csüggedten.

Jung keserűen legyintett.

— Innen ugyan még holtan sem lehet kihúzni tavaszig. Majd az olvadás után megtaláljuk.

Olga az iszonyattól hideglelősen reszketett. Birokra kelt Junggal, aki áftogta és eszelősen sikoltozta:

— Engedjenek engem is meghalni!

— Hallgasson, hallgasson! — kiáltotta e pillanatban ki-mondhatatlan izgalommal Rudolf és tenyerét fülehez tapasztva hallgatódzott.

Valamennyien elnémultak.

Es ekkor egészen távolról mintha gyenge hang kiáltott volna segítségért.

— Ott, — kiáltotta Rudolf és a szikla másik oldalára mutatott, — onnan jön a hang!

Reggeli tornagyakorlat
L. Wood rajza »Das Magazine«-ból

Pillanatok alatt lépcsőket csákylyztak a szikla peremének másik oldalára. Füleltek. A segílyt kérő hang most már egészen közelről szólította őket.

— Halló! — harsogta Rudolf, — Bátorság! Jövünk!

Most már csalhatatlan bátorsággal indult a hang irányába. Jobb kéz felől egy körülbelül tíz méter mély szakadék volt. Onnan hallatszott a segílykiáltás. Rudolf a párkányra fekiúdt és lenn egy kék pontot pillantott meg. Betti sapkáját. A szerencsétlen leányt egészen eltemette a hó, csak a feje látszott még ki.

— Ne mozduljon! — kiáltotta Rudolf.

Ismerte a hóbuckák veszedelmét. Minden mozdullattal mélyebbre süllyed bennük az ember.

Jung és az emberek már ott álltak a sziklapárkányon és fogták a kótél végét, melyen Rudolf zsonglóri ügyességgel bocsájtkozott le. Óvatosan kúszott Bettihez, melyen a hó alá nyúlt, megragadta karját, magához húzta a teljesen tehetetlen, szinte élettelen leányt és megadta a jelt:

— Fel!

A kótél végét Betti derekára hurkolta és magát is odakötötte. Azok odafenn lassan vontatták már felfelé a nehéz, kettős terhet.

Végre! Ott fekiúdték mind a ketten a szikla peremén. Jung erőteljesen megrázta Rudolf kezét.

— Ez azután derek munka volt, pajtás!

— Dörzsölni! — parancsolta Rudolf és maga is teljes erővel kezdte hóval dörgölgetni Betti meggémberedett tagjait.

— Gyorsan vigyük a menedékházba! — mondotta Jung. Olga mintha ijeszítő örvényből szabadult volna ki és most tért volna csak magához eszméletlen rémületéből, Bettihez rohant és aggóva kérdezte:

— Élsz? Nem történt komoly bajod?

— Bocsánat, — hárította el Olga becézgetéseit Rudolf, — a kisasszonyt mindenekelőtt meleg helyre kell vinnünk. Majd csak ott vizsgálhatjuk meg alaposabban!

Es a menet óvatosan visszafelé indult.

A menedékházban óriási feltűnést keltett Betti szerencsétlenségének híre. A herceg izgatottan sietett az egyik vendégszobába, ahová Bettiit vitték.

— Az Isten szerelmére, Bettike, — kiáltotta, — mi történt magával?

Olgya őszinte volt a megrendülése és rémülete, hogy Olgát ismét fájdalmas keresésig fogta el. Nem lehetett többé kétsége a herceg valódi érzései felől. És e percben érezte, hogy meg tudná ismételni borzalmat tettét.

Betti magához tért. Kiderült, hogy a ijedsége nagyobb volt, mint a tényleges baja. Néhány korty meleg ital után annyira jobban lett, hogy beszélni is tudott.

— Az volt a szerencsém, hogy az utolsó pillanatban, mikor a lavina megindult a lábam alatt, még egy kétségbeesett ugrást tettem a szikla ellenkező oldala felé. Így zuhantam a szakadékba, amely azonban jó puhára volt párnázva. De a bal lábamat nem tudom mozgatni, nagyon fáj...

— Azonnal megvizsgálom! — mondotta Rudolf.

— Hogy merészel a hölgyhöz nyúlni! — rivalt rá a herceg.

— Ez az úr az én megmenetóm! — mondotta Betti nyomatékosan. — Ő hozott fel a szakadékból.

— Ezért majd megkapja a megfelelő borralóját! — válaszolta a herceg. — De ez még nem jogosítja fel arra a vakmerőségére, hogy az ön lábához nyúljon!

— Csak azért bátorkodom, — jegyezte meg szerényen Rudolf, — mert értek az efféléhez!

— Eh, mit! — vágott közbe indulatosan a herceg. — Elvégeznek valami elsősegélykurzust és már egyetemi tanároknak képzelik magukat. Majd a szállodában megvizsgálja az orvos...

— Az ilyesmivel nem jó várni! — kockáztatta meg Rudolf. — Az esetleges törést vagy ficamodást annál könnyebb helyreigazítani, minél gyorsabban jön a segítség!

— Kérem herceg, — mondotta Betti, — legyen szíves és hagyja el a szobát. Nagyon kedves, hogy aggódik értem, de Rudolf úrnak igaza van: a szavaknál fontosabb a gyors segítség!

— Hogyan, — kérdezte felháborodva a herceg, — ön csakugyan megengedi, hogy ez az ember...

— Nemcsak megengedem, hanem egyenesen megkértem erre...

A herceg arca szinte hamuszürke lett a dühöl.

— Amint parancsolja! — hajolt meg sértődten és elhagyta a szobát.

Rudolf nem törődött vele. Lehúzta Betti lábáról a cipőt és harisnyát és figyelmesen tapogatta a fájdalmas helyeket. — Gratulálok, kisasszony! — mondotta végül örvendezve. — Ezt szerencsésen úszta meg. Egy kis bokarándulás, egészen jelentéktelen, holnap már ismét vidáman jog járni...

— Hogyan tudja ezt ilyen határozottan megállapítani, professor úr? — kérdezte mosolygóva Betti.

Rudolf elpirult és zavartan hajtotta le fejét:

— Ugyanis szigorló orvos vagyok, kérem! — mormogta halkan.

— Szigorló orvos! — kiáltotta meglepetten Betti és a szeme karikára nyílt a csodálkozástól.

— Istenem, ebben igazán nincsen semmi különös. Százával vagyunk így szegény diákok, akik csak akkor tudjuk előteremtteni a tandíjat és kosztépénzt, ha időnkint szolgálatba

állunk. Van köztünk kalauz, újságkihordó, százas, tessék elhinni, hogy a pincérség nem is a legrosszabb!

— De hiszen ez rettenetes!

— Eleinte én is ezt hittem, de tévedtem. Egy kis megáláztatás, megsértés a hiúságunkat, de hát arra való a filozófia, hogy türelgüik ezen magunkat. Az ember a főcélna gondol és ha már nagyon keserű a szájíze, úgy a nappali munka után éjszaka a könyveizhez menekül... Nekem már egybéként sem szabad panaszkodnom. Hiszen a hosszabb és nehezebb utat már megtettem. Valamennyi szigorlatomat leraktam és már csak a doktorná avatáshoz szükséges összeget kell előteremtennem.

Betti még mindig nem tudott felelmezlni csodálkozásából. — Hogyan bírja ezt a szörnyű munkát? — kérdezte. — Napközben löt-fut, estére holtfáradt és akkor doktori disszertáción dolgozik?

— Óh, ez felülülés számomra. Hiszen, ha ez nem volna, akkor valóban kétségbe kellene esnem. A tanulás nem fáraszt, kissasszony, hanem felüdít. És én...

Hirtelen elhallgatott, megint elpirult és mentegetődzve mondotta:

— Bocssáson meg kérem, ismét megfeledektem magamról. Én most csak pincér vagyok és nem illik, hogy mindenről beszéljek.

— De én akarom, engem érdekel! — kiáltotta Betti.

— Csak azt akartam mondani, — felelte Rudolf és a szeme lázasan csillogott, — hogy már három esztendeje folytatok érdekes laboratóriumi kísérletet. Új módszerrel próbálom kitenyészteni a rákos baktériumokat. Ha ez sikerül, akkor legyöztem az emberiség egyik legnagyobb ellenségét. Sajnos, ott kellett hagynom a laboratóriumot, de a feljegyzéseimet magammal hoztam és ezek alapján egészen érdekes megállapításokat sikerült csinálnom...

A szomszédos szobából ideges pohárcsörgés és kiabálás hallatszott:

— Pincér! Pincér!

Rudolf megrezzent.

— Bocssáson meg kissasszony, hívna, nem maradhatok tovább. És amint látom, nincs is rám szüksége már...

Betti, aki életében először állott szemtől-szemből az úri, szemérmes szegénységgel és akít Rudolf vallomása a legnagyobb mértékben felizgatott, zavart mozdulatot tett:

— Kérem... izé... de hiszen még nem is mondta meg a nevét!?

— Wagner Rudolf vagyok!

— Azt szeretném mondani, Wagner úr, hogy én szívesen előlegeznen önnek az avatási díjat.

A férfi piros arca most már lángyörös lett.

— Nagyon köszönöm, Kaiser kissasszony, de én sohasem fogadtam el meg nem szolgált pénzt. És legkevésbé fogadhatnám ezt el öntől...

— De miért nem? — akarta kérdezni Betti. Azonban nem kérdezte. Rudolf arcán annyi kétségbeesés, szemérmes zavar tükrözött és a szemében olyan rajongás és elragadtatás csillogott, hogy Betti megrezzent és elhallgatott.

— Végtelenül hálás vagyok a jószágáért, — mondotta még egyszer Rudolf, — de hiszen a helyzetem nem is olyan kétségbeeső. Ha sikerül ittmaradnom a szezon végéig, amire minden reményem megvan, úgy bőven telik az avatásra és még másféle kötelezettségemnek is eleget tehetek...

— Milyen kötelezettségei vannak még?

Rudolf habozott:

— Nem, erről nem beszélhetek, ne haragudjon, kérem...

A szomszédos szobából ismét hallatszott a türelmetlen kiabálás:

— Pincér! Mi lesz már?

Rudolf ijedten sietett az ajtó felé, de a küszöbről még visszafordult:

— Nagyon kérem, ne méltóztassék senkinek sem szólni arról, hogy ki és mi vagyok. A vendégeket esetleg feszélyezné ez a felfedezés és ennek csak én látám kárát.

Kisietett és a vendégek gúnyos megjegyzései röpködtek feléje:

— Na mi az? Hölgyszolgálatra rendezkedett be?

— A pincér úr inkább kuruzslással foglalkozik! — mondotta a herceg. — Majd gondom lesz rá, hogy az igazgatóság tudomást szerezzen erről!

(Folytatjuk)

Házi kozmetika

Az öregség jeleinek kiküszöbölése

Irta: dr. Földes Miklósné, kozmetikus

A szervezetnek az évek haladtával való kopása természetes folyamat. Mégis, az öregség első külső látható jeleinek feltűnése a legtöbbszor nehezen megnyugvó hullámozást indít meg a nő lelki világában. Az első ősz hajszál a fején, a szem körül az első szarkaláb feltűnése néha hiu nőket vizsgáztathatatlannokká tesz. Az öregség e korai jeleinek feltűnése már az elmúlás és a megsemmisülés gondolatával foglalkoztatja őket. Pedig a fejlett modern szépségápolásnak és sebészeti kozmetikának sikerült az öregedés külső látható tüneteit kiküszöbölni és az öreg kor szépséghibáit eltüntetni.

A modern testkultúra, a megfelelő táplálkozás, a rendszeres sportolás és tornászás, általában az egyén helyes életmódjának szabályozásával igyekszik minél későbbi korig megőrizni a

szervezet rugalmasságát és frissességét. E célt hathatósan előmozdítja a munka és pihenés idejének célszerű beosztása. Főleg fontos, hogy a szellemi munkát végző ember rendes munkaköréből bizonyos időre való teljes kikapcsolásával pihentesse ki fáradt idegrendszerét.

Az arc öregedésének megakadályozását elsősorban a kellő időben alkalmazott arcápolás szolgálja. Az évek előrehaladtával az arc hajlamos a szárazságra és a ráncosodásra. A hiányzó zsírsanyag mesterséges zsíros arckrém formában való odajuttatása és a rendszeres arcmasszázs akadályozza meg e szépséghibát. Külön ki kell emelnem a modern szépségápolás

elektromos arckezeléseit és az elektromos áramokat, melyek szinte szemmel láthatólag fiatalítják az arcot és pótolják az arcbőr eltűnt hamvaságát. Ha pedig a nagyfokú ráncosodás már megvan, a ráncok sebészi felvarrásával lehet megfiatalodni. A hajhullás és kopaszodás szintén az öregedés tünete. Ezzel ellen megfelelő hajápolással és főleg a fejbőr kezelésével kell küzdeni.

Az öregedés jele az elhízás is. E téren tornával és sporttal sokat érhetünk el.

Az idősebb korban az arcon látható szemölcsök, fölösleges hajszálak és kisebb növedékek is öregtenek. Ezeket annál inkább el kell lehetőleg diatermiás kezeléssel tüntetni, mert a legtöbb fölösleges képlet az arcon az évek előrehaladásával elfajulhat és rosszindulatúvá válhat.

Azonkívül, hogy az öregség látható külső jeleit igyekszünk megszüntetni, fontos a lélek frissességének a megőrzése is. Ezt a célt szolgálja a lélek finom épületének harmonikus felépítése.

KOZMETIKAI ÜZENET
F. K.-né. Tetoválást diatermiás étetéssel, vagy szénsavhó fagyaszttal lehet eltávolítani.

Megszünteti az arc zsírosságát, mitesszereit és pattanásait a

SULFAMYL
KÉNPUDER
Szaküzletekben kapható!

Kézimunka-rajzaink ismertetése

Felkérjük előfizetőinket, hogy kézimunkarendeléseknél, rajunkra való hivatkozással, sziveskedjenek követeltetni az illető céghez fordítva. Vidéki rendelésnél külön 50 fillér portó küldendő.

ERMA kézimunkaház, Budapest, VIII., József-körút 11.

Kerti párnák (3. oldalon), **Wieg Testvérek terve.** Vászona előrajzolva 50 x 60 cm méretben bármelyik minta felső lapja 1 drb 1.60 P. Hátlappal együtt 2.60 P. Szűrtsablonja darabonként 1 P.

Magyaros hímzésű függöny (3. oldalon), **ERMA kézimunkaház terve.** Nyaralóba vagy hallba, nappaliba üde és könnyen tisztántartható a nyers vászonfüggöny. Piros, fehér és fekete gyöngypamuttal hímezve gyorsan elkészíthető. A szárnyak mérete 320 x 50 cm, drapéria 180 x 50 cm. Ezen méretben fehér vagy nyers színű vászonra előnyomatva 18P. Szűrtsablonja 3.50 P.

Aplikációs sztór (7. oldalon), **Wieg Testvérek terve.** Készíthető rece- vagy tüll-alapra selyem applikációval és hímzéssel. Bármely méretben készíthető akár keskeny, akár széles ablakra. 150 x 260 cm méretű függönyhöz a rece alapanyag és hozzá a nyersselyem-motív előrajzolva hímzőanyaggal együtt 30 P. A hímzés szűrtsablonja 2.50 P. A 15 cm széles rojt ára, melyből egy méter keil. 1.80 P

Antik kirmán szőnyeg (8. oldalon), **ERMA kézimunkaház készítménye. A**

Mindennemű fémek, dísztárgyak, evőeszközök javítása, aranyozása, ezüstözése jótállás mellett jutányos áron eszközöztetik **Turlet Galvanizáló**
Budapest, IV. ker. Váci-utca 21. az udvarban
Telefon: 88-7-30

Wieg Testvérek kézimunkaháza, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

tökéletesen szép és színpompás szőnyeg készíthető szőve 30 felvetéssel 67 x 115 cm méretben, az összes anyag ára 25 P. Mintája 3 P. Nagyobb méretben 95 x 187 cm méretben mintája 5 P. 145 x 200 cm méretben 7 P. Varrva 100 x 170 cm méretben mintája 3.50 P. Összes anyaga kb. 57 P. Színezése: belső alap középkék, bordűr: világos drapp, a minta meggyipros, világos kék, fréz, közép zöld, világos zöld.

„RECECE“

szab. kézimunkaként nyaraláson ideális! Mindenféle kézimunka készíthető és alkalmas. Elcsomagolható, mint a kőtölk. Percek alatt le és felszerelhető.

5 pengőért bérmentve küldi:
Kovácsik Ferenc
Pécs, Gröndler-utca 17

arany, narancs, lila, törökvörös és négerbarna pasztellszínek árnyalatai. Kecskeszőrrel kevert selyemfényű ERMA-fonal kg-ja 12 P. Varráshoz prima minőségű kenderkanava minden szélességben festve is kapható.

Szűrterítők (II. oldalon), **ERMA kézimunkaház terve.** 100 x 100 cm széles kék, sárga, zöld, rózsaszín, vagy fehér.

Jégszekrények

Arj-egyzék ingyen és bérmentve

vilamos hűtőkészülékek, sörkimerőkészülékek foglalt-éppek

Jégszekrény-gyár Ó-u. 6
Hennefeld

Megnyílt

a fűző és mégsem fűző új üzlete

szemben a Royal-szállóval

Gerő, Bpest, Erzsébet-körút 52.

Meglepően olcsó megnyílt árak. Világviszonyú, figyelmes kiszolgálás
TELEFON: 86-6-05.
ÁRLEGYZÉK INGYEN.

színű vászonra előnyomatva 4 P. Hozzávaló 4 drb asztalkendő 1.25 P. Organdinra előnyomatva 110 x 110 cm méretben 4.80 P. Négy darab asztalkendő 1.30 P. Sablonja 1.20 P. A hímzés fekete mulinálé hímzendő.

ERMA varrott klüni-eszike (II. oldalon), **ERMA kézimunkaház terve.** Antik eszike után készült mintája alkalmassá teszi függönybetétek, ebédlöszekrény, vagy tálalótakarónak, vagy kóralakban gobelintörtő szélére. Mintája vászonra előrajzolva elkezdve 3 P. Egy méterhez való anyag, illetve szalagok, zsinórok, cérna stb. kb. 6 P. A mintát többször fel lehet használni.

Toledó-milió (19. oldalon), **Wieg Testvérek terve.** Előrajzolva finom vászonra 80 x 80 cm méretben 2.50 P. lervászona 5.50 P, szűrtsablonja 2 P. Hozott anyagra előrajzolás díj 1.60 P.

BERLITZ nyelviskola

IV., Vörösmarty-tér 2

Angol és az összes világnyelvek tanítása.

MIT FŐZZEK?

Június 11. Vasárnap: Zöldborsóleves, rakott spárga, sült csirke szeletekbe sült burgonyával, uborkasaláddal, serecsen ingben. **Vacsora:** Kasziniotjás, hideg sült öntötsaláddal, vegyes sajt retekkel, gyümölcs.

Június 12. Hétfő: Húsleves ereszett tésztaival, főtt hús egresmártással, pirított darakörítéssel, dióspalacsintá. **Vacsora:** Töltött kalacsi, sajt, vegyes befőtt.

Június 13. Kedd: Rákleves, sodrott hús parajjözellekkel, almáspité. **Vacsora:** Tejfelles csirkeparikás galuskával, gyümölcs.

Június 14. Szerda: Spárgaleves, borjúvesés zöldborsófőzellekkel, cseresnyésrítés. **Vacsora:** Sonkhásmlett fejjessaláddal, vegyes sajt, gyümölcs.

Június 15. Csütörtök: Gombaleves, máglyavakás, kirántott csirke petrezselymes burgonyával, uborkasaláda tejfellel, eperhabólcsér. **Vacsora:** Szardínia citrommal, vegyes felvágott, vaj, vegyes sajt, retekkel, gyümölcs.

Június 16. Péntek: Halászlé, túrósgombóc, gyümölcs. **Vacsora:** Gomba tojással, burgonyakörhörtéssel, fejes saláddal, gyümölcs.

Június 17. Szombat. Karfiollesves, felszálet vadason makaróni körítéssel, Stefánia-höltes. **Vacsora:** Pirított borjúmáj párolt burgonyával, fejjessaláddal, gyümölcs.

Június 18. Vasárnap: Ragou-leves, spárgapuding, kacsapecsenye zöldbabjözellekkel, sültburgonyával, piskótatehercs eperhabbal tálta. **Vacsora:** Hideg bős sentsékaraj sült, uborkasaláddal, sajt, gyümölcs.

Június 19. Hétfő: Húsleves finommettellettel, főtt hús sóskamártással, rakottburgonyával, cseresnyésrítés. **Vacsora:** Csirkebecsinált zöldborsóval, gyümölcs.

Június 20. Kedd: Burgonyaleves, Stefánia-sült saládafőzellekkel, daromorvsa izzel. **Vacsora:** Kirántott borjúvelő franciasaláddal, vegyes sajt, gyümölcs.

Egyszerű étlap

Június 11. Vasárnap: Ragouleves, csirkebecsinált zöldborsóval, kakaószélet. **Vacsora:** Kasziniotjás, hidegsült fejjessaláddal, befőtt.

Június 12. Hétfő: Húsleves ereszett tésztaival, fűthús egresmártással, pirított darakörítéssel. **Vacsora:** Káv, vajashenyér, sajt retekkel.

Június 13. Kedd: Sóskaeletes, majonánmáshús parajjözellekkel. **Vacsora:** Sonkhásmlett öntött saláddal, sajt retekkel.

Június 14. Szerda: Spárgaleves, tojásos galuska saláddal. **Vacsora:** Borjúpörkölt délről maradt galuskával.

Június 15. Csütörtök: Gombaleves, rántott csirke petrezselymes burgonyával, karfiolsaláddal, cseresnyésrítés. **Vacsora:** Vegyes felvágott, körített liptói retekkel, gyümölcs.

Június 16. Péntek: Halászlé, túróscusza. **Vacsora:** Aludtvej, vajashenyér, gyümölcs.

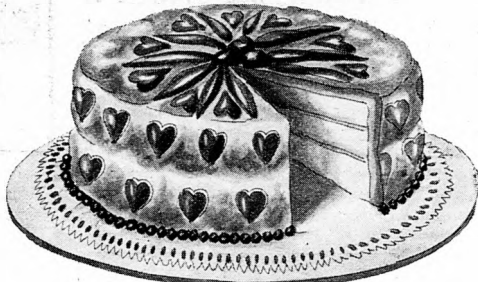
Június 17. Szombat: Pörtyeletes, savanyútűd gombóccal. **Vacsora:** Kirántott borjúláb burgonyasaláddal, sajt.

Június 18. Vasárnap: Karalábaleves, lőtöltésű sült burgonyával, fejjessaláddal, cseresnyésrítés. **Vacsora:** Szaldm, vajashenyér, sajt retekkel.

Június 19. Hétfő: Húsleves finom mettellettel, főtt hús sóskamártással, pirított tarhonyával. **Vacsora:** Borjúbecsinált zöldborsóval, gyümölcs.

Június 20. Kedd: Burgonyaleves, Stefánia-sült saládafőzellekkel. **Vacsora:** Túró tejfellel, retekkel, sajt, gyümölcs.

HÁZTARTÁS

Mándulatos, csokoládészívecesekkel díszítve

Birka-húsleves. A birka húsa nyári és őszi időben ízletes és olyan jóízű levest lehet belőle főzni, hogy alig lehet észrevenni, hogy nem marhahúsleves. A húsról teszünk zöldhagymaszárat és petrezselyemzöldjét és fővő vízzel leforrázzuk. Azután kivesszük, hideg vízbe tesszük 5 percig. Ez az eljárás azért szükséges, hogy ezáltal a hús elveszti sajtáságos birkaízét, mely a levesben is megéreződik. Azután ugyanúgy készítjük el, mint a marhahúsleveset. Másfélóra alatt a hús megfő.

Gombás feljűt. (Előétel.) Egy kanál zsírra kevés hagymát reszelünk, félkiló borjúfelsőrt forgatva hirtelen megsütünk és hűsörlőn egy darabka szalonnával, vagy főtt sonkával többször átforraljuk, hogy egész apró legyen, majd 5 tojás sárgáját, ezek felvert habját, kevés só, borsot vegyítünk el benne. Egyóra hosszát gőzben főzzük. Mártást így csinálunk hozzá: egy kanál zsírra egy marék apróra vágott petrezselyemzöldjét, két kávéskanál rózsapaprikát és a megfőzött, darált gombát, egy csésze tejtelt mártással keverünk. A feljűtát kiborítva, a mártást ráöntjük.

Sertéskaraj főtt tojással. A húst megsózzuk, a csont mellett vigyázva áttörjük. Gyengére főtt tojást megfőztünk s óvatosan meglapítva, a hús nagyságához képest 2-3 darabot a nyílásba sorba bonyomunk. A hús nyílását bevarrjuk, fagyos zsírral bekenjük, sütnében megsütjük. Szépen szeletelve tálaljuk.

Almabecsinált. Egy félkiló borjúhúst két liter sósvízben főzzük, míg fő, meghámozzuk egy kiló savanyú almát, szeletekbe vágjuk és belefőzzük. Két tojás-sárgáját két kanál tejjel, egy félkanál liszttel eldörzsolunk és belevegyítjük a levesbe. Kevés cukrot adunk bele és tálaljuk.

Zöldbakkörítés. A fiatal babot hosszán elvágjuk és sósvízben egyszerűen forraljuk, hogy megpuhuljon. Egy félborsó kevés zsírt teszünk, melybe egy kávés-

kanányi apróra vágott petrezselyemzöldet adunk. A babot jól megforgatjuk benne, egy kanál tejjel leöntjük, kevés cukorral meghintjük, jól elkeverjük, hogy a levét magába szívja és így tálaljuk.

Tejfőlös morzsás nyelv. Ezt a pompás, ízletes ételt délben előételnek, vacsorára pedig első tál ételnek adjuk. Egy szép nagy marhanyelvet sósvízben puhára főzzük, bórétól szépen megtisztítjuk és szép szeletekre vágjuk. Egy hosszúkás

Cián oz Rapid
garanciával, lakart., fest
legelőcsőben
VIII., Hunyadi-utca 39. sz. Telefon: 42-2-12.

nagy pléhtálat vajjal vastagon kikenünk, morzsával meghintünk, a felszeletelt nyelvet rárakjuk, soronként meghintjük morzsával s vajjal megöntözve, a tál szélére borítjuk. Az egyik oldalra sósvízben főtt karfiolt, a másik oldalra egészben főtt, karikára vágott tojást rakunk. Az egészet leöntjük jó sűrű savanyú tejjel, melyet előbb kissé megsóznak, behintjük morzsával, olvasztott vajjal meglocsoljuk és szép sárgára süttve tálaljuk.
Tomka Lia

RECEPTEK

Finom kuglóf. 8 tojássárgáját 8 evőkanál porcukorral, 12½ deka vajjal jó habosra kavarrunk. Hozzáadunk egy deka langyos tejből feloldott és megkelesztett élesztőt, félkiló nulláslisztet és egy pici sóval felverjük. Ha kemény lenne a tészta, még egy kevés langyos tejet teszünk bele. Mikor hólyagos, beletesszünk 10 deka rumba áztatott mazsolaszőlőt, egy kevés reszelt citromhéjat. Ha jól megkelt, vajjal kikent és lisztezett formában megegyeszer megkelesztjük és szép világosra megsütjük.
Tiborczi Eleké

Párolt palacsinta. Palacsintát sütünk és laskára vágjuk. Egy formát vajjal ki-

kenünk, a palacsintából annyit teszünk bele, hogy a forma negyede üresen maradjon. 18 deka tisztított darált mandulát, vagy diót, 12 deka cukrot, fél rúd vaniliát, 6 tojássárgáját egy tálban jól elkavarruk, azután negyedliter tejszínnel vegyítjük össze. Ezen mennyiséget palacsintára öntjük és gőzbe tesszük. Tálaláskor eper-, vagy valamilyen más ízt cukorral sűrűre főzzük és azzal bevonjuk.
Hédorváry Béláné

Eperparfé. Egy liter friss epret áttörünk. Háromnegyedliter tejszínből habot verünk, 25 deka cukrot és az epresedvet hozzákeverjük. Alkőrmőssel rózsaszínre festjük és formában megfagyasztyuk.

Hámory Jánosné

Sajtos keksz. Félkiló lisztet 2 deka vajjal jól összedörzsolünk, teszünk bele két tojást, sót, borsot, pár kanál sört és egy félcsomag sütőport. Az egészet sima tésztává dolgozzuk, későfoknyi vastagra kinyújtjuk, reszelővel nyomkodjuk s egyenlő négyszögletes darabokra vágjuk, gyorsítónál halványpirosra sütünk. Közben ¼ cs vajat habosra keverünk, 10 deka reszelt parmezánsajtot keverünk közé. Ha a keksz kihült, kettőt-kettőt összeragasztunk a sajtos vajjal.

Tomka Lia

Puncostorta. 8 tojásból rendes piskótát készítünk s ezt 2 kis tepsibe, vagy egy nagy tepsibe újnyi vastagra megsütjük. Most ebből kivágunk 2 egyenlő nagyságú tortalapot és a többi részt kis kockákra vágjuk. Aztán 1 pohár vízzel, 20 deka cukorral, kevés vaniliával és 2 szelet csokoládéval szirupot főzzük, még beletesszünk 8 deka héjas, darált mandulát, tetszésszerint rumot és ebbe belekavarjuk a felkockázott tésztát. Most az egyik tortalapot megkenjük lekvárral, réarkjuk a kockákat, a másik

CZIGÁNY ADÉL
VIRÁGKERESKEDÉSI
BUDAPEST, VI., TERÉZ-KÖRÜT 60.
TEL.: AUT. 150-70 ~ VI. ANDRÁSSY-ÚT 50. ~ TEL.: AUT. 224-15 ~ ÜJPEST, ARPÁD-ÚT 67 ~ TELEFON: 050-47

Koszorú és csokorkötészet
Estélyek, bálók díszítését vállalom
Délszaki növények kölcsönzése
Az ország legnagyobb növénylerakója!

A tojófészekbe és kotlóstyuk alá
helyezzen
ARGENTA® Feregirtó Tojást,
mert így védekezhet legcélszerűbben az előszódd és betegségeket terjesztő baktériumok és atkák ellen.
Prospektusát kívánatra ingyen! A feregirtó tojások ára kicsi 30 Ft, míg egy 50 Ft.
Már 8 pengőt meghaladó rendeléseknél szállítás ingyenes!
Gyártója és forgalmazója hozzá:
ARGENTA LABORATORIUM, Putnok, Postafiók 35
Körzetképviselő és ügynökök felvételnek

Kesztyűnek való szarvasbőr — festsze is — glassé- és nappalörök darabonként kaphatók **olsón Rózsa Miksa** bőrereskedelmi Rt., Budapest, VI. Laudon-u. 6

meglekvározott tortalapot reátesszük, egy éjjelen át a tortafórában hagyjuk és valami nehezéssel lenyomtatjuk és másnap rumos jéggel bevonjuk.

Szibócs Zoltánné

Meggy- vagy cseresznyetorta. Egy egész tojást és 9 tojás sárgáját negyedikül cukorral habzásig kavарunk. Ekkor hozzáadunk negyedikül finomra darált mandulát, 4 kiflimorzást, egy citrom héját reszelve, egy kávéskanál tört fahéjat, egy késhegynyi szegfűszeget és végül a 9 tojás fehérjének kemény habját. Kikent formába, vagy tepsibe öntjük, a megvagdalt meggyet vagy cseresznye-t ráhintjük és úgy megsütjük. Kihülve felvágjuk.

Kántor Andrásné

Kávéjég. Egy tányérban erős feketekávé finom cukorporral sűrűre kavарunk, annyi mennyiségbe, amennyit elégnek véllünk. Adunk hozzá egy késhegynyi vaját és tűzőn addig kavарjuk, míg sáma lesz. A tortára kenjük és langyos helyre száradni tesszük.

Popovics Oszkárné

Olesó pite. 2 tojás fehérjéből habot verünk, belekeverjük a 2 tojás sárgáját, 1 csomag sütőport, vaniliát, 3 1/2 deci tejet, 10 deka vaját, 30 deka cukrot, 30 deka grizes lisztet, 12 deka darált mogyorót. Egy pléhet kikenünk zsírral, meghintjük liszttel, a masszát egyenletesen elrendezük benne és sülti tesszük. Ha megsült, felszeletelve borsadoval tálaljuk. Készíthetjük mogyoró helyett kakaóval, vagy magvalt cseresznyével is.

Sára asszony

Tanácsot kérnek

Kedves olvasótársnőim közül ki ajánlhatna olyan Svájcban élő családok címét, akik a nyári hónapokra elvállalásának egy magyar leányt, esetleg cserébe. Háziasszonynak szívesen segítenék munkájában, szépen kézimunkázom. Szíves értesítést előre is hálás köszönettel **»Mátre«** jelégre kiadóhivatalba kérek.

Örökre hálás volnék annak, aki betegségre orvoslást ajánlana. Nagyon sokat szenvedek álmatlanságban, ami annál is inkább fárszót, mert egész nap komoly munkával vagyok elfoglalva. Reggel 3—4 órákor már felébredek, mert elég, hogy az ablak alatt a fákban a verebek elkezdjenek csiripelni. Hiába dugom be a fülem, sőt a fejem is bekötöm, de a egkisebb zajra azonna' felébredek. Egész t'én át jól alszik, de mikor a madarak elkezdnek korán reggel csiripelni, azonnal felébredek és többé nem tudok elaludni. Ki tudna ta ácsot adni, hogy nyugodtan aludhassak, úgy mint más ember, akik nem ébrednek fel min-

den kis zajra. Nagyon várom jótanácsukat, sőt ha orvost ajánlanának, aki gyógyítana, igen megköszönné

»Sokat szenvedős«

Kedves olvasótársnőim közül ki volna szíves az főnyarobon készítésének módját, illetve olesó beszerzési forrását közölni. Szíveséggel előre is nagyon köszöni

»Palotai asszony«

Ausztriában, Burgenlandban élő előfizetőársnőim kérem, ki fogadná el július, augusztus hónapokra cserébe 12 éves, első gimnáziumot most végző öcsémet, aki a német nyelvben gyakorlatlan magát. Helyette szívesen látom fenti időre 11—14 éves fiát vagy leányát szépfekvést, jólevegőt, nyaralásra is alkalmas nagyközségben. Legszívesebben protestáns lelkeshez, vagy orvoshoz, jegyzőhöz adnám. Hálás volnék, ha esetleg ismerőseik figyelmét felhívnák kérésemre. Szíves értesítést **»Református lelkészné«** jelégre kiadóba kérek.

Kedves olvasótársnőim kérem, ki tudná el. iskola V. osztályában járó 10 éves fiamat Ausztriában, vagy Burgenlandban elhelyezni, ahol jó ellátást, kellő felügyeletet kapna és németül tanulhatna megfelelő díjazás ellenében. Esetleg tanítót, vagy más tisztviselő családoz. Előre is hálás köszönet a szíveséggért. Szíves értesítést **Szánó Józsefné,** Nova. (Zala m.) címre kérek.

Kedves olvasótársnőimtól kérem **»O sole mio«** olasz, vagy magyar szöveget Hálás köszönettel **»Ily«**

Kedves olvasótársnőim kérem, ajánljanak üdülöhelyet, hol 3—4 hetet kényelmesen tölthetnék. Balatonmentén vagy hegyvidéken, hol jó a levegő és fürdő is van, jó ellátást és kényelmet találnék. Napi ellátásért 4—5 pengőnél többet nem fizethetek. Szíves felvilágosítást Sz. M., Kispeszt, József-u. 4. fsz. 4. kérek.

Kérem kedves olvasótársnőimet, ajánljanak Budán, az I. kerületben olesó, de kifogástalanul dolgozó varrónőt. Szíveséggüket előre is köszöni

»Nem tudok rátalálni«

Kérem kedves olvasótársnőimet, ki adna a nyári hónapokra, vagy hettek cserébe leányomnak a fővárosban tszta, féregmentes szobát és ellátást? Visonzásul úri ellátásra elfogadnám bármelyik hónapban kedves olvasótársnőim 14 évesnél nagyobb gyerekeit, vagy úrnőt is. Szép nagy falun lakunk, hol gyümölcsöskert és jó levegő van. Leveleket **»Tiszviselőcsalád«** jelégre kiadóba kérek.

Tavaszi újdonságok

Zefir sport blúz mind színben	4.50 P
Week-End cipő férfi és női	11.50 P
Dival topánka különböző színben	8.20 P
Férfi panama kalap a lavasz nagy divaljára	5.60 P
Viharharkabí férfi és női	16. — P
Nyári takaró fennell	6.50 P
Nyári takaró litrók	8.50 P
Kerfi a brosz színtárló	4. — P
Tropikal öllönyözővel pehelykönnyű	8. — P

Kovácssevis minőségek !

Mosó öllönyövszának, burettek minden színben!

Folyószámlo, vagy 5%o cassa sconto.

Kovácssevis Milenkó

IV., Petőfi Sándor-utca 3.

Telefon: Automata 89-7-03, 89-7-61, 89-7-68.

Üzenetek

Devecis del Vecchio Mihályné. Sokszor szinte hihetetlennek tartom, hogy annyi főnomság, annyi megható öröm simogat-hasson meg, mint amelyet szerény kére-szettel kapcsolatban megszépítette soha el nem feledhető életemet. Virágos kert részére küldött palántáit melegen köszönöm, de egyet, a szivóben termesztett közül itt fogok elültetni a magam gyönyörűségére: **»Kedves Főszerkesztő Ur! Engedje meg, hogy — ismeretlenül bár — én is hozzájáruljak virágoskertje fejlődéséhez és szivóbel kívánom, hogy oly gyönyörűséggel szemlélje azok fejlődését és virágzását, mint amily örömet szerez kedves lapja nekem, régi, hálás előfizetőjé-fizetőjének. Szívesleg üdvözlő Devecis del Vecchio Mihályné. Milyénéges viszonzó szeretettel és azzal a megható érzéssel, amelyet ez ajándék szerzett, köszönöm ismételten kedves figyelmet. Kezezt csókolja**

Főszerkesztő

»Tavaszi.« Az egész dolognak szerintem egyetlen veszedelme az, hogy mindkét irányban határozatlan. Az ember szíve oly benső szentségnek látszik, amely hozzáférhetetlen, a szerelmet kivéve. minden más üzleti érzék számára. És mégis ennek dacára tudjuk, hogy vannak boldog emberek, akiknek szíve csak a házasság megkötése után szólalt meg igazán. Az élet törvénye, mely a szívetben van lefektetve, mindig törvény marad, ha megszóll és nem binném, hogy utógondolat nélkül boldog lehetne az, aki ell nére, anyagi érdekek mérlegelésével határoz. Meg nem magyarázható valami az. amitől ösztönzerűleg hűzódik, mint-

ELEKTROMGÉNESE GYÓGYINTÉZÉS

Budapest, VII., Vilma királynő-ut 11

az összes bevált modern villamos, delejös és sugárzó gyógyjárásokkal: Rühma, feháás, zshák, idegesség, fejtűrés, álmatlanság, nagyv-hallás, pénülások úfőrelmeszedés, szív-, gyomor-, bélbajok, mēhlobok, menstruációs zavarak, ágybavizelés ellen. — Kérje illusztrált prospektusunkat!

A KÖZISMERT JÓ MINŐSÉGŰ HAJDUSKA GYERMEKCIPIŐK

árát lényegesen leszállítottuk
Rendkívül olcsó árak!
IV. RÉGI POSTA-UTCA 12. SZÁM

ha szakadékos lejtők tátonganának körülötte és keresi a menekülés útját a mi tanácsunkon keresztül, mert gyöngének érzi magát, nem tudja kire támaszkodjon, kinek a véleményét tartsa követendőnek. A sötétben ülő gyermeket fogja el ennyire a láthatatlantól való félelem. És vajon nem vagyunk-e mindnyájan vak sötétben a legfényesebb napfényben is, ha e'gondoljuk, hogy azon az ezrednyi pillanaton túl, mely egy lélegzetvételig tart csak, semmit nem tudhatunk magunkról és másokról sem. De elcsendesítjük félelmünket s mint aki tudja, hogy sorsát isteni törvény igazgatja: szakadékok szélén, viharzó tenger hátán, vagy fent a levegő mérhetetlen magasságában milliói vész között nyugodtan figyeljük életünk irányítóját, mely jelzi nem a jövő, hanem a múlt, az emlékezés színes képét. Csak ez a kép mindig mosolygát, derűt mutatna Magának, kislány! Nem minden mindegy, mert aki megjárta az élet felélel vezető lépcsőit, az belülről jövő hittel vallhatja, hogy az emberi szervezetet komplikált gépezetet semmiféle varázsszóval nem szabályozhatja. A makulátlan tisztaságnak van olyan mindent legyőző ereje, mely segíthet ingadozásának egyensúlyba állításán. Annai érdekes, izgató, tanulságos dolog adódik önmagunk és a hozzánk kapcsolódók tanulmányozásában. Már ezért is érdemes kissé még várni, hiszen úgyis smindent tudni akar, amit az életben tudnia kell a nőnek, amire egy tizennyolc éves leánynak ideje még nem lehetett. Bár a smindent tudás fogalmával is előbb számot kell vessen és a »minden« alá mélyen redukálnia. Természetes, hogy az olyan intenzív gondolkodó embert, mint maga is, érdeklí és izgatja minden, ami az életével összefüggésben van és főként és mindenképp az az ember, aki az érzésére irányító befolyást gyakorol. Ne legyünk annyira jámborak, hogy ne figyeljük meg a szép szavak rengetege mögött álló gavallér életének mozzanatait, mert csak akkor szenvedhetne csorbát szerelmük, ha olyan momentumokra bukkanna, amik nem fedik a valóságot s amiknek felderítése, a bizonyosság megtudása érdekében okvetlen szükséges. Az ígéretei és elmaradásai mögötti tények sokkal fontosabb jelentőségűek, mint sejtette és sok tekintetben megingatja az ember hitét. Ebből még nem következik az, hogy boldogságuk veszélyben forog, mert ha a boldogságnak van törvénye, úgy magára nézve is érvényes, hogy sokkal jobb megvizsgálni, akire az életét rá-

bizna, mint későn ismerni meg. Nem hinném, hogy esetleg kellemetlen információ esetén vakon engedelmeskedne érzésének. Ezen a mondaton sokáig kell gondolkozzon, hogy saját maga megnyugtatótárára tudjon dönteni. Szív. üdv. Szerk.

»**Favete linguis.**« Nagyságos Asszonyom, ha vitatkozók ellentétes érveléseit hallom és a meggyőzés lehetősége megakad mindkét fél, vagy mindkét párt elfoglaltságán, rendszeren bizonyítottan érzem Renan sepsiséből igazsággá nőtt definícióját: »senkinek sincs annyira igaza, hogy az ellenfélnek ne volna igaza.« Dobjuk be ezt a gondolatot a vitatkozók közé és figyelje meg, hogy elcsendesülnek. Nagyon jól el tudom képzelni az Ön kényes helyzetét és épp annak megértése tette szükségessé, hogy Renanhoz forduljak ezért a bölcs gondolatért, mely Nagyságos Asszonyt mint háziasszonyt vendégeivel szemben kínos helyzetéből kimentí. Szív. üdv. Szerk.

Tennissz racket!

szakszerző hurokzása
Schöbél István sportterkeszkedőnél
Bp. IV. Gr. királyi-u. 5
(Múz-um-körút sarok)

»**L. J. né, Dobsina.**« Értesítés alapján terítőajándékunkat a megadott címre elküldtük. Monogram-küldeményünkkel útközben történéhet valami baleset, mert a »Katóka« névből is kettőt küldtünk, egy kisebbet és egy nagyobbat. A monogramok szürtsablonjárt darabonként 20 fillért és a portódíjat méltóztatásuk beküldeni. Az elvesztett helyett szívesen küldünk másikat, csak értesítést kérünk, hogy milyen nagyságban készíttessük el, mert nem tudjuk, hogy a kettő közül melyik menekült meg. Várjuk intézkedését. Szív. üdv. Szerk.

»**H. G. né, Esztergom.**« Kislánya fényképét és kislédíjba küldött 5 P-t megkaptuk. A fénykép megjelentetése valószínűleg augusztus hó valamelyik számában lesz esedékes, mivel a beérkezés sorrendjében közüljük a fényképeket. A fényképről készítenőd kislé nagysága 6 x 8 cm nagyságú lesz és a lap belső oldalán kap helyet, mivel a fenti kislédíjért csak ekkora méretű kislét készíttethetünk. Nagybó méretű kislének magasabb az ára. Szív. üdv. Szerk.

»**Marianne.**« Kisebb mennyiségű rendelésnél, amit helyben is ugyanazon ösz-

szegért beszerezhet, nemhogy megtakarítást érne el, de a portódíjjal ráfizetne a rendelésre. Ha azonban nagyobb mennyiségű rendelést kíván eszközölni, ez esetben feltétlenül kedvezményesebb áron szerezheti be nevezett cég valamelyikénél. Hogy mely áru volna portómentes, eziránti kérdésével szíveskedjék közvetlenül az illető céghez fordulni, úgy-szintén rendelésével is.

Szív. üdv. Szerk.

»**Vidéki asszony.**« A tejből készült citromfagylalt receptjét küldöm. Igen kitűnő. 6 db citrom héját ledörzsöljük 28 deka kockacukron, 6 citrom átszűrt levéllel beleöntjük 1 liter tejbe, a tej összefut, de nem baj. Fagylaltgépbe tesz-szük és szokás szerint megfagyasztjuk. Ugyanígy készíthetünk bármely gyümölcsből, vagy gyümöröböl.

Dr. T. B.-né, Budapest

»**T. F.**« A beküldött verseire vonatkozik az a megállapítás, hogy a jó és kevésbé jó között a középső helyet foglalja el. Kiforratlan technikája erőszakolt, mert a rím kedvéért csorbát üt a gondolatban. Lehet, hogy egészen tehetséges íróskat is fog küldeni, ha a hibákat felismeri. Különösebb figyelmet érdemelne »A korhadat keresztfa.« című verse, azonban a négy utolsóvers zak túzóttan erőszakolt gondolatát nem tudja kifejezni.

Szív. üdv. Szerk.

»**H. J. né.**« Nagyon örülök, hogy kis húgai elhelyezkedése a leadott hirdetésekkel sikerült. Az eredményben minden jutalmam benne van. A Mindenható áldása kísérje nehezen szerzett munkájukat. Szív. üdv. Szerk.

»**H. J., Brassó.**« A megírás művészetét tekintetében kitűnők versei. Végtelen lelki finomságok észrevérese és megértéskítése, rejtelmes igazságok hangszólások ki költeményeit. Sajnos, terjedelemben hosszabbak, mint amennyi hely rendelkezésünkre áll. Szívesen vesszük rövidebb költeményeit. Tudnia kell azonban, hogy rengeteg vers áll rendelkezésünkre s egy fél év is eltelhet, míg versére sor kerül. Szív. üdv. Szerk.

»**Falusi asszonynak** küldöm a vanília fagylalt receptjét és a fagylaltgép nélküli készítési mód ismeretetését. Egy liter tejet felforralunk fél rúd kettévágott vaniliával. Habütben jól elkeverünk 6 tojássárgáját 35 deka porcukorral, óvatosan hozzákeverjük habverővel a felforralt tejet, tüze tesszük és folytonos keverés mellett addig főzzük, míg forni kezd, ekkor le vesszük, nehogy megfürösodjon és szőrszítán átszűrjük. Ha kihült, következőképpen fogyasztjuk: 30 kg dió és tojásnagyságú jeget 2—3

KULCSÁR megbízhatóan
CIÁNOZ és takarít
VI., Nagymező-u. 8. Telefon: 16-2-64

PARÁD gyógyfürdő, arzén-és vas-tartalmú természetes ásványvízforrása. Szénasavas fürdő, vizsgyógyintézet. Kiváló eredményeket győztít a női ivarszervek különféle megbetegedéseit (magtalanúság, a méh időnt lobja, petefészékgyulladás, izomfájdalmak stb.). Előföldnyben legalább 4 napig a fürdőben tartózkodó vendégeknek május 14-től június 25-ig 95% közműviselőnek a szoba és fürdő árából 50% engedmény előírt nyári közműviselőnek kétféles szobában szénasavas 6. pengéért, egyágyas szobában 6 pengé 50 filléért teljes ellátás. Folyó vízzel ellátott modern, kényelmes szobák. — Napl élmélmezés 4 pengé 20 fillér. Felfüggesztés nélküli fürdő. — Szigetközi vendéglő árak I Prospektusban bármilyen felkérésre készséggel nyújt a Földtúrtaegazsóság, Parád-fürdő, Telefon: Parád 1.

kg ipari sót, ez olcsó, jól összekeverünk és egy nagy mosogatáshoz használt tálba beletesszük a jég $\frac{3}{4}$ részét és a habistót úgy helyezzük a jég közé, hogy megforgathassuk, mintegy mély fészket készítenek neki a jégből. A megmaradt jeget beelőntjük egy 6—8 literes fazékba, melybe előbb egy kisebb $\frac{1}{2}$ —2 literes csak tejnék használt üres fazekát állítunk, körülrajkázól jó magasán jéggel, fődévvel leborítjuk és valami nehéz tárgyat, egy rézmozsarat ráborítunk, hogy fél ne billenjen. Ha így elrendeztük, a kihült vanilias tejet 3—4 részben beelőntjük a jég közé állított habistóba és balkézzel az üst fülét lökdössük, hogy forogjon, jobbkézzel habverővel gyorsan verjük az üstben levő vanilias tejet, finomra eldolgozva, megfagyaszttjuk, azután kiszedjük a bejégelt üres fazékba és azután az üstbe öntjük a következő rész vanilias tejet s ugyanígy bántunk el vele. Mikor az egész massa kész, a fazékban összekeverjük és pár perc múlva már használható, de állhat készen jó félórát is, vagyis míg jég van körülötte. Még jobb, ha egy lyukacs fazekat használunk jégartónak, mert ebből a víz kifolyhat és csak a jég marad benne, amit ha elolvad, pótolni lehet.

Szív. üdv. Dr. Kenyeres Gy.-né.

Dr. Tury S.-né, egyetemi professzor neje. Munkánk értékelésének felejtéhetetlenül szép dokumentumát szeretettel őrizzuk meg leveleben. »Kezdes Főszerekesztő Ur! Külföldi hosszabb tartózkodás után hazatérve, várt szám kedves és szép ajándékuk, melyet fogadja, kérem, legösszintébb köszönetem. Mindig szeretettel gondolok Önökre s legkellemesebb szórakozásaim közt tartozik, ha az Önök lapjára olvashatom. Szívvelyes üdvözléssel.« Büszke örömmel és lelkesedéssel töltött el meleg elismerést tartalmazó levele. Hálasan köszönöm és utólag kérem, ne vegye tüllünk rossz néven, hogy megörizük magunknak. Meleg köszöntéssel Szerk.

Hellig harisnyaház (VII, Rákóczi-ut. 25. sz.) közli a Magyar Uríasszonyok Lapja kedves előfizetőivel, hogy szerzőzés harisnyáinak amugyis feltűnést keltő olcsó áráiból 3 százalék kedvezményt nyújt.

GUMIHARISNYA, HASFÜZŐ.

+ sérvekötő, méret szerint higiénikus gumihárny, betegápolási cikkek, Wessely + látván és társai, IV. Apollóni-útr 1. sz.

A Goriup-cetgyár 140 éves ! Az elmúlt napokban ünnepelte a Goriup-cég, ez az úgy hazánkban, mint külföldön is előnyösen ismert cetgyár 140 éves jubileumát. A céget néhai Goriup József alapította még 1793-ban. A virágzó gyárat 1905-ben Wack Keresztély vette át. A 140 éves jubileumnak legerősebb alapja a Goriup-cetközletlegesség kiválósága és közkedveltsége, amely megtalálta az útját a legelőkelőbb konyháktól a legegyszerűbb háztartásokig.

Örömmel állapítottuk meg, hogy kedves előfizetőink az általunk ajánlott és az Angol-Magyar Cérnyárgyár által forgalomba hozott készítményeket szívesen használják és meggyőződtek a »Láncé és »Horgony-cetgyár fonalak kiváló minőségéről. Kérjük kedves előfizetőinket, hogy jövőben is használjanak horgolászhoz Coats-féle »Láncé horgolóernát, hímzéshez pedig Clark-féle »Horgony-cetgyár multinet, amelyekből a legalkéletebb választék áll rendelkezésünkre. Midőn ezen világhírű gyártmányokra szíves figyelmüket felhívjuk, biztosítjuk, hogy csak saját érdeklükben cselekeznek, ha ezeket a gyártmányokat kéri és állandóan használják.

A kiadóhivatalt

Dr. KECEZÉRYNÉ nyolc év óta fenálló
GYERMEKÜDÜLŐ-SZANATORIUMA

BALÁNTSZERMESEN

felvesz nyaralásra ari gyermekek ötötől-tízéveséig korig. Állandó orvosi és pedagógiai felügyelet. Jóságos ellátás. Ideális hómokstrand I. Teljes havi ellátás 100 pengéért. Prospektus, irántérítés Budapest, Damjanich-útcza 3., földszint 4.

»L. Margit.« »A baba összetörök c. novellájá kedves, hangulatos, egy fiatal, ideális léánylélek álmódása. Nekünk azonban ennél több kell. Kéziratot nem adunk vissza. Szív. üdv. Szerk.

»Uj előfizető«. Gyermekeklen házaspár végrendelést hátrahagyása nélkül való elhalalozás esetén a szerzett vagyon teljes egészében a túlélt házafélt öröklé abban az esetben is, ha az elhalalozott-nak testvérei, vagy azoknak gyermekei élnek. Szív. üdv. Szerk.

»Ria.« A M.U.L.-nak versben küldött üdvözlézet megilletődött szívvel melegen köszönjük. Összinte tiszta érzése cseng-bongó rímekbe öltözött, szeretetének legszébb virágszirmait hullatta reánk.

Üdvözlézet a M.U.L.-nak ...

Mikor a »MUL« megjön, ünnep van mi-nálunk !
Ő a vigasztalónk, ő a hű barátunk. Minden egyes sorát szeretet diktálja. Szívünkhoz az utat könnyen megtalálja. Csak szépet, nemeset juttat ő szánunkra. Főszerekesztő Urunk, az Isten megdálja! Papp Jenő szavának oly édes varázsa. Még írott betűje is csodás muzsika. Midőn szívvel írott sorait olvasom : Szemem könnyelábad, megcsuklik a hangom ...

Nyirő József : ó a Havasok dalosa, Szép Erdélyországunk szomorú lantosa. »Isten-Igájé-nak nagyszerű költője. A mi kedves lapunk egyik büszkesége. A Magyarföld áldott, édes röget járom, Mikor Szabó Dezso írását olvasom.

MEGNYILT

KLEIN ANTAL
UJ DÍVATÁRUHÁZA
KIRÁLY-U. 49.

A Teréz templomnál.
Szemben a Nagymező-útval a Selyem, szőet, más óráruk búrok, crépek, vászon-áruk, női-és férfi fehérneműek, kesztyűk, harisnyák, fűrdőtrikók, bútoráruházelemek pazar választékban.

Rendkívül olcsón !

É lapra hivatkozók, igen értékes csipék kapnak ajándékba.

Oly zamatos, zengő, drága magyarszáva Idegenben élők szívété vigasztalja. . . S Tí mindnyájan, akik nekünk írtok ! Tudjuk, szívetekkel lelkesen szolgáltuk. E kedves, szép lapnak minden munkatársát,

Üdvözölöm s kívánom rá az ég áldását ! Virágos kertjébe, Főszerekesztő Uram, Küldeni valami virágot akartam. De az én kis kertem bizony nem sokat ád. Fogadja szívesen e szerény »Ibolyát« !

Ime, legféltettebb, dődelgetett »virágoskertünkbe« ültettük el és újból hálas szívvel köszönjük lelkenek kedves virágait. Meleg üdv. Szerk.

»Pünkösdi rózsá« jelégere :

Egy krajcáros levélpapír ...

Erső Béla zenéje és verse

Egy krajcáros levélpapír reszkettó betűkkel teleírva . . . Akáclombos kis falumból aki küldte, könnyes szemmel írta . . . Eljuttot már mihozáánk is az új nótád, édes fiam, lemek, Igy dalolják: piros pünkösdi napján fog-nak eltemetni engem.

Aranyszélű veilmpapír illatintás gyöngybetűvel róva. Aki küldte pezsgő mellett nótaszónál, kacagás közt írta. Huzatjuk az új nótáját, hogy is tud ily bánatosat írni? Tudja-e, hogy piros pünkösdi napján fog-nak esküvőre vinni?

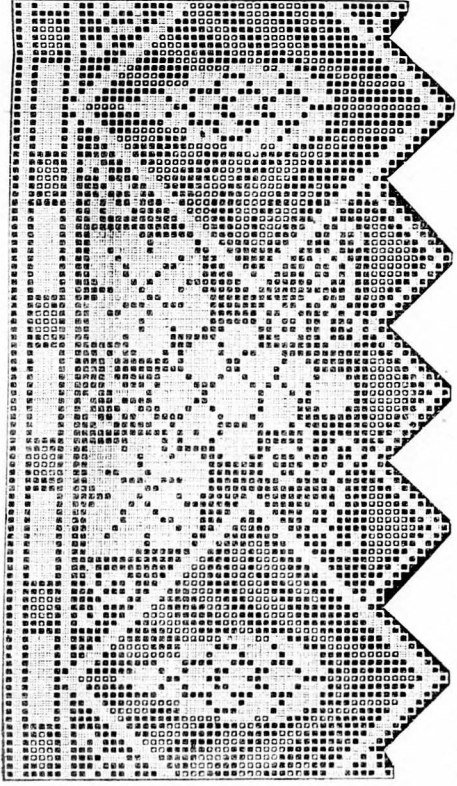
Küld szeretettel egy »Nótakedvelő« »Iren« jelégere küldöm a kért dal szövegét.

Hunat az a toronyóra, Nem mozog a mutatója, Mégis ver . . . Tudja Isten, hogy süti ki, De a nullát nem üti ki, Tizkor sem . . . Ha nem üti, nem üti, Majd a szívem küsíti, Tiz órákor fölkersem Azt a kicsi lányt . . . És amikor nála leszek, Szerelmets csókra teszek Indítványt.

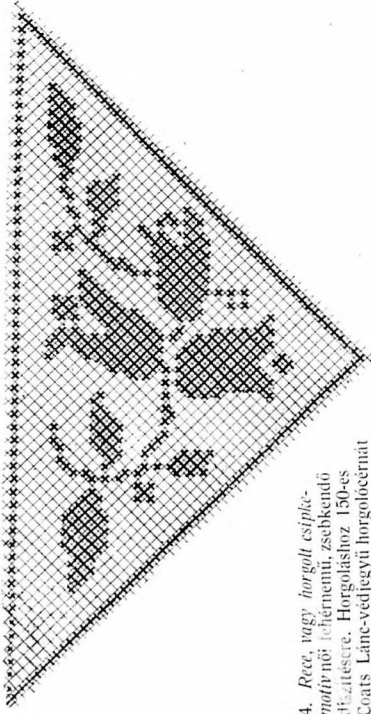
N. Iren

Bútor első kézből

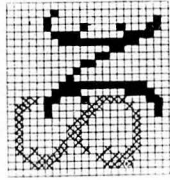
Hálóok, ebédlők, kombinált szobák. Megrendelőre rajz szerint is. Kedvező fizetési feltételek.
HÁDL ISTVÁN bútorasztalos, műtásterem
VIII. ker., Baross-útcza 22. szám

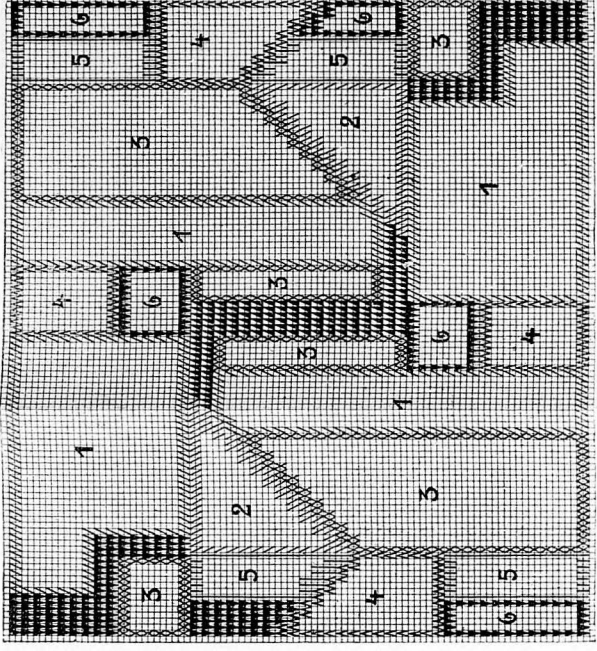
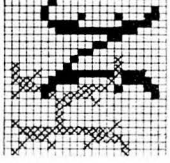
2. *Réce* vagy *horgolt csipkéminta Urastal-terítő díszítésére*. 100-as Coats Lánc-vedjegyű horgoló cernából 6 mm-es lyuknagysággal készítve 35 cm széles csipkét kapunk, de ha szélesebb csipkét akarunk, készíthető gyöngyfonalból.

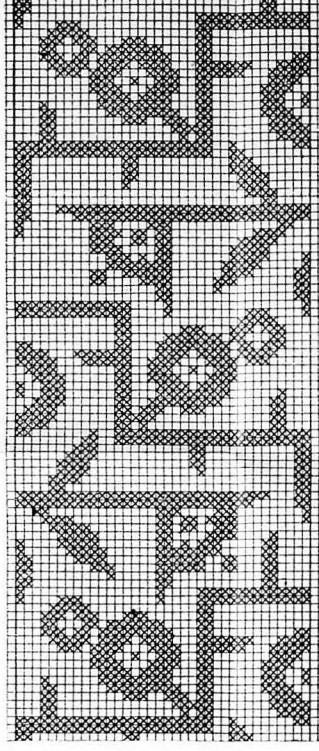
4. *Réce* vagy *horgolt csipkéminta* (lehernemű, zsebkeendő díszítésére). Horgoláshoz 150-es Coats Lánc-vedjegyű horgolócérnát használunk, melyből finom, könnyű motívot készíthetünk.

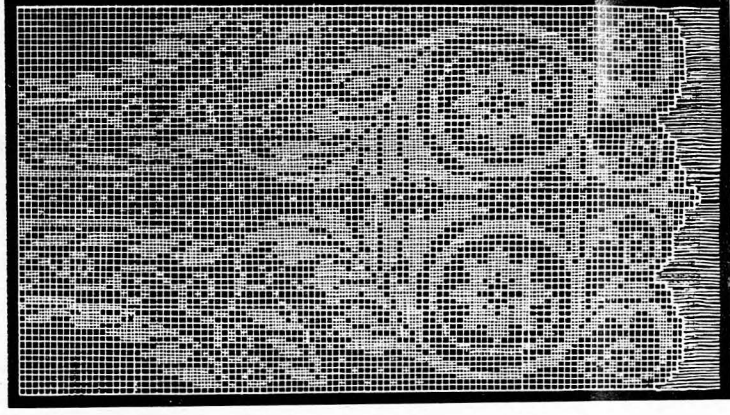
6., 7. *SN* és *KN keresztöltéses monogram* (törtlköző, konyharuha, esedégyenemű jelzésére). Hímzéséhez Clark Horgony mulinét használunk, mely anyag mosás és vasalás után is megtartja eredeti színet és formát.

3. *Modern mintájú párna*, kelim, gobelin, vagy keresztöltéssel. Az alapanyag szerint készíthető gyapjufonalal, kelmányaggal, vagy mulinével. Színzése a számokkal jelzett jelek szerint pasztell színekkel: 1. világos bronz, 2. sötét bronz, 3. közep terrakotta, 4. négerbarma, 5. közepkék, 6. sötétkék. Kongré vagy penelop alapanyagon Clark Horgony-mulinével készíthetjük. Minden anyag kapható a Wieg Testvérek kézműmunka-cégnél, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

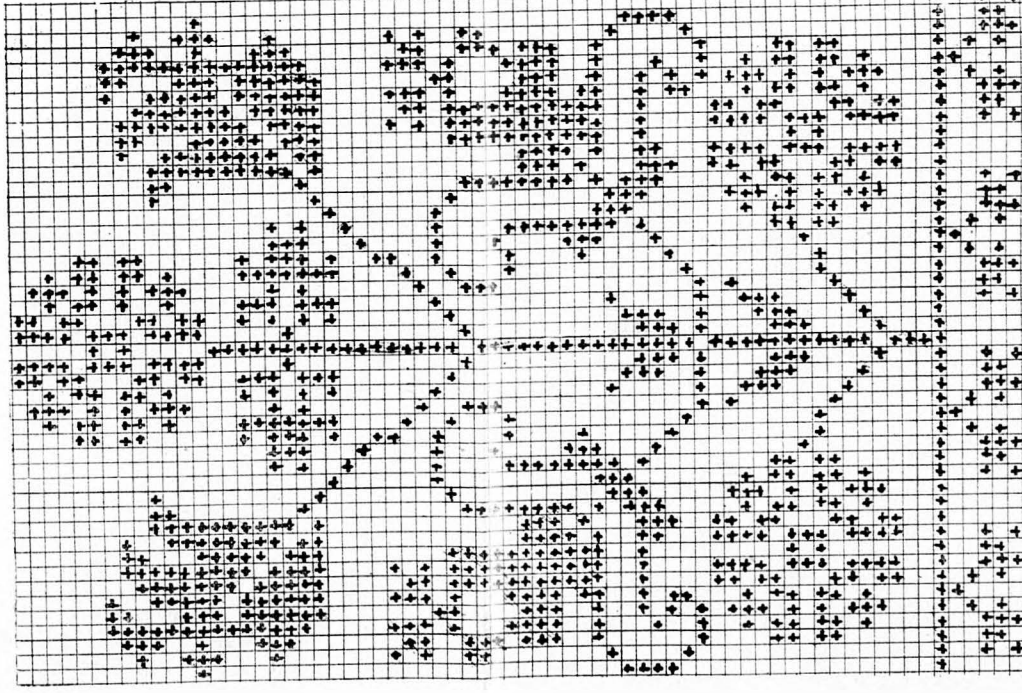
5. *Keresztöltéses modern bordírminta* vászonterítők, párnák, függönyök díszítésére, melyekkel hallt, nappalit, előszobát és nyaralókat nagyon izélesen díszíthetünk. A minta színzéséhez tetszés szerinti színű Clark Horgony-mulinét, vagy gyöngyfonalat használunk. Divatos a fekete pirossal használva és pedig oly módon, hogy egyik különálló minta pirossal, a másik feketével legyen hímelve, így kombinálva a két színt, nagyon érdekes hatást díszít kapunk.

8. *SM monogram* fürdőruha jelzésére. Hímzéshez Clark Horgony mulinét használunk.

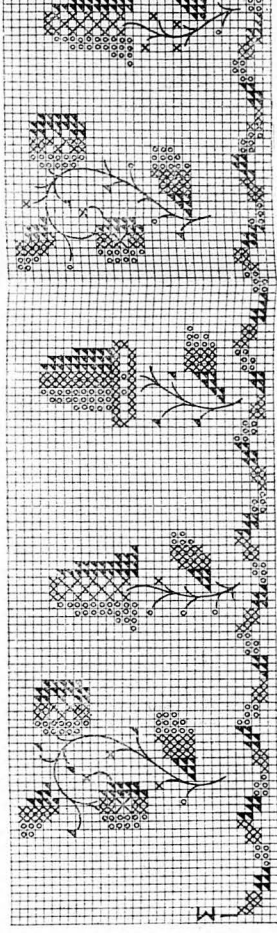

8. *SM monogram* fürdőruha jelzésére. Hímzéshez Clark Horgony mulinét használunk.

10. *Keresztöltéses magyar sfilő minta* terítők, függönyök, párnák díszítésére. E mintával díszített terítőket, függönyöket és párnákat nyári lakásban, nappaliban, hallban használhatunk.

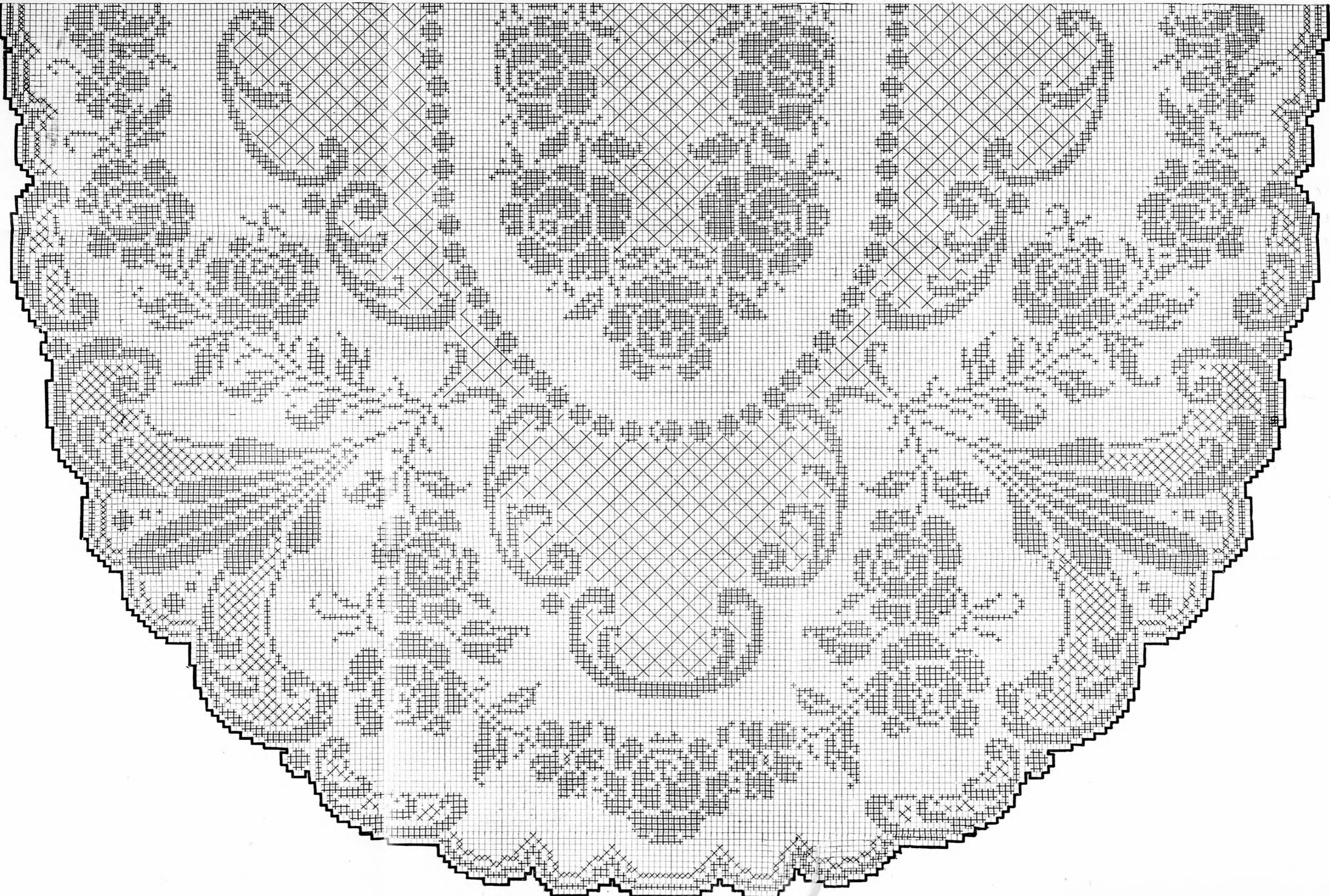
Élénk piros, sötétkék, sárga, vagy fekete színű Clark Horgony-mulinével hímezzük.

11. *Bordírminta szárterítő*, kertterítő, miltó díszítésére. Keresztöltéssel varrjuk fehér vagy színes vászonra. A színzést mindig az anyag színével egyezően határozzuk meg. P1. rózsaszín vagy sárga alapon három árnyalatú kékszínnel, kék vagy lila alapon sárgával, rózsaszínnel vagy pirossal varrjuk a mintát.

□ világos rózsaszín ⊗ közép rózsaszín ■ sötét rózsaszín

9. *Réce* vagy *horgolt virág*. Az ablak méretének megfelelően készíthető a lyuknagyság kisebbre vagy nagyobbra vetele által. Horgoláshoz 100-as Coats Lánc-vedjegyű horgolócérnát, vagy gyöngyfonalat használhatunk.

1. Recz, vagy horgolt asztalterítő. (Wieg. Testvérek terve) 234x320 kökéből áll és 8 mm-es nagyságú reczalapon 190x250 cm nagyságú területet kapunk. Ekkora mértékű kész reczalap 14 P. Körülbelül 30 deka töltő gyöngyfonal szükséges hozzá, melynek ára 3.60 P. Horgoláshoz 8-as számú Anker gyöngyfonalat használunk. Tíz dekás motting gyöngyfonal ára 2.90 P. Ha nagyobb méretű területre van szükség, úgy 10 mm-es lyuknagyságú készletünk. Kisebb területre pedig 6 mm-es lyuknagyságú készletünk. Összes hozzávaló anyag legolcsóbban szerzhető be a Wieg. Testvérek kézimunkaházában, Budapest, IV., Deák Ferenc-utca 23.

Kiadóhivatalunk póstája

Romániai előfizetők szíves figyelmébe! Lapunk romániai képviselőjének címe: Török János. Oradea. Casuta Postala 47. Tisztelettel kérjük mindenféle kiadóhivatali ügyben hozzáfordulni és úgy az előfizetési díjat, mint egyéb pénzküldeményt fenti címre irányítani.

Csehszlovákiai előfizetők szíves figyelmébe! Tisztelettel kérjük mindenmeti pénzküldeményt a Frankl és Társa Bankhánál vezetett folyószámlánkra a 37.454. számú prágai postatakarékpénztári befizetési lapon Iankovj dom Frank a Spol., kommandita Ceskei escomptnei uverhelyo v. Praha Bratislava. címre küldeni.

Kérjük i. t. előfizetőinket, szíveskedjenek a pénz beküldésekor a csekk- vagy utalványszelvényen az összeg rendeltetését is feltüntetni, mert ezzel nagyban megkönnyítik munkánkat, önmagukat pedig az esetleges tévedésekkel járó kellemetlenségtől kímélik meg.

Csehszlovákiai és romániai i. t. előfizetőinkhez! Az előfizetés után járó és bármilyen más ajándékunk megküldésénél felmerülő portó- és vámköltségek megtakarítása szempontjából tisztelettel kérjük, szíveskedjenek az ajándékot magyarországi ismerőseik vagy rokonaik címére irányítani és mi mindenkor az eszedékesség idejében pontosan a megadott címre fogjuk küldeni. Ha nem kívánják magyarországi címre küldetni, úgy csehszlovákiai előfizetőinktől 10 csekhorona, romániai előfizetőinktől pedig 30 lei portóköltséggel előzetes beklüldését kérjük.

Csehszlovákiai i. t. előfizetőinkhez! Tudomásunkra jutott, hogy Erdődy László, elbocsátott ügynökünk, még ma is vesz fel hisztékeny emberektől engedélyünk nélkül, lapunk részére előfizetéseket. Pénzfelvételtől sem riad vissza, melyet hamis nyugtákon nyugtat. Tisztelettel kérjük i. t. csehszlovákiai előfizetőinket és olvasóinkat, hogy csakis a lapunkhoz mellékelt 37.454. számú prágai postatakarékpénztári befizetési lapon méltóztassanak részünkre befizetéseket eszközölni, mert ezidőszert Csehszlovákia területén megbízottunk nincs s ha valakit meg fogunk bízni, úgy erről e helyen fogjuk közönségünket értesíteni.

D. J.-né, Eger. Nb. előfizetése július 1-ig rendezve van.

F. M.-né, Hajduböszörmény. Végtelenül sajnáljuk, de a kért mult évi december 1-i számból már teljesen kifogytunk és azt nem küldhetjük el. Jövőben korábban méltóztassék a lapot reklamálni, hogy módunkban álljon pótolni.

B. Lajosné, Eszterháza. Ajándékunk a 24. — pengő évi előfizetési díj teljes befizetése után eszedékes. Még 10 pengő hiányzik ehhez az összeghez, amint azt megkaptuk, készséggel küldjük ajándékunkat.

Dr. S. Elemérné, Szeged. A két hiányzó lapszámot elküldtük. Végtelenül rendelkezünk belőlük, de a jövőben korábban méltóztassék a hiányzó számot reklamálni.

S. Jánosné, Dabrecen. Nem került el figyelmünket. Előjegyzésünkben szerepel, hogy amint a félévi díj befolyt, dr. B. B.-né urasszonynak ajándékunkat elküldjük.

Sz. Gyuláné, Miskolc. Címváltozást keresztülvettük, hiányzó lapszámot pótoltuk.

B. Teri, Gyékényes. A legnagyobb készséggel teljesítjük kívánságát és mi is azt tartjuk leghelyesebbnek, ha feljövetelekor személyesen cserélhetjük át. Örömmel várjuk és mindenkor szívesen állunk szolgálatára.

M. Árpádné, Diógyőri vasgyár. Készéggel teljesítettük b. kívánságát és a kért terítő ajándékot elküldtük.

L. Mancsi, Szombathely. Készéggel küldtük el terítő ajándékunkat és nagyon örülünk, ha sikerülne vele megelégedését kiérdemelni.

K. Jenőné, Letenye. Nb. előfizetése a most küldött összeggel július 1-ig nyert rendezést.

L. Jánosné, Cibakháza. Burrettilió ajándékunkat hálás köszönetünk kapasan elküldtük. Nagyon örülünk, ha kedves ragaszkodását jövőben még számtalan ajándékunkkal hálálhatnánk meg.

K. Irén, Békéscsaba. Köszönjük lapunk iránti kedves figyelmét és a közölt címekre mutatványszámainkat elküldtük. Tisztelettel kérjük, hogyha Romániában vagy Csehszlovákiában élő rokonainak vagy ismerőseink örömet óhajtan szerezni, úgy közölje velünk címüket, hogy mutatványszámainkat elküldhessük. Az előfizetési díjat onnan is lehet részletekben fizetni. Hálásan vennénk, ha minél több címet juttatna hozzánk. Előre is igérjük, hogy minden egyes onnan beérkező előfizető után is egy-egy kedves meglepetésben fogjuk részesíteni.

H. F.-né, Győrsövényháza. Nagyon sajnáljuk, de a kért lapszámból már teljesen kifogytunk. A jövőben méltóztassék előbb reklamálni, hogy módunkban álljon pótolni.

Élvezni fogja a gyorsaság és vízi élet minden örömét!

VEGYEN

EGY **JOHNSON**
MOTORT

Motorok 1 1/2 HP-32 HP-ig

Minden csónakhoz, minden célra, minden igénynek megfelelő, legújabb típusú **Johnson »Sea Horse«** motorok csak a vezérképviselőnél:

Ferro Vas-, Műszaki és Autófelszerelési Rt.

V., Vilmos császár-ut 28. Telefon: Au. 273-20, 273-28, 273-29

Bemutató csónakház:

Ujlaki rakparton, a Zsigmond térnél

Kérjen ingyen ismertető füzetet

Kedvező fizetési feltételek!

Ismeri Ön már az új és tökéletes **WEEKEND** csónak oldalmotort?

Olcsó!
üzembiztos!
hosszú élettartam!
gyors!

Minden alkatrésze magyar gyártmány!

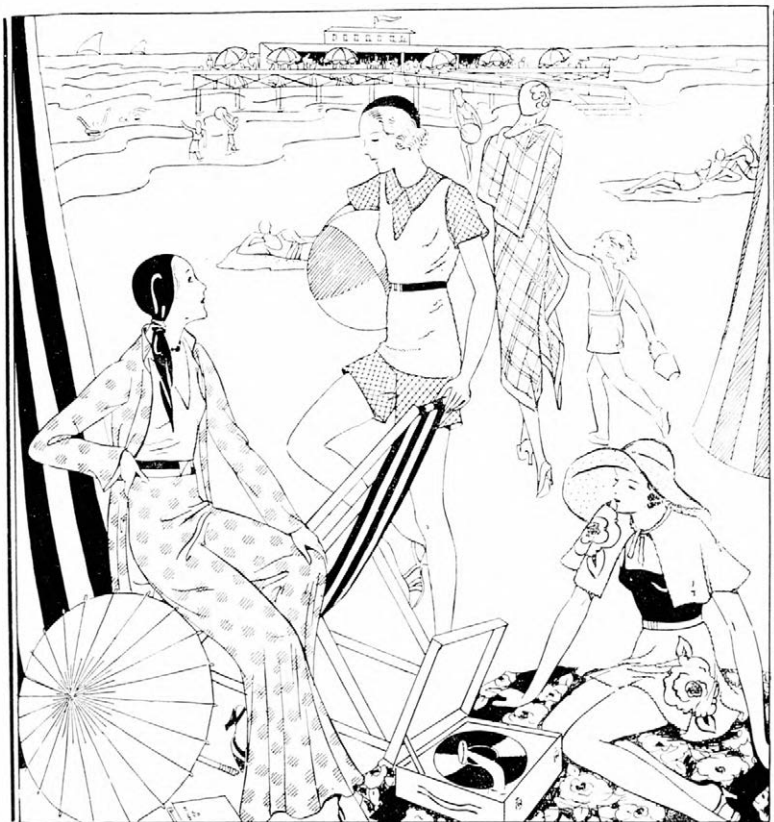
Kérjen árajánlatot:

Ferro Vas-, Műszaki és Autófelszerelési

Rt.-től

Budapest, V., Vilmos császár-ut 28. szám. Telefon: 27-3-20.

MAGYAR URIASSZONYOK LAPJA

Kezdődik a strandélet

MAGYAR GYERMEKEK LAPJA

MAGYAR URILASSZONYOK LAPJA HAVONTA HÁROMSZOR MEGJELENŐ ÁLLANDÓ MELLEKLETE SZERKESZTIK: ÉTA NEMI, ELEK BÁCSI ÉS KIS PAJTÁSAINK — SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL: BUDAPEST, VI. JÓKA-U. 37. A MAGYAR URILASSZONYOK LAPJA SZERKESZTŐSÉGE

tegsége akadályozott meg a levélírásban, de hogy is bántánánk szeretetlenségével, sőt mi kérünk, hogy — Isten örizzen — de hasonló esetben ne legyen más gondolatok, mint azok kívánságát ellesseni, akiket a betegség ágyba kényszerít. Gyultunk és Katóka szívem, meglepő-tést tartunk számotokra és rátko bizruk, hogy felledezzétek! ... Zombory Gyula, kedves kis barátunk, Szilávy Jenő, a KET előke értesített, hogy érdeklődél a Magyar Gyermek Lapja iránt. Örömmel vettük a kedves értesítést és hogy módodban álljon megismermi, édes anyuskáid címére mutatványszámot küldtünk, melyben benne találod a kis lap előbbi számat. Szeretettel várunk és fogadjuk kis pajtásaink táborába is reméldjük, hogy kedves anyuskáid is örömeid vette, hogy Szilávy Jenőke a M. U. L.-ra felhívja figyelmét! ... Lévy Lenke, aranyvirágom, hát valóban igaz, hogy kedves anyuskáid és apuskáid kíséretében megkötöztél a szerkesztésben és akkora kígyóvirágokkorral leptél meg, amelyek csak a mesében szedhetnek sorokba a jó és szép tündérék? Kicsi Lenkém én édes szép tündérék és legelőnöm neked, hogy a legszebb és legelőtöbbször virágal örömet szerzettél nekem. Neked kell mindenekelőtt megköszönjem, mert értted, a te örömindert is szellett meg az örömszerző édes gondolat azoknak szívében, ahánnek te vagy mindennk. A virág elhervadt, az illat elszállt. Évikém, kedves figyelméd soha, el nem felejtöm!

Édes kis olvasdink! szeretettel ölelünk és csókolunk minnyisjátokat.

Eta néni és Elek bácsi

.....

1. A négyes hó 1. számban hásszál rejtvények helyes megfejtése:

1. Szőretvény: »Szeress a szépet igazán. Ez adja meg a lét becslés.«

2. Kisbőrös-Nagybőrös.

3. Keresszretvény. Vízszintes sor:

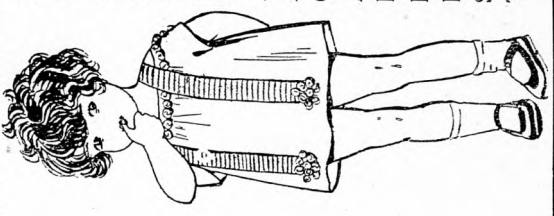
1. bankok, 5. té, 8. úrtalak, 2. né, 3. oba-függölges sor: 1. banyuk, 2. he, 3. oba-san, 4. karika, 7. hit 9. ra, 10. ló.

A helyesen megfejtők hásszál jutalmunkat részesültek: 1. Hompál Erzsébet és Magda, 2. Pollák Gyuszi, 3. Trenkó Zsuzsika, 4. Károlyi Borika, 5. Braunfeld Ozkár, 6. Bartha Ilonka, 7. Nagy Ann, 8. Juhász Kari, 9. Dénár Ellis, 10. Fekete Irenke.

találsz bennünk. Ilyen egyszerű az út, mely hozzáink élvezet. Különb feliratok találás, amik után Te, mint pesti gyerek, minden tudakozás nélkül is megismerhetik személyesen és nemcsak a nevedről külföldözöttünk meg többi kis olvasóinktól, hanem tudni fogjuk, hogy szöke vagy-e. Másik kérdés: kélszembé-e vagy fekete. Másik kérdés: válszozunk. ... Kovács Zauszika és Margitka, szeretettel simogatjuk meg gondolathatban parányi kezeteiket, mert írta nekünk a szeretet édes, simogató szavaát és mosolyogva keressük csillagos szemeteiket, mely lelkünkbe véste hálálködöt üzeneteiteket. Rajzoljassatok teszi a keanyékám, mert gyakorlati és a mesét és minden értéké válik, amiben tökéletesek lesztek. Nem a színes ceruza a fontos, mert fekete írónnal is éppoly jól megrajzolhattok bármit ami épp annyira lehet jó, mint rossz színes írónnal, ha nem gondosan rajzolok. Mert sohasem az anyag hanem a tudás dönti el, hogy mit ér munkátok. ... Szabolcs Mária, édes kis bogárkám, megbatódnva gondolkozottok el azon a nagy gondon és erős akaratunk amit akkóleményed megírása előlított nekünk. Ugy-e, sziveském, nem könnyű mulatság verset írni? Megvan a gondolat, de milyen nehéz átmentre, rimekre kieszorolni! Ne bíssjú segítségünk Neked és meghallod, hogy kicsi ezüst-csengettyűk muzsikálnak benne, ha majd e kis lapban olvasni fogod. Drága vagy. Mártskám, hogy a kis fálcsokendőkének örültél és szorgalmi munkádna a vizsgára elkészítéd! ... Szarka Dóra és Kárlóka, hiséges kis olvasdink szeretettel gondolunk nektek és szeretnénk bethűl mellétek az iskolapadba, hogy vizsgálja készülődésetek komoly óráiban segítsünk nektek, ha valamiben nem tudtok. Ne féljétek, gyerekek, mint amit egész árben tanultátok, hisz szép ártyókból kértétek bokréját, hisz ként, örömmel nyújthatjátok át kedves szüneteknek és tanítótoknak. Ne féljétek, gyerekek, a tudás nagy nagy sorban ültek. Végül Gyula és Katóka, édes gyermekek, ártó, hiszinyitányok, legenged, hogy a KET tagjai lehessetek, mert reméldjük, hogy a feladatokot, magvasírásukban és jószívűségükben is esők vagányok. Most, hogy indult, hogy szegény kis Gyuszi pajdszánk tudgyonyuladása és édes anyuskátkok be-

Ejnye, kislány,
Csak azt mondom:
Mi dolog ez?
Rontom-bontom!
Ha ujjadat
Szádban tartod,
Hátrakötöm
Ám a sarkod!
Azért vágsz ily
Csunya képet,
Mert a kakas
Read nézett?
Hát ez bizony
Remes eset,
S minden gyermek
Téged nevet!

Nem tudom én,
Mi a bajom?
Az ujjamat
Szopogatom.
A két lábam
Földbe ragadt,
A kedvemnek
Vége szakadt.
Játszadonni
Nem akarok,
Mozdulatlan
Igy maradok,
S ha valaki
Mostan rám szól,
Sirni fogok,
Mint a zápor!

Vidám nóla

Írta: *Balogssz László*, kis munkatársunk
(Eszterháza-állomás)

Era néni aranyos,
A kis lapja taláros,
Féletem hoz más voltára,
Ha e kéttől nem volna!

Üzenet

Írta: *Call Jolánka*, kis munkatársunk
(Brassó)

Éjenteimnek legkedvesebb napja:
Ha a jön a Magyar Gyermeknek Lapja!

A kis mókusz

Írta: *Zagyva Anidita*, kis munkatársunk
Egyszer volt, hol nem volt, volt egy-
szer egy kis mókusz.

Az erdő közepén élt, egy kis faodt-ban. A lombok között ugrándozott, amikor megáldott egy kis mogyoróffát. Ez a fa tele volt csupa arany mogyoróval. A kis mókusz nagyon megörült, mert ilyen szép mogyorót még soha

életében nem látott. De még álmodban sem!

Azt gondolta magában:
— Milyen jó volna ebből falatolni!
Főmadságot a fára, jóllakott arany mogyoróval. De amikor jóllakott olyan szomoru-ságg fogta el, hogy majd elapott víz után. Nagyon messzire kellett mennie, amig paratort talált.

Csakbogyó hiába ivott a paratk friss vízeből, a szomúságát nem bírta eloltani. Mert a víz csak a rondus szomúságot csillapította. A mi kis mókuszunk pedig arany mogyorókkal lakott jól. Telhetetlenségben állandó szomúság győzötté és kínzóta, mert nincs olyan paratkvíz, ami a telhetetlenséget tüztől el bírta oltani.

Tanulság: soha ne légy telhetetlen!

Kiskertünkben üldögélek...

Írta: *Bertóth Judit*, kis munkatársunk
(Kispest)

Kiskertünkben üldögélek.
Nesse sines a falevőnek.
Bártaimfelhők fejem felett,
A nagy csónokban zeng az élet.
Mennyi szén és mennyi illat,
Mennyi szél, a kék ég alatt!
Röpke szél, sugárzózó,
Csak úgy tombol itt az órn.
Szilakóú hűben-zizezen,
Egy hangya munkáját nézem.
Egy hangya a méh danája.
Minden virág várja s áldja.
Tartja szíjait számos lepkék
Bóko, vídám rópte oly szép.
Harmatkönyvet sír a nyár.
Szárít gyűjt a napsgótlak.
Kisföldünkben a madárgék. —
S a nagy csónokban zeng az élet!

Gyermekek postája

Kereszi Bandi, mintha megérettél volna, ittkos vagyódsádat egy veld erdő szívének és elkidírdt legkedvesebb virágomra, amilyet itt én nem kapok. Amilyen kedves nekem a KET-jelvény, az félértel nekem is megcséltt gondolatfői vérdételeve kidírdt néhány szál frissen szedett hólydól. Közönöm, példákim, hogy emyire mély szeretettel találod, mielőtt is szerethetsz nekünk örömet. Álláldrad. Kis kerted izent nekem és én sokszor gondolok rád, mikor bokrai alatt képződök el, ahová elhúzódás a forró napfényt sőt, mert valamikor én is oda bujdtam meg. Legjobb barátimmal, a könyvemmel is ha úgy jött kedvem, rábomludam a feltelegtem arányo két egőibol tozarta, amilyet azóta hida keresek, sehol sem találok. Barátlakim, boldyádat az mákonyvemben ózom. — **Bernhardt Ilonka**, drága kis lányom, örömmel teljesítem kívánságod és bekopogtatok melled, melyet ezemel híven átadok. Ugye-egyetek, mindnyájan szívódból viszonozuk Ilonka üdvözléteit. Versikédnek nagyon örütlünk, a benne foglalt kívánságot azonban — sajnos — nem teljesíthetjük. Hogy mért? Te még kicske vagy ahhoz, mondunk neked, hogy azért nem, mert a papír és a nyomda sok pénzbe kerül és mi ezt a kis lapot is ingyen adtuk, mellékel-től a M. U. I.-hoz, hogy nektek is kis pályázatom legyen nyelvi elszórkózzatok, mert mosi már ugye-nagyon híányoztat, ha egyszer csak nem kapnátok? Tírdt kis Ilusnakim, egéddjunkt meg egyőre emyí-vo! ha többre jut, ti leszteik az elsők, akkire gondolunk! Meggyezztünk! Keziban kidírdt két szál egyőrvirágodét, talloik írszodhoz, nagyon szépen írál és ami a fű sokat. Látni, hogy nem sajnálad sem az időt, sem a fáradságot. Az **Aprilis tréfa** osszerakata is helyes, rajfővnyéd jók, csak kisésk könyvték, de azért minden megéretet megéredelmész, és bárdatom. Megéretesed hibátlanak és nagyon megpördöl a kisésk néhez **Szörfővívny** hibátlán megérféséve! Ez olyan teljesítmény volt, amit igazán csak a gyakorlótírtővnyefőldőköl reméltem. Mit gondoloz a bizonyítványod is ilyen szép és kitűnő lesz? Én gondolom is el is várom. Irded. — **Vádrós Rya**, emlékszel-e, édes kis Ryám, hogy ibolyareszótrod illatától,

szírdetl a tavasz fuvallhatáral hangy-latalva írt tele szerkesztőférfi szobánk? Ugy örütltem, hogy szemnyívesen jöttél el, aranyos anyuskáddal együtt a KET-jelvény altal előnőre való választásodért köszönömet emlírd. A koszonádet itt is elchírítom magyarlal, mert nem mi hanem a KET-tárgyal jeltelt és mivel erre a tisztségre Te kaptdt a legbóbb szavazatot, mi csak a megválasztás predmáduvát közöltdk. Reméldtdk, hogy Ocsi nem dazog és nem félékenykedik rád, kis szívem? Közéledő viszgdóddz jó eredményt kívánunk. Ocsimk sígd meg, hogy szeretedt gondolkim rá!s. Hol töltökd a nyarat? Meglátogátdk magyarsághetere! Segítem, hogy Ocsi az egész nyarat a fák tetején, a gyümölc-ségek és mandarok társaságában fogja feltölteni s csak a korzó gyomrosokkája jogtársára ereszkedik le a földlethet. Ocsimk te jó bizonyítványt kívánunk és kedves szövekedim egyútté boldog, szép nyaralást. — **Szláry Jenő**, gratulánunk kell neked. Kedves Jenőnkim, mert a legbóbb szavazatot az elsőkválasztásnál te kaptdt s bár személyesen nem ismerek a KET-tárgyal, mégis egyhanglag rád szavaztálk. Tudom, hogy örütltdk, mert egyike vagy a leg-szorgalmasabb kis barátimnak. A KET-índuló szövegét elkidírdt. Viszgdát befelvezés előtt ne foglalkoz vele, mert szeretedt, hogy kedves száfíled meg legyenek elégedve bizonyítványoddal. Most minden gondolatom csak a tanulási feladatokról. Ha vége lesz iskolai kötelezteséteinknek, jótét a szabadság, és a KET-tárdtdt! — **Parutka Magdus**, szeretedt ölelünk felgyőzűdésed által-madól. Magdusnakim. Nem sejtüdttdk, hogy míg mi gondolatban annyiszor veledet foglalkozunk, egyik kis barátimk herégek síllyos belegen tekerdt. Hala a jó Istennek, hogy most már jól vagy. Ne bússjál, kis szívem, az el-maradt bizonyítvány miatt, viszgdá hópóldod a mulasztórtakot. Ugye-megéreded, hogy a viszgd után megáld-gatsz bennimket, hogy édes kis szívéd szeretetedt mi is megélehesstünk téged. Vagyddz magyarsá, kisésk aranyvirág, hogy ne szomoru-sá meg belésgóddel ides jó száfíledt. — **Kovács Tibor**, nem kell magadlat bejelenedt. Tibókim, ha meg akarsz látogatni, Egyszeresen előszá a Kőröspá-ltérre és ott éld, legeszt tessz a főbár-útra, 37. számú árdt befőssz a kapim és első emelet 8. ajtó alatt meg-

Panka és a labda

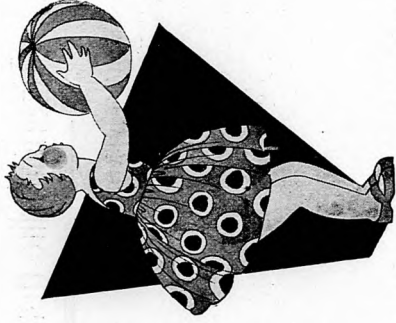
Kétsége van esze Panka — retten-
tően nagy a labda — vagy tán nem
is a labda nagy — hanem, Panka,
inkább te vagy — szó ami szó: —
kicsit apró!

Akár így van, akár másképp —
Pankában megvan a szándék — a
labdát fogni akarja — de nem bírja
csöppnyi karja.

Panka, mondok neked egyet: —
játsszaozni így nem lehet — hisz a
labda — kétlaktora — mint a fejed.
— Hagyd a labdát békén, szépen —
játsszaoznak majd a réten — a nagy
fiúk a labdával — te meg játsszál a
babóddal!

Avagy másképp:

— Panka, nem való neked e játé-
k — ha a labda nagy — hozzád — ne
legyen oly bús az orcád — egy csep-

pet se szomorodjál — hanem addig
nyújtózkodjál — (egy kts tanács rád
fér) — ameddig a karoskád ér!

FEJTÖRŐ

1.

Sakkrejtvény

Beküldte: *Gizsy Gébor*, kis munkatár-
sunk (Söpte)

nen	tem	kis	ügy*
	mek	in	
el	mint	men	gyet

(*Induljunk ki a csillaggal jelölt kocká-
ból és ha lövésrés szerint haladunk. Petőfi
egyik híres költeményének egyik sorát
kapjuk.*)

2.

Kedzébelfis rejtvény

Beküldte: *Fergel Lejzika*, kis munka-
társunk (Cserhátsurány)

Andor, Gyuri, Nándor, Sári, Ottó, József,
Antal, László

(*Hogya jó tudod a történelmet.
Könyvem jelöld meg e rejtvényemél.
Egy hírdővemnek neze rejlik benne,
Tóti Athlós volt az ő nevére.*)

EGY SUSZTERINAS KALANDJAI

PESTEN

IRTA: ELEK BÁCSI

olyan kényelmesen, hogy még táncra
is perdülhetek benne. A kert széles
útján pedig tizenkét tünder virágfűrés
táncot lejtett. De milyen táncot! A
láruk nem is érte a földet, szinte a
levegőben libegtek, valamennyen szép,
tünderi muzsika ütögette.

Pityu nem bánta volna, ha a vonat
meg is állt, hogy tovább gyönyörköd-
hesse! Csak hogy a vonat nem állt meg
és a »Barlangvasút« boldog útját elér-
te a Manók Birodalmába.

Hát bizony ezek a manók furcsa te-
reményei a jó Istennek. Félig embe-
rek, félig állatok. Az arcuk az olyan,
mint az emberé, de olyan szörös is, mint
a majmoké. Szaruk is van, de csak egy-
épp a fejük bubján. Ezek a kis manók
aztán úgy ugrándoznak, hogy az ember
majd megszokad nevetésben. Fára-
mászának, lepottyannak, a földön hem-
pergőznek, négykézláb táncolnak, a
farkukkal felakasztják magukat egy
fadra és úgy hintáznak és még másféle
módszolgokkal is szórakoznak. Pityu
olyan józultan nevetett, hogy már az ol-
dalát fájlalta. Szerencse, hogy a kisvasut
tovább ment, mert még kilyukadt volna
a hasa a sok kacagástól!

Orléanszágba értek, ahol akkora fű-
szálak nőttek, mint egy jégemberé. Két
órás éppén tűzveszést káráltak, de olyan
kalapáccsal, hogy csak a nyele nagyobb
volt, mint a lepényfalvi templom tornya.

A barlangvasút mozdonya fűtyűlt, megindultak...

UTAZÁS TUNDEORSZÁGBA ...

Pityu jobbra-bakra kapkodta a fejét,
annyi volt még a néznivaló. Minden
házkó előtt egy ember állt és ékeletlenül
kiátózott:

— Tessék beszélni! ... Tessék be-
sétálni!

Pityu szívesen hallgatott volna a hivo-
gatásokra, pénze is volt elég, de nem
tudta, hol kezdje el? Végre aztán mégis-
csak megállt az egyik ház előtt, amelyre
nagy piros, meg zöld betűkkel ez volt fel-
írva

BARLANGVASUT

Pityu nézte a felírást, de nem tudott
rajta elokosodni. Annyit látott, hogy
egy kis mozdony, sok kis kocsival, indu-
lásra készen áll. De hogy azután hova fog
menni e a vasut, arról sejteltme sem
volt.

Csak hogy nem azért volt Pityu susz-
terinas Lepényfalván, hogy ennyivel be-
érte volna! A Murcoszt szépen leültette,
jegyet váltott és beszállt az egyik kocsiba.
A mozdony fűtyült, indultak...

Gyerekek, hogy itt mennyi szépet
látott a Pityu, azt már el sem tudom rék-
tek mondani. Mert ez a kis vonat behujt
egy hosszú, nagy alagutba. Csak hogy
egy olyan alagutba amely egyenesen Ma-
sországba vezetett. Mindjárt legelsőnek
Tündérszág virágos-

kertje került sorra.
Annyig a kisvasut lá-
sani, beszálltunk raj-
ta, Pityu nyugodtan
szétnéztet. Akkora
nagy fósák, aran-
virágok, még lilomok
nyitlak itt, hogy
egyetlen egy nagyobb
vot, mint egy virág-
csokor. A lilomok
kelyhenek pedig kis
tündérek laktak, de

HA SZÁZADOS MUSKÁLI

Beküldte: *Matelesy András*, kis munka-
társunk (Budapest)

Megrejtési határidő: július 1.
A megrejtés eredményét a július 20-
számunkban közöljük.
A beküldés megkezdés között 10 szép
jutalmat sorsolunk ki.

A kalapácsítás pedig úgy hangzott mintha háromszáz rezshanda egyszerre volna össze a cinkányókat. Szinte úgy volt, hogy a kisasvut gyorsan keresztülgurult Órásokszágon, mert az ember megsejtetheti volna.

Mit gondolok, gyerekek, hova érkeztet most Pityu? Allo esztendeig történetek feltehetől és még akkor sem bír-nak kitalálni. En sem hihnék el, meg a Murocs kútra sem, ha aztán személyre, hogy Pityu nem fullantott.

Mert bizony, az az ördöngös kisasvut most begorodult egyenesen Tündérsziget királyi ölének a tróntermébe. Majd megyakult a szem a sok fényességtől. Gyémántból voltak a falak, az oszlopok pedig smaragdából és opálkövekből. A terem közepén állott a szőharanyból való, gyöngydrótnás, Abban ült a szépséges tündérlány-nól Fehér selemnyrhá-ban, aranycipőben. Ki-bonított székeiájában ahmanagságot gyémán-tok csillogtattak. Az egész nagy terem fele volt

Hát, bizony, ezek a manók turesa teremnyével a jó Isenenek!...

KIS EMBEREK TÁRSASÁGA (K. E. T.)

A KET tiszteltbarátnak megválasztása alkalmasból köszönetleveleket kaptunk. Szilávy Jóné, a KET másodikléleke köszönetét fejezte ki a KET tagjainak iránta tanúsított bizalmukért. Parupka Magduska a léleke kedves tagtársainak tüzünü: »Kivánonom, hogy a KET nagyra nőveledjén! Akarjátok, úgy-e, ti is? Azt is szeretném, ha elnökök közben se Jóni, se Jenőke nem sílne bele. No de nekem is nagyon kell vigyáznom arra, hogy én se síljek bele. Köszönöm, ked-ves KET-i-tagok, bizalmatokat, hogy megválasztottatok. En úgyis arra tö-

szeshetel-sebb tündérekkel. És olyan vakító fényesség öntötte el a trón-termet, mintha a nap közvetlen közelé-ben lenne...
Ez az utazás is véget ért és Pityu káp-rzó szemmel szallt ki a kisasvut koscs-jából. Megkereste a kutyuskáját, öbe-verte és így szót hozzá:
— Murocs, tudod hol jártam?... Tündérszágon!
Murocs pedig boldogan csóválta a far-kát, mintha megértette volna.
(Folytatása következik)

relkesem, hogy megfélelejké tisztásgem-nek.«
Bajnai Bolt Péter titkár és Vörös Rya elnök szánit örömmel vették tudomásul megválasztásukat és igéretet tettek, hogy lelkesen töltik be tiszt-ségüket. Bejelentik, hogy Végh Gyulát és Végh Katókat (Békéscsaba), Egyri Gizelit (Kispest), Májánke Magdust és Minikét (Kaposvár), Havasy Vikontkát (Veszeg), Hárs Józsi (Sopron) KET-i-tagjaink közé felvettük és a jelvényt elküldtük Rutkay Arjának (Ajak), Hanzya Anahának (Baja), Alföldi Zoltának (Bátdaszonyhatárv).

GYEREKEK! Az állatoknak is legyeitek segítő barátjai!

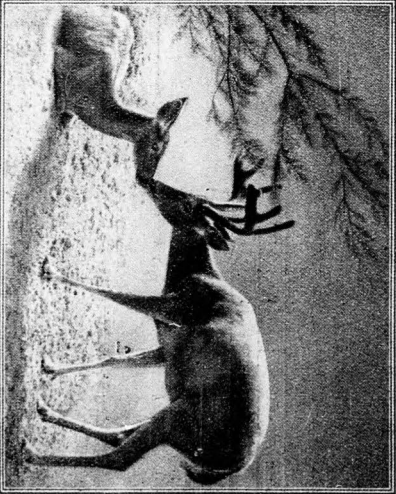
Tizenötödik német nyelvelcke

Most azután figyeljétek, mert ez netlér lecke lesz, Véssetek be, kispajtásim, jól az eszertekbe ezt!

A »mik wir, a »ik thr, végül A »ie jelentü, hogy »ök«, Itt már mindégy, hogy ezek kik, Férfiak-e, avagy nők.

1. *ich* (olvasd : iih) én
2. *du* (olvasd : dü) te.
3. *er* (olvasd : er) ő.
4. *sie* (olvasd : zi) ő.
5. *es* (olvasd : esz) ő.
6. *wir* (olvasd : vir) mi.
7. *thr* (olvasd : ir) ti.
8. *sie* (olvasd : zi) ök.

Özikek az erdőben (Rajzfeladat)

Nézzétek meg jól ezt a kis erdei ké-pek rajzolómdvész kispajtásaink! Ede-nek a lenyúzolása már igazán egy ki-váló rajzolómi-nyész számára való feladat! Az erdő-ben ígyvet látni csak nagyfihkem lehet, mert az özike rendkívül féltékeny állat és a legkisebb nesze is futva menekül. A két özike pedig ezen a képen a legbékésebb boldogságban delá-igeti egymást. Ezt a pillanatot örö-kítette meg 'en-nek a képnék a rajzolója. A ti ügyességötököl függ, kispajtásaink, hogy ezt a képet cernázót-kal a magzatok számára is megörökítsétek!